AHMET CEMİL AKINCI
PEYGAMBERLERİMİZİN HAYAT HİKÂYELERİ

KABE'YE DOĞRU

BÜYÜK KISAS-I ENBÎYA

26

HAZRETI YAHYA (AS.)

StNAN YAYINEVİ Bcyazsaray noı 10 Beyazıt — İstanbul

FAYDALANILAN EŞEKLER

(KABE'YE DOĞRU) adlı (Tefsirli Büyük KısaM Enbiya) için müracaat edilen eserlerin başbcaları şunlardır:

1. **Kur'an-ı Kesrim**
2. **Kur'an-ı Kertm'in çegitli tercümeleri S. Kur'an-ı Kerûa'in çeşitli tefsirleri**

i. **MuhU-lif HsKİis-i £erif bitapları**

5. **MuhUdif Umihıltar**
6. **Talıcrî Tarihi**
7. **KîVınus-iil Alam**

9. **Muhtelif İslâm AnsiklojKKİİIeri**

9. **I>iğer miislM't Tarih ve Coğrafya kaynaklın**

HAZRET! YAHYA (AS.) İN KUR'AN-I KERİM'DE ZÎKROLUNAN HAYATININ SÛRE VE AYET-I KERÎMELERİ

Âl-i Imrân	39
Eıvam	85
Meryem	**6-15**
Enbiyâ	90

HAZRETÎ YAHYA (A.S.) **İN HAL** TERCÜMESİ
Adı
Lâkabı
Baba **Adı** Anne **Adı** Doğduğu yer Doğum tarihi
Akrabaları
••YAHYA (Yahanova)
Admı Hazreti Allah buyurdu (Al-i îmran : 39)
Mânası (Allah hayat versin — Allanın, yalnız O'nun sevgisine razıyım.)
demektir. : (Vaftizci Yahya).
Hazreti İsâ (A.S.) ı bile vaftiz (temizleme; ettiğinden böyle lâkab-lanmıştır.
• Peygamber Hazreti Zekeriyya (A.S.)
: **ÎYSA** (Yesaa, Işa, Elisabet)
: Kudüs
Hicretten 622,5 yıl önce (Milâttan 6 ay evvel)
Bazılarına göre Hazreti İsâ (A.S.) dan üç yıl önce doğmuştur. Bu bir tarih hatası olsa gerek bu karışıklık, Hz. İsa'nın, Hz. Yahya'dan üç yıl sonra vefat etmesinden ileri gelmiştir.
Soyu baba tarafından Hazreti Süleyman'a kadar gider. Hazreti Mer-

yem ile teyze çocuklarıdır. Meryem' in kocası Yusuf Naecar'la da böylece akraba olur.. Enişte sayılır Yusuf Naccar.
Meryem'den doğan Hazreti Isâ ile de yeğen olurlar.
Sabi (çocuk) iken müjdelendiğine göre, ortalama on yaşındayken, Hic* retten önce 611,5 (M.S. 10) 30
Hicretten önce 502,5 (MS. 30)
Daha Hazreti Isâ (A.S.) canlı olarak Allahın katına alınmasına üç yıl vardı.. Hazreti Isâ (A.S.) bir yıldır peygamberdi. Eceliyle ölmemiş, şehit edilmiştir. Bazılarına göre, şehadeti Hz. İsa'dan sonra olmuştur ki, doğru olamaz.
Hazreti Yahya Tevrat'la âmel ettirmiştir önce; Hz. İsa, peygamber o-lunca İncil'le devam etmiştir. Demek ki, Hz. Yahya devri Tevrat ile Zebur (Eski Ahit) den İncil'e (Yeni Ahit) dönmek için bir intikal devridir. Bu intikal devri iki peygamber birlikte çalışarak temin edilmiştir. Sonra Hz. Isâ devam etmiştir. O halde niçin Hz. Yahya (A.S.), Isâ (AS.) dan sonraya kalsın?
Filistin'in her yerinde yaşayan ls-railoyulları.

: Evlendiği ve evlâtları olduğu belli değildir. Elbette doğrusunu Hazreti Allah (C.C.) bilir. Pek çocukken peygamber oluşunun ve otuz yıllık kısa hayatının, Israiloğulları'yla mücadelesinin bunda büyük rolü vardır. Hattâ anlatıldığına göre Hazreti Yahya (A.S.) bir kadınla* konuştuğu zaman gören Israiloğullan hayret ederlerdi.

: Nasıra (Nazareth) de şehit edilmiş, mübarek bedeni oradan kesik başıyla birlikte alınıp Kudüs'e getirilmiş ve yine şehit olan babası Hazreti • Zekeriyya (A.S.) in yanma defnedil-miştir-

Ayrıca Hz. Yahya'nın Antakya ve Nâsıra'da medfun bulunduğu rivayet edilirse de bunların makam olması ihtimali daha kuvvetlidir.

HAZRET* AULAH (C.C.) TARAFINDAN İHSAN BÜYURULAN HüSUStiTETLERÎ

1. Diğer Peygamberler gibi, Allah'a çok saygılıydı ve azabdan pek korkardı, O kadar ki günlerini ah ve figan ile geçirirdi. (Enbiyâ: 90)
2- Hz. İsa'yı (kelimesini duyar duymaz) ilk tasdik eden zattı. (Al-i Imrân : 39)
3. Hâkimdi. ÂH Imrân : 39)
4. Sâlihdi.. (Al-i Imrân : 39, En'am : 85)
5. Ona hayatı sırasında kimse denk (adaş) yaratılmamıştı (Hazreti Isâ dışında) (Meryem : 8)
6. Küçük bir çocukken hikmet verilmişti. Kitabı sıkı tutması emredilmişti. (Meryem : 12)
7- Kalbi yumuşaktı. (Meryem : 13)
8. Tertemizdi. (Meryem : 14)
9. Anne ve babasına itaatkârdı. (Meryem : 14) J0. Serkeş ve âsi değildi. (Meryem : 14)
11. Hayr işinde yarışırdı. (Enbiya : 90)
12. Bahçecilik ve ticaretle geçimini sağlardı.

Hz. YAHYA (A.S.) Kur'an'da ismi geçen ve çalışmaları açıklanan peygamberlerdendir.

GİRİŞ

Romalıların işgali altında bulunan Filistin'de, İsraifoğul-larının gerek şahsi ihtirasları, gerek dünya menfaatleri ve gerekse birbirlerini kıskanmaları ile Romalıların alttan alta dinlerini yıkma çabaları sonucu Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı şehid etmelerine kadar varan isyanlarından sonra, pek kısa bir devre için, kimi nadim olarak, kimi korkudan sükûnet bulmuşlardır.

Lâkin Hazreti Allah (C.C.) onların iki fesat çıkaracaklarını elbette biliyordu ve bilhassa ilerde Kur'an'da açıklayacaktı.

Bunlardan birinci fesatları Eş'iya peygamberi şehit etmeleriyle ve Ermiyâ'yı hapsetmeleriyle zirvesine ulaşınca, Allanın gazabı Babil ordularıyla Buhtunnasar kumandasında geldi ve Kudüs'ü yerle bir etti. İsrailoğuliarı'nın esaretine ve yeryüzüne saçılıp oraları da kirletmelerine sebebiyet verdi.

Yüzyıl kadar bir zaman sonra, Hazreti Allah (C.C.) onlara ikinci bir fırsat tanıdı.

Bütün bunlar, daha önce uzun uzun anlatılmıştı.

İsrailoğulları bu ikinci fırsatı da değerlendiremediler.

Büsbütün şımarıp azıttılar.

Tevrat'ın doğrusu ancak birkaç zattaydı, peygamberlerden başka.

Bu da Hazreti Üzeyr (veya Danyal) in yazdırdığıydı.

Diğerleri değiştirilmiş, arzu ve emellere göre tahrif edilmişti.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) bunu önlemek için çok gayret sarf etti.

Lâkin Israiloğulları dinlemediler.
Nihayet yeryüzünde başlattıkları ikinci fesatlarının ilk perdesini sahneleyerek oynadılar ve bu sahne Hazreti Ze-keriyya (A.S.) in şehadetiyle kapandı.
Ancak on sene kadarlık çok kısa bir bekleyişten sonra, Hazreti A/lah (C.C.) Yahya (A.S.) ı Israilogulfarı'na bir çocukken peygamber gönderdi ve kitabı sıkı tutmasını buyurdu.
Hazreti Allah (C.C.) yine Israilogulfarı'na bir ibret dersi vermek, böylece uyarmak istiyordu. •
* Çocuk Hazreti Yahya'nın Allah'a inanışı, onun gazabından korkması, saygısı, Tevrat'a sıkı sıkıya sarılması, Israif-oğulları'nı utandırmalı, uyandırma/ıydı.
Anlamadılar, yapmadılar. Yeryüzündeki fesatlarından ikincisinin devam sahnesini oynadılar.
Hazreti Afiah (C.C.) bu durum karşısında artık Tevrat ile Zebur'un (Ahdi Atik) değiştirilmesi, Israiloğulları'y/a olan ahdinin bozulması emrini verdi.
Çünkü Israiloğulları, semavi ve tek llâhlı dinlerini elden çıkarmak üzereydiler.
Neredeyse Romalı'lerın, alttan alta çalışarak yerleştirmeye çalıştıkları çok tanrılı dinlerine uyacaklardı.
Bunu önlemek için Hazreti Allah (C.C.) in yine bir lütfü olarak, Hazreti Yahya (A.S.) çalıştırıldı. Diğer taraftan da Hazreti Isâ (A.S.) doğduğundan, onun büyümesi beklendi..
Hazreti Yahya ile Hazreti Isâ (A.S.) bir intikal devrinin selâmetle gerçekleşmesi, geçiştirilmesi için gönderilen iki peygamberdir.
Hele Yahya (A.S.) hem Tevrat'la, İncil nazil olduktan sonra, incil ile amel etmiş, hem de Romalıların çok tanrılı

rdinîeriyle mücadele ederek, o dinin yayılmaması için kalkan olmuştur.
Ne çare ki bunu da kavrayamadılar israiloğulları.
Yine kıskançlıklar, yine birbirini çekememezlikler, dünya zevkleri uğruna sapıklıklar başgösterdi.
Kısacası, yeryü-.zündeki ikinci fesatlarının sahnelerinden birisini de Hazreti Yahya'nın şehadetiyle kapadılar.
Gerçi, Hazreti Yahya (A.S.) ı İsrail'in Galile valisi kendi işi için hapsetmiş sonra şehit etmişti ama, çevresindekiler buna mâni olabilirlerdi. Yapmadılar.
O halde Hazreti Yahya (A.S.) in şehadetinden hepsi
sorumludurlar.
* **
Bu kitapta, israiloğulîan'nın yeryüzünde çıkardıkları ikinci fesatlarından Hazreti Yahya (A.S.) in şehadetiyle son bulan sahne bütün acılığı ve çıplaklığıyla anlatılmıştır.
Acaba İsrailoğulları artık durulacak, ibretlenecekler .miydi?
Asla.'.
Hattâ daha beterini yaparak ikinci fesatlarının son sahnesini kapatacaklardı.
Çünkü onlara İncil, Tevrat'la Zebur'dan daha ağır gel-, misti.
incil nazil olur olmaz, yüzyıllardan beri var olan ve asla sahip çıkmadıkları Tevrat'a sözde sahip göründüler. Ortalığı yaygaraya boğdular.
Kitaplarının, dolayısıyla dinlerinin değişmesini bir musibet saydılar, H3zrefi Allah (C.C.) ı yalnız kendilerine ma' eden ve diğer insanları emirlerine verilmiş sayen onlar, he-.Tnen Hazreti isa ile uğraşmaya başladılar.
Bu işte, Romalıları da tahrik ederek, emellerine orfa< yaptılar. Hazreti isa (A.S.), Romalıların çok tanrılı dinlerini ■de değiştirecekti. Bunun için gayret gösteriyordu.

Birleşen bu şer kuvveti, Hazreti Allah (CC.) in buyurduğu fesatlardan ikincisini de, son perdesini oynayarak, Hazreti Isâ (A.S.) in göğe alınmasıyla kapadılar.
Ne kazanmışlardı?.
Aksine zare<"lan büyük olmuştu.
Zamanla incil de insan akıl ve vicdanına hitap edemeyecek derecede değişikliğe uğradı.
Hazreti İsâ (A.S.), kendisinin ancak Allah'ın kulu olduğunu söylemesine rağmen, onda (haşa] A!lahlık,"Allahın oğlu ve Ruhülkudüs inancını dağıttılar.
Belki nazil olan İncil'i, ona ilk inanan Havarîfer, doğru ezberlemiş ve devretmişlerdi.
Fakat tahrif hızla oldu.
Çeşit çeşit İncil yazıldı, birbirini tutmayan.. Kim sebep olmuştu buna?. Yine israiloğullar'ıydı bunlar.
Kasten İsa dinine girenlerle, o yolda çalışanlar, incil'in bozulmasının baş sorumlusuydular.
Sanıyorlardı ki incil bozulursa kendi kitapları kurtulacaktır.
Halbuki hiçbiri olmadı.
Her iki din, nazil olan kitaplarındaki emir ve yasaklardan ayrıldı.
İsrailoğulları'nın zararları bu kadar mı oldu? Hayır.
Hazreti Allah (CC.) in buyurduğu yeryüzündeki ikinci fesatları tamamlanınca, gazap emredildi.
Buhtunnasar birinci fesat için nasıl israil'i yerle bir etmişse, bu sefer Romalılar, aynı şeyi yaptılar.. Başta Kudüî olmak üzere, Filistin, haritadan silinmişcesine göçüp gitti.
Bunun da geniş hikâyesi Hazreti İsâ kitabında anlatılacaktır.
3 Aralık **1975** Esentepe/İSTABUl
AHMET CEMİL AKINCI
— 18

Hazrot-I Yahya (A.S.) zamanındaki olaylara ait haritadır.
/. ;<>v«Hp
Sqm
"*"*'»***
♦„- \Z/**7/2 YAPT/âr AA/A Si/ AK/'VT/Sf
19

KABE'YE DOĞRU
26. M. w .-i- **Yahya (AS.)**
(D
PİŞMANI IK SANCILARI
/ (M.'..25) yılının bitişi üzerinden
j'i./nr.lı, «.it ılmı>lı I ıli'.lin'de. (• ıılm, bayırdır, lepeler, bağ ve bahçeler yeşilden geçil-
mlyordu
I l'f t.ıiiiftd, ev avlularına kadar renk renk çiçekler açmıştı.
Günün yirmidört saatinde, kuşlar, böcekler, ötüşüp du-■ılar, baharın tadını çıkarıyorlardı. İnsanlar nasıldı acaba?. Onların da başka canlılardan kalır yerleri yoktu.
*
**
Kudüs'te, Mescid-i Aksâ'ya yakın bir evin arka avlu-lUnda sadece bir sessizlik vardı.
Orası da ağaçlarla çiçeklerle doluydu ama, hasıra diz dize oturmuş yaşlı bir kadınla, beş yaşını henüz bitirmiş bir ofilan çocuğu, hemen hemen hiç konuşmadan oturuyorlardı. Gece başlamıştı.

Gökyüzü de yerdeki bu bayram havasına yıldclarını alabildiğine serperek ve dünyaya yaklaştırarak, katılmıştı.
Kimdi hiç konuşmadan oturan bu yaşlı kadınla çocuk?
Yaşlı kadın, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in, Allahına yalvarması üzerine ona şöyle buyurarak bir oğul müjdelediği, hattâ adını bildirdiği, ailesi İysa'ydi:
O, mihraba durup namaz kılarken melekler ona (şöyle) nida etti: «Gerçek, Allah sana kendisinden bir kelimeyi tastik edici bir efendi, nefsine hâkim ve sâlihlerden bir peygamber olmak üzere Yahyayı müjdeler. (Âl-i İmrân: 39)
Ve bu çocuk, Yahya, beş yi! önce doğmuştu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), şehid edildiğinden artık yoktu ama, yüz yaşını aşan lysa vardı henüz.
Şimdi, hasırda yanyana oturanlar iysa ve Yahya'ydılar.
Belki dilleri söz söylemek için hareket etmiyordu ama, .gönülleri birbirleriyle kucaklaşmış gibiydiler.
Neden sonra Hazreli Yahya (A.S.) annesine dönüp konuştu:
«Ey güzel annem!,..»
Fakat iysa, Yahya'nın sözünü derhal kesti, sordu:
«Ben güzel miyim ey Yahya?.. Bu asırlık yaştan sonra?.»
«Elbette güzelsin.»
«Diğer çocukların genç anneleri var.»
«Olsun, sen bana, henüz yeni açan bir çiçek kadar yakın görünüyorsun. Sevgim o derece sonsuzdur.»
iysa oğlunun saçlarını okşadı ve diledi :
«Bir şey anlatacaktın galiba, sözünü kestim, devam et!»
«Dikkat ettin mi ey annem, biz konuşmayınca, kuşlar ve böcekler de susuyorlar.»
«Artık gecedeyiz ey oğlum.»

«Fakat gecede olsak da, seslerini işitiyorum.» **«Bu** onların **sana** hürmetlerindendir. Kaç kere anlatmıştım ki, Ha/tclı Allah **(C.C.) babana** seni adınla müjdeledi ve
iMi kUmlı .
'■ 'iılı babamın yaptığı gibi yap-
ıtiıın ny Yuhyal» 11 MM ||.ı/ıı<ii Allah (C.C.) babama beni müjdeleyin-.ışırmış ve ısh.ıl edici bir şey (ni-[1]
'lılomljti. Hıi/iclı Allah *(C.C.)* da üç gün dilinin tu-- m.....ıkltjmıştı.»
(*lUvalan Jıayatı sonuna kadar Hasreti Zekeriyya) in dilinin tutukluğunu söylerler ki, Kur'an-i, Kc-• ı »ı'ıı .şu âyeti karşısında tamamen yaıü-ıştir.)*
Dedi: «Rabbim, bana (bu hususta) bir nişan ver.» Buyurdu: «Senin nişanın sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşmamandır.»
(Meryem: 10)
Annesi gülümsedi :
«Değil.» dedi. «Gecenin güzelliğini konuşarak bozmaya kalbimiz razı olamıyor ve bu güzellikten doyasıya faydalı.....kik istiyoruz *da* ondan.»
«Böyle bir cevap vereceğini tahmin etmiştim ey güzel
İti.»
Yine sustular.
Acaba Hazreti Yahya (A.S.) beş yaşına gelene kadar neler olmuştu israiloğulları'nda?.
Her suç işleyip fesat çıkardıktan sonra yaptıkları gibi kendilerini pişmanlık sancısı tutmuştu.
Kimi gerçekten aldatıldığını anlamış, müminlere karışmıştı. Kimi öyle görünmüştü.
Galila Valisi Horides bile böylelerindendi.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) in şahadetinde büyük rolü olanlar, o *ana* baba gününde canlarından edilen amcaoğullarının adamları «Sen yaptın, hayır sen!» kavgasına girişmişler ve zaman zaman gizlice birbirlerini Öldürüp kend[1] kendilerini cezalandırmışlardı.
Şimdi ancak onlardan geriye iki kişi kalmıştı.
Bizzat Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı şehit edenler.
Niçin?...
Elbette bunun sebebi Hazreti Allah (C.C.) in bilgisin-deydi.
Meydan Romalı din simsarlarına kalmıştı.
Hâlâ bıkıp usanmadan çocuklara o -çok tanrılı masalları anlatarak, tanrıların küçük heykellerinden oyuncaklar vererek, maksatlarına devam ediyorlardı.
. Yalnız gerçek müminlerin çocuklarını elde edemiyor-lardı.
Hele Hazreti Yahya (A.S.)
O, daha bu yaşta gerçekten, Allah'a çok saygılıydı ve azabdan çekiniyordu. Başkaları, yaşlarının oyunlarını oynarlarken, o Mescid-i Aksâ'ya gidiyor, yerine başkanlığa vekâlet eden Malaki'den ders alıyordu. Şimdiden kitabını, açıklamalarıyla beraber öğrenmişti. Allahın emir ve yasaklarını biliyor ve tatbik ediyordu. Sanki beş yaşında değildi de yir-mibeş yaşındaydı.
Biz Onu(n) da (bu duasını) kabul ve kendisine Yahyayı ihsan ettik. Eşini (doğurmaya) Salih kıldık. Hakikat (bütün) bunlar (bu peygamberler) hayr işlerinde yarışırlar, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Onlar bizim için derîn saygı gösterenlerdi. (Enbiyâ : 90)
Hazreti Zekeriyya (A.S) in oğlu Yahya, bir çocuk (sabi) iken peygamber olacağını bildiğinden kitabı sıkı tutmuştu.

(Yahyayı İhtan e»dik ve ona çocukluğunda) : «Ey **Yahya,** Kitabı kuvvetle tut!» (dedik). Henüz llbl '•"" ona hikmet verdik...
(Meryem : 12)
ıı.....ohya yumuşak kalpliydi, tertemizdi, inançlıy-
uıe ve hatırlayamadığı babasına çok itaatkârdı. Mıçhır Airn.ın serkeş ve İSİ Olmamiştl.
Tarafımızdan (ona) bir kalp yumuş?khğ! ve (günahlardan) temizlik (verdik). O, çok müîfekî idi. Anasına, babasına da itaatkârdı. Bir serkeş ve bir asî değildi. (Meryem : 13,14)
Sükûtu bozan Hazreti Yahya oldu.
Ansızın hatırlayarak konuştu :
«Ey annem, yarın ziyaret günüdür.» dedi.
Kısa bir cevap aldı :
«Biliyorum.»
«Üzgün görünüyorsun ey annem.»
«Evet, babanı son nefesime kadar ziyaret etmek istiyorum.^ Bilsen ata kabirlerini ziyarette ne çok hayırlar, ibretlenecek şeyler ve tazelenecek hatıralar vardır. Ruh Rabbine dönmüş, beden topraktaki aslına karışmıştır ama, biz kulların kalb gözleri, hafızaları, hayalleri, bu ziyaretlerde onları tekrar birleştirir gibi olur... Pek çek faydalanırız; gönlümüz ferah, kalbimiz temizlenmiş, yaşama ve çok iyilik yapma kuvvetini kazanmış olarak döneriz. Sonumuzu görerek, şeytanın vesveselerine, sokmak istediği ihtiraslara, nefsimizi kapalı tutmada güçleniriz.»
«O halde niçin üzülüyorsun ey annem?..»
«Pek dermansızım, babanın yanına kadar ayaklarım bedenimi taşıyacak takati kaybettiler.»
Hazreti Yahya (A.S.) biraz düşündü. Sonra hayıflandı:

«Biraz daha büyük olsam seni sırtımda taşırdım ey annem?»
Fakat çareyi bulmakta gecikmedi :
«Ahır arkasındaki arabayı bu gece elden geçiririm.» d;yerek izin isteyip kalktı.
Bir saat sonra döndüğünde tekmil verdi : «Hepsi hazır ey annem.» «Başaracağını biliyordum ey Yahya.»
* **
Ertesi sabah, Hazreti Yahya (A.S.) erkenden uyanmıştı ve ahırın yanına giderek, iki tekerlekli arabayı bir daha gözden geçirdi.
Ahırlarında iki eşekleri vardı.
Birisini alıp arabaya koştu.
Onun hareketlerini uzaktan seyreden yardımcıları Azop ile karısı Bitsa el çırptılar.
Sonra yanlarına gelip sordular :
«Ey Yahya, bu işi kendi kendine nasıl basardın?.
«Size dikkat ede ede öğrenmiştim.»
«Tekerlekleri bile yağlamışsın., Daha bağa, bahçeye ve dağa gidiş zamanı değildir. Ne yapmak niyetindesin?»
«Annem için hazırladım.»
Onların yardımcıları olan Azop ile Bitsa mümin kişilerdendiler. Kimseleri yoktu. Ailedenmiş gibi, karşılık görürlerdi.. Ayırt edilmezlerdi. Yahya ile annesinin bağ ve bahçelerindeki sebzelerle meyvaları, dağ zeytinlerini toplamak görevleriydi. Eve o yıl için yetecekleri ayırırlar ve gerisini satarlardı.
Her ikisinin gözleri nemlenmişîi Hazreti Yahya (A.S.) in ne maksatla arabayı hazırladığını Öğrendikleri zaman.
Hazreti Yahya onları pek severdi.

Durumlarından ve iç hallerinden habersiz bir halde devam etti:
«Hele biraz daha büyüyeyim, sizin işlerinizi de yapacağım. Fazla yorulmayacaksınız. Esasen bahçecilik ve ticareti pek seviyorum.»
Yahya (A.S.) arabayı hazırladıktan sonra, merdiven önüne çekti.
İçerden, minder, yastık getirip döşedi.
Sonra annesini çağırdı.
Azop ile Bitsa'yı karıştırmayarak, annesini kendisi tutup arabaya oturttu.
İysa, onlara bakan Azop ile Bitsa'ya sordu : «Yahya sizlere el sürdürmedi, hiçbir şey yaptırmadı değil mi?»
«Evet.» «O öyledir hep.»
-Bitsa, öğrenmek istedi : «Uzaklara mı gideceksiniz?» «Hayır, bugün ziyaret günüdür.» Bitsa, hemen arka bahçeye yöneldi.
Onun ne yapmak istediğini anlayan Hazreti Yahya (A.S.) karşı çıktı :
«Ey teyzem Bitsa, çiçek istemez.»
«Ama gereklidir sanıyorum.»
«Hangi gün aldık?.»
«Beni dinlersen, hem arabayı süslemiş, hem babanı hoşnut etmiş olursun.»
Bitsa, Hazreti Yahya'dan ummadığı bir karşılık aldı :
«Ölüye ölü armağan ederek mi?...»
Arkasından ilâve etti :
«Sakın bana kırılma ey teyzem Bitsa.»
Bitsa hemen toparlandı ve karşılık verdi :

«Kırılmak mı?.. Aksine sözlerinden gurur duydum. Onlar pek büyük gerçeklerle yüklüydüler.»
Hazreti Yahya (A.S.) in annesi iysa araya girdi : «Sizin de ziyaretleriniz var. Bugün onları yapın.» dedi.
«Anlaşılıyor ki Yahya bana hizmette kimseyi araya koymayacağa benziyor.»
Azop ile Bitsa «Yaparız, güle güle gidin, güle güle gelin.» Karşılığını verdiler.
Hazreti Yahya (A.S.) eşeğin yularından tuttu ve annesine hareket edeceklerini hatırlatarak yürüdü.
Hazreti Yahya (A.S.) onlara el sallayıp veda etmeyi unutmadı bu arada.
Bitsa ile Azop, hep onlara bakıyorlardı.
""sa dayanamadı, içinden geçenleri dile getirdi :
Göğsümü aydınlatan Lambaya ne oldu?. Söndü mü,
Birisi mi aldı götürdü? Hep böyle oluyorum,, Gözlerim onu görmedikçe, Karanlıklarda yaşıyorum.
Şimdi ilerlediği yollarda Kendini tanıyanlar, Sevgilerinin enginliklerinde Işıl t-sıl parlayacaklar.
Bunların arasında İnsan da olacak mı?. Hiç sanmıyorum.
Neden mi?. Sapıklık fırtınalarını Uzaklaştıramadı ki basından.

Gözlerine dolan kumlar, Değil ışığın varlığım, Bir adım ilerisindeki Bataklığı bile ■.-■ •
Gizliyorlar andan.

Acaba Hazreti Yahya (A.S.) ı Bitsa ve Azop kadar, halktan da sevenler var mıydılar?.
Bitsa'nın ilhamında dile getirdiği gibi bîr halde fitiydiler yoksa?.
Gerçek müminler hariç, diğerleri, şimdilik taşlaşmışlar gibiydiler.. Hislerini belli etmiyorlardı.
Müminlerse Hazreti Yahya (A.S.) ı gördükçe, babası Hazreti Zekeriyya (A.S.) t hatırlamadan edemiyortardı. Bu da gözyaşlarını tutamamalarına sebep oluyordu.
Bütün ümitlerini, Hazreti Yahya (A.S.) in büyümesine bağlamışlardı. Şimdi ona naiplik eden ve Mescid-i Aksa başkanlığını yapan Malaki görevini hakkıyla yürütüyordu ama, Yahya (A.S.) onlar için bir başkaydı.
Daha bu yaşta insanüstü vasıflarının farkındaydılar.
Bu yüzden, Hazreti Yahya (A.S.), annesinin arabasını kabristana götürürken, bu iki tip insan ayrı ayrı duygulanıyorlardı ona bakarlarken.
Sapıklıklarını gizleyen *İBŞ* sessizliğindeklier, fırsat bulsalar, biraz cesaret görseler, kahkahalar atacaklar ve bağıracaklardı :
«Şuna bakın.. Bir acuze kadın torununun torununu ne zahmetlere sokuyor?.. Artık yeryüzünden bıkmadı mı?. Kabristana gidişi halka bir hakarettir.. Oradaki ölülerine de. Mezarlarına ne bırakacak?. Elinde tek bir çiçek bile yok.»
Onlar, öylesine sapıktılar ki, bir zamanlar (haş&) Hazreti Zekeriyya (A.S.) a yakıştırdıkları (Sihirbaz) sözünü ha-

la içlerinden atmamışlar, Onunla İysa'dan Yahya'nın doğduğuna bile inanmamışlardı.
Müminlerse, Hazreti Yahya (A.S.) in anne sevgisi uğruna yaptıklarını, hazla, gururla, seyrediyorlardı.
Ancak, onlar da arabada bir demet çiçek olmayışına şaşırıyor ve birbirlerine soruyorlardı:
«Neden çiçekleri yok?. Unuttular mı yoksa?.»
«İlerde satıcılardan alırlar sanıyorum.»
«Ben onların çiçek götürdüklerini hiç görmedim.»
Bunlar olurken, Hazreti Yahya (A.S.) annesine nihayet sordu :
«Ey annem, Bitsa teyze'nin çiçek toplamasını önlediğim için gerçekten bana darılmamıştır değil mi?.»
«Hayır oğlum.»
«Emin misin?.»
«Kendi ismim kadar.»
«Ben çiçek koparmayı cinayetle bir tutuyorum. Niçin -biz insanlar, onları, ağaçları ecelleriyle ölmelerine bırakmıyor ve canımız istedikçe yoluyor, baltalıyoruz?.»
«İnsanız da ondan oğlum.»
«Halbuki insan şerefli bir yaratıktır. Diğerlerine örnek olmalıdır. Çiçek koparanların elleri onlara uzandıkça, yapraklar, dallar kimbilir nasıl dehşete "düşüyoriardır?. Onları güzel hayatlarından edip, eğlencelerimizde, düğünlerde, kabristan ziyaretlerinde yığın yığın ortaya bırakmak, cinayetimizi açıklamaktan başka şey değildir sanırım. Şimdi gideceğimiz kabristanda, bütün göçüp gidenleri ve babamızı rahmetle anacağız. Hazreti Allah (C.C.) dan onlara mağfiret dileyeceğiz ve ibretleneceğiz. Yetmez mi bu?. Bir de çiçek bırakmaktan maksat nedir?. Hep gösteriş. O çiçekler, nihayet ne kadar dayanacaklardır?. Belki geceye kadar. Sonra *can* vereceklerdir.- Ölümün kolları arasına yeni bir ölüm bırakmak, başka şey değil bu.»

«Önlenmesi güç oğlum Yahya..»
«Hele bu uğurda harcanan paralar!..»
«Öyle.»
«Ben Malaki'ye teklif edeceğim. Zenginler, çiçekler, verecekleri paraları Mescide teslim etsinler., ihtiyaçlarına harcansın yoksulların.»
«Yapmazlar.»
«Neden?..»
«Gösteriş hastalığı. Onlar gerçek mümin olsalar, yardımlarını bile gizli verirler. Böylece yardım edilenin gururuyla oynamazlar. Şimdi Kabristana girince dikkat ey Yahya! Öylesine süslü mezarlar var kil.»
«Gördüm, hep zenginlerin. Elbette peygamberlere. hizmet etmiş büyüklere yapmak gereklidir ama, diğerleri niçin?. O mezarlar bir çeşit zenginliklerini ilânlarıdır. İnsan, doğduğunda nasıl birse öldüğünde de birdir. Hayatı boyunca ise arada doğan fark haklı çalışmasının karşılığıdır.»
«Artk üzülme ey Yahya.»
«Ama sen (insan bu) diyerek insanı kötüledin ey annem. Haklısın elbette. Bir taraftan karnı sancılanan için ilâç düşünür, diğer taraftan ordular hazırlar, onbinierce insanın hayatıyla oynar. Kimi de sakat kalır. Anlaşılır gibi değil.»
«Peygamberler bunun için değil midir ki gönderiliyor-lar. Yalnız şu Kudüs'te ismi bilinen ve bilinmeyen kimbi'i" kaç peygamberin kabri vardır?. Lâkin hani onlar?.. Arasak birkaçını ancak bulabiliriz, insan nankör ve unulkandır.»
Bu zamana kadar kabristana gelmişlerdi. Girdiler.
Vazifelerini yapıp tekrar çıktılar, iysa hislerini söyledi :
«Hava çok güzel, eve hiç gitmek islemiyorum.»
Hazreti Yahya (A.S.) hemen cevap verdi :
«Ey annem, bak şurada bir kaya düzlüğü var. Çevresi çiçek dolu. Seni oraya götüreyim ve başbaşa duralım.»

Annesi, Yahya (A.S.) in gösterdiği yere baktı ve kabul etti :
«Olur oğlum.»
«Sana yiyecek bir şeyler de alırım.»
Hazreti Yahya (A.S.) annesini dediği yere yerleştirince, satıcılara koştu, yiyecek alıp döndü. O sırada annesi bir ilhamdaydı :

Temiz derçler,
Soğuk pınarlar, kaynaklar dururken
Kurbağaların seslerine
Bülbül sanarak kapıldık.
Kendimizi bir bataklıkta bulduk.
Tutunduğumuz sazlar
Bıçakdan keskin çıktı.
Kanlarımız aktı.
Susad-ıkça çamura yüz sürdük
Zehrini içtik, kanamadık.
Bunlar bizim başımıza gelenler, Yeryüzünün görmediğimiz Duymadığımız ülkelerinde Aynıları tekrarlanıyor mu?. İnançla sapıklık Kıyasıya çarpışıyorlar mı? Kim galip, kim mağlup? Toprak, rahmetten çok Kanla mı sulanıyor?. Bçr'ckct tohumu yerine hisanfa? mı ekiliyor toprağa? Böyicslm binlerce sual Beynimde tırtıl olmuş Gezinip durmada.

Kim cevap verecek bunlara T Beni ümide kavuşturacak m% Anlatacakları, söyleyecekleri? Onlara cevap aramaktan Yoruldum, vazgeçtim. Gördüğüm bir gerçek var ortada. Buradakiler pişmanlık sarsıntısındalar. Gelip geçici bir kandırılış midir bu?. Onu öğrensem rahatlayacağım.

Hazreti Yahya (A.S.), geldiği sırada annesi İysa ilhamını bitirmişti.
Hazreti Yahya (A.S.) onun gözlerinin içine baktı ve hemen sordu :
«Sen pek içlenmişsin ey annem.»
«Sana öyle gelmiştir.»
«Değil.»
«Belki bir düşüncemi yahut arzumu, gözlerimden okudun.»
«Nedir?.»
«Neşeni kaçırmak istemem.»
«Kaçmaz.»
«Pek göçtüm oğlum. Ecel elini ağzımdan çekmiyor artık. Canımı ne zaman alıp uçacağı bilinmez.»
«Hepimiz için öyle takdir edilmiştir.»
«Her neyse.. Eğer beni kaybedersen, babanın yanına bırak!»
«Olur. Sen de öyle yap ey.annem.»
Annesi oğluna sarıldı ve konuştu:
«Sende bambaşka bir inanç ve kuvvet var.. Teselli kabiliyetin fazla.»
«Sadece gerçeği gören ve konuşan bir insanım.»
Yemeklerinde bu konudan ayrıldılar ve tatlı şeyler üzerinde sohbete daldılar.

Bu esnada, yaşları elliyi aşmış, lâkin dinç iki erkek, mezarlığın yan tarafında ayakta duruyorlardı.
Gözlerini ısrarla Hazreti Zekeriyya (A.S.) in mezarından ayırmıyorlardı. Birbirleriyle de konuşmuyorlardı.
Hallerinden beliydi, pişmanlık sancısı çekenlerin taşlaşmış iki örneğiydiler.
Bunlar Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı hançerleriyle arkadan sokulup bizzat şehit edenlerdi.
Bir zaman daha öyle hareketsiz durdular.
Sonra uzun boylusu sordu :
«Ne olacak halimiz?. Hemen hemen hergün buraya geliyoruz. Zekeriyya (A.S.) in kabrine bakıp saatler öldürüyoruz.»
«Elimizde mi?..»
«Niçin böyle olduk?..»
«Hâlâ farketmedin mi. Kan tuttu bizi.»
Diğeri düşündü ve doğruladı :
«Evet kan tuttu.»
«Sonu nedir, nereye varır, bunun?..»
«Eğer kalan gücümüzü kullanmazsak, bu kan tutması. bizi çıldırtır. Ortaya atılır, Zekeriyya (A.S.) in katilleri olduğumuzu bağırırız. Arkasından aklımız uçar gider. Gerisinde, ne yaptığımızı bilemeyiz.»
Arkadaşı ürperdi :
«Buna katlanamam, çare arayalım.»
«Sen geçen yıl Abram'ın sürü çobanını köpeklerinden birisi ısırınca nasıl kudura kudura can verdiğini gördün mü?.»
«Görmedim, işittim.»
«Ben gördüm., işte biz o çobana benziyoruz. Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğullarının bizi ısırmalarıyla birlikte onların kuduz illeti bulunan salyaları içimize karıştı.. Ku-durduk. İlk anda Zekeriyya (A.S.) ı şehit ettik. Şimdi hastalığımız artıyor.»

Diğeri acı acı söylendi :
Niçin bu içinde su olmadığım Bildiğimiz kuyu ba§ında bekliyoruz Onun suyunu başka yere akıtıp Kurutan biz değü miyissf. Dudaklarımız gittikçe Gerilip çatlamada.*
UzakJaşmazsak, Seraplara doğru sürünen Çölde kaybolmuşlara döneceğiz. Kuyuda su göreceğiz,
Sırığı, kovayı, ipi de
Attık derinlerine.
Kuyu dibinde bizi çağıran svya,
Kandıran seraba,
Tahammül etmemiz mümkün müf
Başımız dönecek bakarken
Düşüp can vereceğiz.
Dinleyen dudak büktü :
«Bunu dün de ilhamlanmıştın.» dedi. *
«Hep ilhamlanacagım. Aksi halde söylediklerimi yapmalıyız.»
«Bir şeyler çalıp uzaklaşmak m>?.»
«Evet.»
«Kiminkini çalacağız?.»
«Ararız.»
«Mal olamaz, *para* lâzım. Halbuki her zengin parası üzerine kilit üstüne kilit vuruyor.. Yeri de gizii.»
«Mescid herkese açıktır. Toplananları alırız.»
«Bir avuç bile tutmazlar. Belki bu uğurda yine akıtacağımız kana değmezler.»

«O halde en iyi teklifime geliyoruz. Bak, Zekeriyya (A.S.) in oğlu annesiyle şu kayalarda oturmada. Onu kaçıralım. Karşılığında fidye isteyelim.»
«Bunu tecrübe ettik. Hattâ Yahya ile konuştuk. O çocukta bambaşka bir hal var. Hemen fikrimizi, kararımızı, değiştiriyor o hali.»
İki şerir, bulundukları perişanlığa çare aramaya devam ettiler.
Evet, behemehal buradan uzaklaşmalıydılar.
Ancak, şu anda akşama yiyecek ekmekleri dahi yoktu.
Nereye gideceklerdi ve o yaşta ne iş tutacaklardı?.
Kapılarını çaldıkları kimseler, açmazlardı bile.
Uzun boylusu bir ara kaşlarını çattı.
Diğeri hemen ümitlendi ;
«Bir çare buldun galiba?.» dîye sordu.
«Evet, lâkin çok dikkat ister.»
«Ne bakımdan?..»
«Kaçıp gözden kaybolmak için çeviklik başta gelecek.»
«Yaparım.»
«Beytüllâhim, hemen şu tepeler gerisindedir.»
Eliyle güneyi gösterdi konuşurken. Diğeri tastik etti :
«Evet, gitmiştim.»
(Beytüllâhim, Kudüs'ün bir mil kadar uzağında bir köydü.)
«İşte çaremiz orada haardır.»
«Ne yapacağız?..»
«Kurban kestirmek isteyen zenginler ekseriya oradaki pazardan deve, koyun gibi kurbanlar satın alırlar. Beraberlerinde götürmezler.»
«Bu neye yarar?.»
«Hâlâ anlamadın mı?.:»

«Zenginleri kollayacağız ve birisini gözümüze kestirip para kesesini kapacağız.. O kadar.»
«Aklım yattı bu işe.»
«Haydi öyleyse.»
Kan tutmuş bu iki haydudun oradan kopması bir meseleydi.
Birbirlerine ihtar edip, kuvvet vermeye çalıştıkları halde, adım atamıyorlardı.
Bu sefer diğeri söylendi :
Kim ve ne üe
Çiviledi bizi buraya?.
Veya bağladı görünmez iplerle f
Zaman ilerledikçe,
Gömüleceğiz toprağa.
Ben şimdiden battığımızı duymaktayım.
Bu sırada yanlarına Romalı din simsarlarından birisi sokuldu. Selâm verip hatır sordu. Öğrenmek istedi :
«Hep size dikkat ettim. Kaybettiğiniz kimse pek sevgi-linizdi galiba. Ne zamandır, gelip gidiyorsunuz. Burada durup saatlerce taşlaşıyorsunuz.»
Cevap verdi haydutlardan kısası :
«Doğru.»
«Lâkin yanlış bu.»
«Neden?.» ■
«Sırası gelen herkes gidecektir. Burada beklemekle onu geri getiremezsiniz.»
«Biliyoruz ama, elimizde değil.»
«Kurtuluşu aramalısınız.»
«Nasıl?.»
«Maymunlara dikkat etmezsiniz?. Tutundukları dal kırılınca, hemen bir başkasına sarılırlar.»

«Evet.»
«Halbuki siz kırılan dalı tutmakta İsrar ediyorsunuz. Nerdeyse düşecek, öleceksiniz.»
«Başka dal yok ki tutunacak.»
«Yalnız mısınız?.»
«Yalnızız.»
«O halde, benimle gelin.»
«Nereye gideceğiz?.» »
«Beytüllahim'e.»
«Ne yapacağız?.»
«Bana yardım ederseniz epeyce para toplarız.»
«Nasıl?.»
«Heybemdeki oyuncakları satarak. Esasen, çoğunu sattım. Bakın kesem dolu. Maksadım sizi buradan çekmektir.»
«Aramıza gir ve bizi kollarımızdan tut, batmakta olduğumuz yerden çıkar.»
Romalıların din simsarı, anlayacağını.anlamıştı.
Arlarına girdi ve ihtar etti :
«Gözlerinizi kapatın.»
Kapattılar.
«Şimdi yürüyün hızla.»
Yürüdüler.
Romalı simsar yine hatırlattı :
«Gözlerinizi açın ama, asla arkanıza bakmayın.»
Bunu zorlukla yerine getirdiler.
Böylece mezarlık bölgesinden yüz adım kadar açılmışlardı.
Romalı din simsarı onlara niçin yardımda bulunmuştu?
Tek bir sebebi vardı :
O ve diğer arkadaşları, çocukları aldatıyor, çok tanrılı dinlerini benimsetiyorlardı ama, büyüklerden de böyleleri-ne rastladıkça hemen sokulup kandırıyorlardı, lsrailoğul-lan'ndan şimdiye kadar binden fazlasını kazanmışlardı.

Nitekim Romalı din simsarı hemen taşı gediğine koydu :
«Şükür tanrılarımıza, beni mahcup etmediler.»
«Kaç tanrın var senin?.»
«Perk çok. Hepsi dostumdur.. Eğer isterseniz sizinle de ■onları tanıştırabilirim.»
Haydutların esasen inançla hiçbir ilgileri yoktu.
Sözde israil dinindeydiler.
En büyük delil de dünya menfaati uğruna Hazreti Ze-keriyya (A.S.) ı şehit etmeleriydi.
Bu din simsarının çok tanrılı dinine girerlerse, belki de sırtlarına olanca ağırlığı ile bastıran pişmanlık sarsıntısından kurtulacaklardı.
«Olur.» karşlığını verdiler.
O sırada Hazreti Yahya (A.S.) ile annesi İysa'nın oturduğu kayalık yakınlarından geçiyorlardı.
Hazreti Yahya (A.S.) onları annesine gösterdi ve konuştu :
«Yine ikisi beraber ey annem?.»
«Kimleri kast ediyorsun?»
«Şunları. Sen farkında değilsin, ne zaman buraya gelsek, onları babamın mezarına uzun uzun bakar bulurum. Hiç de kımıldamazlar.»
«Sevgilerindendir.»
«Hayır ey annem.»
«Neden?.»
«Birkaç kere de şehirde rastladım. Önce kuyruğunu kısan ve hücuma hazırlanan canavarlar gibi yaklaştılar bana, sonra Allahın bilinmez lütfuyla olacak, karar değiştirip dostluklarını kuyruk sallamakla gösterdiler ve gittiler.»
«Haklısın galiba ey Yahya. Bak şimdi de din simsarı Romalıyı aralarına almışlar.»

Hazreti Yahya (A.S.) üzüldü ve diledi :
«Ne zaman bu din bezirganlarından kurtulacağız?.»
«Onu Allah (C.C.) emreder.»
«Yalnız din üzerinde çalışsalar belki başa çıkılır. Lâkin ahlâk bozucu ne varsa Roma kervanları yurdumuza taşıyorlar ve biz bunları çabuk benimsiyoruz.»
iysa iç geçirdi ve anlattı :
«Sevgili peygamberimiz baban Zekeriyya (A.S.), o gelen ahlâk bozucu ne varsa, hepsinin dışarıya kaçıp yerleşen biz israiloğulları'nın icadlan olduğunu söylerdi. Kimi kime şikâyet etmeye hakkımız var. Akrep gibi kendi kendimizi soktuğumuzdan habersiziz.»

(II)
CEZALARDAN ÖRNEKLER
Hazreti Yahya (A.S.) ile Annesi iysa böyle tatlı tatlı konuşurlarken, Romalı din bezirganını aralarına alan Hazreti Zekeriyya (A.S.) in katilleri onları epeyce geçmişler ve Zeytin Dağı etek kıvrımlarında kaybolmuşlardı.
Romalı din simsarı, onların durumundan ve yolda yaptığı konuşmalardan, hele Hazreti Yahya (A.S.) ı gördükleri zaman birbirlerine arkadan el dokundurup göz kırpmalarından, haklarında kesin hükmünü vermişti.
Pek tecrübeli olan bu adam, her ikisini de kan tuttuğunu, Zekeriyya (A.S.) ı şehit edenlerin bunlar olduğunu kesinlikle anlamıştı.
Önünde iki yol vardı: Katilleri bildirmek.
Kendilerinden başka işlerde faydalanmak.
Katilleri bildirirse, elbette yakalarlar ve türlü işkenceler yaparak belki öldürürlerdi söyletip.
Lâkin bunda Romalı simsarın ne kazancı olurdu?.
Aksine, belki de zararlı çıkardı.
ikinci izleyeceği yol, daha iyiydi.
Mademki kendi çok tanrılı dinini yaymakla görevliydi, İsrailoğullan ne kadar etrafında toplanacakları birisinden mahrum kalırlarsa o kadar iyiydi.
Meselâ Hazreti Zekeriyya (A.S.) in şehadeti, israiloğul-ları'nın gelip geçici olan durulma hallerine inanmak doğru

olmayacağından, fayda getirmişti *çalışmalarına.* Bunu diğer din simsarı arkadaşlarıyla çok konuşmuştu.
Hattâ: «Ah şu Malaki de öldürülse!.» diyenler çıkmıştı.
Bu temenniye karşılık: «Asıl Yahya öldürülmelidir, çünkü o peygamberlikle müjdelenmiştir. Halk arasında iddia yaygındır.» diyenler çıkmıştı.
İşte şimdi bu adam, Hazreti Yahya üzerinde durmuştu.
Eğer peygamberliğini *ilân* etmeden önce öldürülürse, Tevrat'a inananlar arasında derhal bir çözülme ve panik başlardı. Çok tanrılı dine koşarak gelirlerdi.
Romalı din simsarı, bu fikre iyice kendini kaptırmıştı.
Pek âlâ şu iki katil, *söz* verilecek epeyce yüklü bir para karşılığı bu işi yapardı. Çünkü kan tutanların yine cinayet işleme kabiliyet ve arzularının çok olduğunu biliyordu.
Tek bilmediği bir şey vardı :
Hazreti Allah (C.C.), iblis'in Yahya'nın hayatı boyunca ona zarar vermemesini, kabir azabına uğramamasını ve hesap korkusuyla cehennem azabı görmemesini, henüz doğduğu zaman emretmişti.
Dünyaya getirildiği gün **de, öleceği gün de, diri** olarak **(kabrinden)** kaldırılacağı **gün de ona sel-**lâm **olsun! (Meryem: 15)**
Kısacası, Hazreti Yahya (A.S.) dünyaya gözlerini açtıktan başlamak üzere, gerek bu dünyada gerek âhirette ebedî olarak daima selâmet içinde kalacaktı.
Romalı din *simsarı* işte bu gerçekten habersizdi.
Kendi kendine verdiği kararı için plânlar düşünmeye başladı.
Ona göre, a'rtık buralardan pek uzaklaşmamalı, Hazreti Yahya (A.S.) ile annesi hazır tenhada oturmuşlarken, katillere bunu yaptırmalıydı.
Hemen ilk bahanesini buldu.

«Pek yoruldum.» dedi. «Şu *ağaç* «gölgeliğinde biraz oturalım.»
öyle yaptılar..
Romalı din simsarı, dinlendikleri anda onları sözleriyle fahrt'k etti :
Leş kuşlarının,
Hele sırtlanların hayranıyım.
Neden mi?.
Kendilerini sıkıntıya vermeden
En iyi geçim yolunu
Bulmuşlardır da ondan.
Başkaları bir av için Zahmetlerin çeşidine Katlanırlar.
Yakaladıkları avdan ise, Karınlarının atacağını yerler, Gerisini bırakırlar.
işte o zaman
Pusuda bekleyen kuşlarla- sırtlanlar,
Sokulurlar sofra başına.
Hem kalan avı kemirirler
Kemiklerine kadar,
Hem de keyiflerinden
Homurdanarak eşinirler.
Sırtlanların sevincine, Her bir et parçası kapışta Kuşlar da katılırlar. Kanat çırpmaları, ötüşleri,
Derhal değişir.

Haydutlardan uzun boylusu, sormak zorunda kaldı : «Sen bize bir şey anlatmak istiyorsun galiba?. Acaba nedir?.. Kısa yoldan gitsen olmaz mı?.» Romalı din simsarı güldü :
«Hele devam edeyim.» dedi. «Hepsi aynı yola çıkar.» Ve devam etti :
, Zenginle mirasçısını Ben onlara benzetirim. Birisi ölen avdtr. Diğerleri ruhtan arta halan Bedene üşüşen sırtlanla Leş kuşlarıdır. Onlar da bir bayram sevinci İçindedirler,*
Lâkin çok kere miras uğruna Elleri hançerlerine gider.
Diyeceğim odur ki,
Mirast beklemek bile beyhudedir.
Zaman kaybıdır.
En doğrusu, zahmete katlanmadan,
Bir ömre yetecek serveti
Elde edebilmektir.
Mümkün müdür buf.
Niçin olmasın?.
Haydutlardan yine uzun boylusu konuştu : «Henüz birşey anlamadık.» «Fakat ilgilendiniz değil mi?.»
«Evet.»
«Öylesi de anlamak üzere olduğunuza işarettir.» «Zahmetsizce bir ömür boyu yetecek servet nasıl kazanılır?.»

«Kazanılmasa söylemezdim.»
«Yani zenginleri soyalım mı demek istiyorsun?.»
«Hayır.. Asla!..»
«Bizi büsbütün meraklandırdın.»
«Bazı kimseler vardır, halkın huzurunu bozarlar. Birbirlerine düşürürler. Onların yok edilmesi için, iyi kalpli kimseler, bunu yapabileceklere işte o anlattığım serveti verirler.»
Romalı din bezirganı sustu.
Kendine göre gülümsedi kurnaz kurnaz.
Tekrar başladı :
«Bunun yeni bir örneğini henüz yaşadık.»
«Nerede, nasıl?..»
«Peygamber Zekeriyya (A.S.) in öldürülmesinde burada mıydınız?»
«Evet.»
«O, israiloğulları'nı mümin ve sapık diye ikiye bölmüştü. Ne hakkı vardı?. Meselâ şimdi hepiniz Roma idaresindesiniz ama, yüzyıllar önce İsrail Devleti ve Yahuda Devleti adı altında bölünmeniz hâlâ için için devam ediyor.»
«Bunu biliyoruz. Sen kaldığın yerden devam et.»
«Nihayet iyi kalpli bir adam gidişe dayanamadı, kimbi-lir kaç kişiye bol bir servet verdi ve Zekeriyya (A.S.) ı canından etti. Şimdiki sükûnet ve huzur onun eseridir. Bu işi yapanlarsa şu anda ele geçirdikleri paralarla eğlenmedeler. Halleri, hayatları boyunca devam edecek.»
Bu sefer uzun boylu şerir kendini tutamayarsk bağırdı:
«Hayır hayır.» diye reddetti Önce. Sonra açıkladı :
«Zekeriyya .(A.S.) ı öldürenler aksine perişandırlar.. Akşama bile yiyecekleri yoktur.»
«Nasıl olur?. Adıkları paraları ne yaptılar?.»
«Para almamışlardı.»

«Ya?..»
«Söz almışlardı. Fakat sözü verenler de o kargaşalıkta öldüler.
«Büyük hata işlemişler, pek inanılacak gibi değil.»
«Gerçek budur.»
«O halde kendilerini tanıyorsunuz.»
Haydutlar birbirlerine bakıştılar.
Romalı din simsarı, onların cevabını beklemeden, bellerinden hançerlerini çekip aldı ve dikkatle baktı. Sordu :
«Zekeriyya'yı öldürenler sizsiniz.. Bakın hançerlerinizin üzerindeki kan bile kurumamış.»
«.....»
«Hele sık sık mezarlığa gelişiniz ve Zekeriyya (A.S.) ınkinden gözlerinizi ayırmayısınız, işlediğiniz cinayetin fidyesi olan kan tutma halidir.»
Romalı din simsarı hançerlerini geriye verdi ve itiraf ettirmek istedi :
«Onlar sizsiniz değil mi?.»
Açıklamada bir beis görmediler :
«Evet biziz.»
«Kan tutmasının, daha önce de söylediğim gibi, ilâcı yine kan görmektir.»
«Buna gitmekteyiz, kurbanlardan akacak kanı göreceğiz.»
«Ama hepsi o kadar. Bir servete kavuşmayacaksınız.»
«Senin dilinin altında gizlediğin var.»
«Elbette. Bana uyarsanız, işte o zaman dilediğiniz yerde ömrünüz boyu yaşarsınız refah içinde.»
«Sana uyup ne yapacağız?.»
«Hayırlıdır yapılacak. Bana teklif edilmişti ama, yaşlıyım.»
Haydutlar sabırsızlandılar, ikisi birden istedi :
«Devam et!»

«Bu hayır israiloğulları için yapılacak. Şimdiki sükûnet ve durgunluğa aldanmak doğru değil. İsrailoğulları'nm tam istedikleri gibi yaşamaları için, bir kişi daha var ortadan kaldırılacak.»
«Kimdir?..»
«Zekeriyya'nın oğlu Yahya. Bu çocuk henüz beş yaşındadır ama, aklı ben yaştakilerden ileridir. Biraz daha büyüyünce çok şeyler yapacak. Bunu düşünen hayır sahibi birisi bana bol para verdi Yahya'nın öldürülmesi için. Eğer kabul ederseniz haydi iş başına. Yahya, az gerimizde, annesiyle beraber oturmaktadır. Hiç kimse farketmez. Bana onun başını getirdiğiniz anda, serveti önünüze yığacağım.»
«Hani önce paraydı?.. Bizi sen de aldatacaksın.»
Romalı din bezirganı, koynuna elini soktu ve beş kese çıkarıp içindeki altınları döktü.. Ve sordu :
«İşte para. Gözleriniz kamaştı değil mi?.» Devam etti:
«Ayrıca kan tutma hastalığından da kurtulacaksınız.»
Uzun boylu haydut öğrenmek istedi :
«Sen bize nasıl güvenebiliyorsun?. İstesek seni öldürür bunları alır gideriz.»
Romalı din bezirganı güldü :
«Benim de buna karşılık elbette bir tedbirim var.»
«Nedir?..»
«Bizi gözetleyen adamlarım var.. Bana kötülük ettiğiniz anda öldürülürsünüz.»
Romalı din bezirganı paralan tekrar keselere yerleştirdi ve koynuna koydu. Sordu işi bitince :
«Evet mi, hayır mı?. Ben yerinize başkalarını da bulabilirim.»
Altınları gören haydutlar hâlâ sersemliklerini atamamışlardı.
«Evet..» karşılığın verdiler.
«Beni fazla bekletmeyin ama.»

«Yarım saat sürmez.» Haydutlar yüz geri döndüler.
Uzun boylusu konuştu:
«Bu hakikaten iyi bir iş.»
Diğeri dalgındı :
«Ya paraları vermezse?.»
«Zorla alırız.»
«Onu gözetleyen adamlarını unutmuşa benziyorsun.»
«Bence yalan bu. Romalı, aldığı işi kendi başına görüyor. Kazanacağı parayı daha fazla bölmek istemiyor.
«Olabilir bu.»
Biraz daha konuşmadan yürüdüler.
Ansızın kısa boylusu durdu ve hatırlattı :
«Biz Yahya'ya kötülük yapamayız.»
«Neden?..»
«Çünkü her onunla karşılaştığımızda ellerimiz inmişti. Garip bir saygı duymuştuk.» - «Haklısın. O halde paradan olduk, demektir.»
«Hayır. Maksat para kazanmak ve kan tutmasından kurtulmak değil midir?.»
«Evet. Yahya yerine Romalıyı öldürmek, yine hayırlı bir iş görmüş oluruz. Çünkü o ve benzerleri Israiloğullan'nı dinlerine çekmeye çalışıyorlar. Bizi bile neredeyse aldatıyordu gelirken. Onun kanını ekı+ınca, kan tutması da geçer.»
«Adamlarını ne yapacağız?.»
«Öyle kimseler yok dedim sana.»
«Emin olmak için arayalım.»
Öyle yaptılar. Arayacakları yer küçük bir ağaçlıktı.
Diğer taraflar ufka kadar görünüyordu.
Kimseyi bulamadılar.
Derhal ses çıkarmadan, sokuldular ve Romalı din bezirganını ikisi birden hançerlerini çekerek öldürdüler.

Koynundaki paraları alıp tepeler eteği boyunca gözden kayboldular.
(Hazredi Zekeriyya (A.S.) in *katillerinin ismi bilinmediğinden bahsedilememiştir.)*
Bunlar olurken, Hazreti Yahya (A.S.) ile annesi lysâ hâlâ oturdukları kayalıktaydılar.
Annesi pek memnundu yerinden. Bunu dile getirdi yine :
«Ey oğlum Yahya, burası pek güzel. Âdeta gençleş-tim.» dedi. «Ne iyi ettin de arabayı düşündün.»
Hz. Yahya (A.S.) annesinin ellerini öptü ve cevap verdi:
«Bana içinden geçenleri derhal söyle; bekletmez çaresine bakarım.»
«Biliyorum oğlum, bana karşı çok itaatlisin. Hattâ baban hayatta olmadığı halde, adını aynı itaat ile anıyorsun.»
«Beni pek sevindirdin ey annem.»
«Hele serkeşliğini, asiliğini görmedim.»
«Ben senin ve babamın aracılığıyla Allah (C.C.) in lütfettiği şekilde yaratıldım. Daima şeytandan uzak kalacağım.»
Annesi: İnşaallah!» diye karşılık verdi.
Yine o tatlı sesiyle, yavaş yavaş, içlendi :
Yüzümü okşayan esİ7itilerâe
Gençlik günlerimin
Hatıralarından kopup dağılan
Bayıltıcı kokular var.
Sanki beni çekip
Başlangıca götürmek istiyorlar.
Zamatıın tekrarlandığı, Geriye doğru çalıştığı, Görüldü mü, duyuldu muf. Fakat ne zarar!... öyle bir güçte yaratılmışız ki,

Bilediğimiz anda
Haf%mmız küavuz,
HayaJIerimis kanat oluyorlar
Ve bizi geçmişteki
Bilediğimiz her yere götürüyorlar.
Belki daima onlarla
Beraber olduğum için
Henüz ecel yaklaşamıyor yanıma.
Yeryüzünde baharla başlayan
Gençliğin içinde,
Horlanmadan kalabiliyorum.

Hazreti Yahya (A.S.), tam annesine: «Bu hep böyle devam edecek.» diyecekti ki, altlarından geçmekte olan birisini göstererek seslendi ona :

«Ey amcam Malaki!..»

Elbette Malaki onun amcası değildi ama, yakınlık duyduğundan böyle hitap ediyordu.

Malaki bir eşeğin üstündeydi. Başını kaldırdı, Hazreti Yahya (A.S.) ile annesini tanıyınca durdu ve sordu:

«Ne yapıyorsunuz orada?..»

«Dinleniyoruz. Baharın tadını, çıkarıyoruz.»

«iyi iyi. Fakat anneni nasıl getirebildin?.»

«Arabam ta.»

İysa ilgilendi Malaki ile :

«Gel sen de otur, epeyce yorulmuşa benziyorsun.»

Malaki özür diledi :

«Ziyareti henüz tamamladım. Daha önce de Mescid'de dersteydim. Şimdi kurban kesmeye gidiyorum Beytüllahim'e. Oradan dönüp Eriha'ya geçeceğim vaftiz için.».

(Vaftiz kelimesi eserde çok geçmektedir. Bu lâtince temizlenme demektir. Okuyucular haklı olarak, vaftizin ilâhî bir emir mi olduğu, yoksa

bozulan Tevrat ve İncil'e sonradan mı sokulduğu üzerinde duracaklardır. Bu bakımdan bir açıklama yapmak zorurîdir: I Uazrcti Allafı (C.C.) iç temizliği ile beraber bûdon temizliğini bilhassa emreder..

S. Yalnız Hıristiyanlık zamanında değil, eskiden de bu emir mevcuttu. Fakat şekli başka başkaydı. Nitekim en kat'î hâlini lslâmiyet-tc aldı. Günde beş vakit abdest almanın faydası büyük bir Icitdba bile sığmaz. S. Bilhassa Îsrailoğullan çok pistiler. Aylar geçer yıkanmaz, temizlenmezlerdi. Halbuki i anızlık imandan gelirdi (Ennezâfetü mimel imân), thıttâ, erkeklerinin pisliği yüzünden l.ıraUoğulları kadınlarının Mısır'da Kibtî er-kckUvlc zina ettikleri ve pek çok gayn-m<~ş-rû çocuk peydahladıkları tarihî bir gerçektir.

k- Hazreti Yahya (A.S.) m *belki daha evvelki Peygamberlere ilâhî bir emir olan, beden temizliğine halkı alıştırması gerekliydi. Bunun da temeli temizliğin remzi olan suya insanı alıştırmak, sevdirmekti. Bu, üzerinde ısrarla durulan bir hâdiseydi.*

5. Fakat zamanla bu gayeden uzaklaşıldı. Bambaşka bir mâna ve sebep düşünüldü. Hele Hıristiyanlıkta rüştünü tamamlayan çocuk, iman için kendi dillerince (vaftiz) de-■ nilen su serpme, yıkama ameliyesine tâbi tutularak Hıristiyanlığın yedi rüknü arasına sokuldu. Bunu her mezhep başka şekillerde tatbik etti. Ne acıdır ki, bunların Haz-

reti Allah (C.C.)vn emrettiği şekille hiç bir iligisi yoktur. Büyük gaye bir tarafa atıldı. Ruh ve beden temizliği unutuldu. Hattâ vaftiz yapılarak ük günahtan kurtulacağı kendi din mensuplarına aşüandt.

İysa teklif etti :

«O halde, biz seninle Beytüllahim'e kadar gelelim. Sonra döneriz. Elbette geceye kadar kalmaya gücüm yetmez.»

Malaki derhal kabul etti.

Hazreti Yahya (A.S.) tekrar eşeği arabaya koştu ve annesini bindirdi. Şimdi artık birlikte yoldaydılar.

Malaki, Hazreti Yahya (A.S.) a takıldı :

«Biraz çabuk büyük ey Yahya.. Başkanlık görevine başla da ben biraz dinleneyim. Her işi bu yaşta kovalamak çok güç. Bu sözlerimle Peygamberliğini kast etmiyorum. O ancak Allahın emrindedir.»

Yahya (A.S.) cevap verdi :

«Sana şimdiden yardım edebilirim. Tevrat'ı ve hükümlerini biliyorum. Dinî vecibeleri öğrendim.»

«Ne de olsa biraz daha büyümen şart.»

«Olur ey amcam. Senin hakkını nasıl ödeyebileceğimi bilmiyorum.. Bana ait vazifeleri aksatmadan yapıyorsun.»

Bu sırada İysa bağırdı: «Şurada bir yaralı var.»

Malaki ile Hazreti Yahya (A.S.) oraya koştular.

Hakikaten yerde birisi kanlar içinde yatıyordu.

Bazan kıpırdıyor, inliyordu. Kimdi bu?.

O, Zekeriyya (A.S.) ı şehit eden haydutların hançerledikleri ve öldü sanarak paralarını aldıktan sonra kaçtıkları Romalı din simsarıydı. Malaki onu inceledi ve hükmünü verdi:

«Kurtulamaz, nerdeyse can verecek.»

Romalı simsar gözlerini yarı açtı.

O haliyle hikayesini- ağır ağır anlattı. Bitirince de öldü.

Malaki yoldan yaklaşmakta olan bir adamı görüp ça-

ğırdı ve ölü için gereken emirleri verdi. Sonra araba yanına döndü Hazreti Yahya ile birlikte, lysa öğrenmek istedi:
«Kimmiş bu adam?.»
«Romalı bir din simsarı.» öldü mü?.»
«Evet. Fakat çok şeyler itiraf etti.»
«Neleri?..»
«Kendi suçunu bile. iki adam tutmuş Yahya'yı öldürtmek için, lâkin o adamlar Yahya yerine kendisinin canına kast etmişler ve paralarını alıp savuşmuşlar.»
«Allah büyüktür.. Cezanın bir çeşidi de böyledir.»
«Dahası var ey lysa.»
«Nedir?.»
«O iki adam Hz. Zekeriyya (A.S.) ı şehit edenlermiş.»
«Nerden duymuş?.»
«Kendileri itiraf etmişler.»
Artık başka bir şey konuşulmadı ama, Hazreti Yahya (A.S.) olsun, lysa ile Malaki olsun, tek bir arzudaydılar.
Bu arzu. o iki katilin yakalanmaları, cezaya çarptırılmalarıydı. Bu sefer Malaki hisleri üzerinde konuştu:
İste o gün geliyor.
Fırın yanıyor.
Kötülük yapanların hepsi
Saman olacaklar.
Tutuşup fırında yanacaklar. ■
Bu hisler belki A'îah (C.C.) in buyurduğu ilhamlardı.
Nitekim, gittikleri tepe eteklerini birkaç kere kıvrılmalardı ki, Hazreti Yahya (A.S.) fırından beter yanan çöl tarafını gösterdi. Haber verdi :
«Orada iki karaltı var. insan olsalar gerek. Üzerlerinde kuşlar dolaşıyor, üç sırtlan sürüne sürüne yaklaşmakîalar.» Malaki dikkatle baktı ve tastik etti :

«Doğru ey Yahya.»
lysa'yı arabada bıraktılar ve koştular çöle.
O iki karaltı gerçekten insandı. Ölmüşlerdi.
Her ikisinin de ellerinde kanlı hançerler olduğuna göre, dövüşmüş, vuruşmuş, olacaklardı.
Sonunda da yenişememişler, can vermişlerdi.
Az ötelerinde para keseleri duruyordu.
Hazreti Yahya (A.S.) alıp baktı. «Hepsi altın dolu.» dedi ve fikrini söyledi :
«Bunlar babamın katilleri olacaklar. Para için uyuşa-mayıp savaştılar ve cezalarını buldular.»
Malaki onları çevirip yüzlerini inceledi :
«Evet onlar.» dedi. «O büyük ayaklanmada, ellerinde hançerlerle babana pek yakındılar.»
Hazreti Yahya (A.S.) sordu :
«Bu paralan ne yapacağız?..»
«Mescid'e irat kaydederiz. Yaksulların yüzü güler.»
«Ya katillerin ölüleri?..»
Malaki az önceki, hislerini yine tekrar etti :
İşte o gün geliyor.
Fırın yanıyor.
Kötülük yapanların Tıepsi
Saman olaoaklar.
Tutuşup fırında yanacaklar.
Sonra sordu :
«Öyle de oldu değil mi ey Yahya?. Hazreti Allah (C.C.) in çeşit çeşit cezaları vardır.»
«Cesetlerini kaldıracak birisini bulsak.»
Malaki gerçeği konuştu :
«Bir peygamberi şehit edenlerin cesetlerini ancak sırtlanlar ve leş kuşları kaldırırlar.»
* **

Hazreti Yahya ile annesi Iysa, o gün ikindiden sonraya kadar Beytüllahim'de kaldılar.
Malaki, önceden, vaftiz (temizlenmek) için ayrılmıştı.
Beytüllahim küçük bir kasabaydı.
Kurban kesilme yeri olduğundan, han ve ağıllarla çevresi doluydu. Pazaryerleri de üç taneydiler.
Hazreti Yahya (A.S.), annesine güneş geçmesin diye araba üstüne orada hemen bir gölgelik yapmıştı. Bütün isteği annesini sağ salim geri götürmekti Kudüs'e. Nihayet bir saatlik yolda ama, öyle bir arzu içindeydi Hazreti Yahya (A.S.). Fakat bunu bir türlü annesine açamıyordu. Annes* ise, evini, yapacağı yolculuğu unutmuşa benziyor, hep geziniyordu araba içinde. Sık sık soruyordu:
«Şurada niçin toplanmışlar ey oğlum?.»
«Bir güreş devesi üzerine pazarl.ktalar?.»
«Ya surda?.»
«Bir maymun oynatıyorlar.»
«Seyredelim ey oğlum.»
«Peki güzel annem.»
Iysa maymunun yaptığı maskaralıklarla neşelenmişti.
Halbuki Hazreti Yahya (A.S.) başka türlü düşünmüştü.
Şu maymun doğup büyüdüğü ormanda olsa, kimbilir şimdi yaptıklarından daha fazla ne hünerler gösterirdi diye tasalanmıştı. Ona bu tasa maymunun hürriyetinden mahrum bırakılmasından gelmişti. Yine başka bir yerdeki han önü pek kalabalıktı. Annesi İysa orada da arabayı durdurdu. Lâkin bir şey sormadı. Çünkü hanın merdivenindeki adam avaz avaz bağırıyordu.
«işte beş yıl önce *Arahh aytnın yirmiyedinci* günü sabahı Meryem ile nişanlısı dülger Yusuf buraya gelmişlerdi. Handa yatacak yer yoktu. Kendi odamı verdim. Çıkıp baktılar. Fakat Meryem doğurmasının duyulmasından çekindi. Tekrar devesine bindi, salık verdiğim kardeşimin şu

görünen ağılına gitti ve isa'yı doğurdu. Haydi, çıkın, gezin, onun girdiği odayı ve oturduğu yeri görün. Sonra kardeşimin ağılına gidin. Karşılığında ödeyeceğiniz hiç denecek kadar az bir paradır.»
Halk böyle şeylere büyük ilgi duyardı.
Nitekim merdivenlerden inip çıkanların ardı arkası kesilmiyordu. Bekleşenler ise ikiyüzün üstündeydiler.
lysa'nın neşesi kaçtı :
«Biz nasıl bir topluluğuz ki, her şeyi istismar ediyoruz ve paradan başka gözümüzün gördüğü yoktur?.» dedi.
«Yakında burası bir ziyaret yeri olsa şaşma ey oğlum?.»
Hazreti Yahya (A.S.) da içlenmişti. *
Fakat tam hareket edecekleri zaman bir gürültü duyarak tekrar merdivene baktılar.
Han sahibi merdivendeki bağırdığı yerden halkın itişip kakışmasıyla düşmüş, kolu kırılmıştı. İysa arzuladı:
«Bu ceza onun aklını başına getirsin isterdim.»
İysa, ikiyüz adım kadar açıktaki yine halkla dolmuş ağıl önünde de arabayı durdurdu. Orada bağıran elbette hancının kardeşiydi, iki kardeş uyuşmuşlar, hiç yoktan para kazanıyorlardı. Ağıl sahibi İse şöyle bağırıyordu:
Meryem ile Yusuf Naccar, kardeşimin haberi üzerine buraya geldiler. Onları ahıra soktum. En uygun yeri temizleyip hazırladım. Meryem İsa'yı doğurdu ve selâmetle gitti. Haydi, girin, görün. Bir daha böyle fırsat elinize geçmez.»
İysa, Yahya (A.S.) a : «Tamam.» dedi. «Bu sahtekârları daha fazla seyredemeyeceğim.»
Fakat orada da ağıl sahibi heyecanlı heyecanlı, halkı kandırmaya çalışırken, ayakları dibindeki köpeğinin kuyruğuna basmıştı. Köpeğin canı pek yanmış olacaktı ki, sahibinin baldırını olanca hızıyla ısırdı ve adam yere serildi.
İysa ile Yahya (A.S.) bunu da gördükten sonra, yürüyüp Beytüllahim'den çıktılar. Hz. Yahya (A.S.) teklif etti:

«Ey annem, şu yoi şehre gidiş için daha kesedir. Kumluktur ama, ayağın yerde değil ve başın gölgelidir.»
Annesi bunu kabul etti. Az sonra sormadan edemedi:
«Ey oğlum Yahya, bugün kaçıncı cezayla karşılaştık?.»
«Beş. Hem de cezaların çeşidiyle.»
«Hazreti Allah cezalarını çabuk buyurdu bu sefer.»
«Ey güzel annem, her zaman öyledir ama, biz insanlar farketmeyiz. Yahut tesadüf der, geçeriz.»
Annesi doğrular gibi başını salladı ve ilhamlandı :
Onlar nasü çobanlardır ki, Sürülerini dereden geçirirlerken Hep suya kaptırırlar?. Fakat inatta direnirler,
Geçit başında duranın Neden olanları bildirmesine Başlarını çevirmezler, Kulaklarını tıkarlar?.
Halkı idare edenler de
Böyledirler.
Sapıklık seline onların kapılmalarına
Ne çare düşünürler, ne söz dinlerlrr.
Hazreti Yahya'nın annesi İysa birdenbire sustu.
Hazreti Yahya buna bir mâna veremeyerek sordu :
«Neden kestin ey annem?. Zevkle ve ibretlenerek dinliyordum?»
iysa bu suale cevap vereceği yerde, sol açığındaki bir yeri gösterdi. Öğrenmek istedi :
«O nedir ey oğlum, pek seçemiyorum.»
«Kurumuş bir hurma gövdesidir ey annem.»
«Hurma mı, kurumuş mu?.»
«Evet.»

«Beni oraya götür ey oğlum!»
«Fakat sana faydası nedir?.»
«Götür ey oğlum! Bugünkü gezintizimizin en sonunu pek tatlı bağlamak arzusundayım.»
«Peki ey annem.»
Hazreti Yahya, arabayı yoldan çıkardı ve kurumuş hurma kütüğüne doğru yürüdü. Yanına gelince haber verdi:
«Arzunu yaptım ey annem.»
«Evet. Gerçekten kuru bir hurma ağacı kütüğüymüş.»
İysa devam etti :
«Tam Meryem ile Yusuf Neccar'ın-anlattıkları gibi. Demek onlar Nasıra'dan Kudüs'e gelirlerken, belki karanlıktan olacak, Kudüs'ü güneye geçmişler ve buraya kadar gelmişler. Sonra Kudüs'e dönmüşler.»
Hazreti Yahya (A.S.) henüz bir şey anlamamıştı.
Çünkü Meryem'in hikayesini tam olarak bilmiyordu.
iysa oğlunun şaşkınlığını farkedince ona bilgi verdi:
«Teyzen Hanne'nin kızı Meryem, nişanlısı Yusuf Nec-car ile bir deve üstünde Kudüs'e gelirken buradan geçtiler. Han'a, ağıla, uğramaları doğru değildi, Meryem ağırlaştı. Yusuf'u uzakta bıraktı ve bu hurma kütüğüne gelip ona yaslandı. Derhal ayakları dibinde bir oluk peydah oldu. Su aktı. isa'yı doğrup, temizlendi. Hazreti Allah (C.C.) meleklerine söylettiği şekilde, kütüğe baktı. Kütük dallanmış ve yapraklanmıştı. Meyve vermişti, onları silkip dökülen meyvelerden yedi.»
Aşağısından Ona şu nida geldi: «Tasalanma, Rab-bin senin alt (yan)ında bir su arkı vücuda getirmiştir. Hurma ağacını kendine doğru silk, üstüne dirilmiş taze hurma dükülecektir. Artık ye, iç, göz(ün) aydın olsun.
(Meryem : 24, 25)

Yahya (A.S.)'ın yüzü aydınlamıştı. O beş yaşındaki çocuk haliyle arabayı bıraktı. Kütüğün yanına sokuldu ve yere eğildi. Annesi öğrenmek istiyordu:
«Ne arıyorsun ey oğlum?..»
«Teyzem kızı Meryem'in yediği hurmaların çekirdeklerini.»
«Aradan beş yıl geçti Yahya, başka yolcular gelip yemek yemiş olabilirler.»
«Sanmam ey annem. Başka yerler varken kim burada yemek molası verir?.»
«Haklısın ey oğlum. Ara bakalım. Birkaçını bulup hatıra diye götürelim.»
Hazreti Yahya (A.S.) kumları karıştırdı bir zaman, nihayet arzuladığını buldu. Hem de toplu halde.
Annesine iki avucu arasında götürdü.
iysa kokladı kumlara karışık hurma çekirdeklerini ve kesin konuştu:
«Cennet nimetindendir bunlar.» İlâve etti :
«Onları kumlardan ayıkla. Demek Meryem hurma yedikçe, hürmeten sağa sola savurmamış, hepsini bir araya toplayıp toprağa gömmüş.».
Hazreti Yahya (A.S.) : «Öyle ey annem.» dedi.
Avucundakileri eteğine boşalttı oturunca. Niyeti çekirdekleri ayırmaktı. İçlerinde bir şeyin psrladığını görerek aldı.
Yüzüktü bu. Annesine uzattı.
Annesi iki kere dönmüş bu halkayı görür görmez tanıdı.
Ne diyeceğini bilemedi. Heyecanı geçince konuşlu :
«Ey Yahya bu tel yüzük Meryem'indir. Baban hediye etmişti. Onu iyi saklayalım. Elbet Meryem gelecektir. Ya ben yahut hayatta değilsem, sen verirsin.»

(III)

ALLAH BUYURDUKÇA OLACAKTI

On yaşında kadar bir genç, Mescid-i Aksâ'nın mihrabına çıkmış, içeriyi hınca hınç dolduraniara vaaz ediyordu.
Tatlı ve gür sesiyle inandırıcı konuşuyordu.
Hep akla, kalbe hitaptaydı sözleri.
Mescid'i dolduranların içinde sakalı göbeğine kadar uzamış ihtiyarlar bile bu genci heyecanla dinlemekteydiler.
Nihayet Vaaz bitti ve genç mihraptan indi.
Yaşına göre, uzun boylu ve endamlıydı.
Bakanlara asla yaşını düşündürtmüyor, saygıdan başka şey telkin etmiyordu. Bu genç, Hazreti Yahya (A.S.) dt.
Geçen beş yıl içinde Allah (C.C.) buyurdukça çok şeyler olmuştu. Annesi lysa'yı ve Malakiyi kaybetmişti.
Mısır'dan, Yusuf Naccar'dan aldığı habere göre, Şim-na ile kocası Akşit ve diğer akrabalar ölmüşlerdi.
Hazreti Meryem ile Yusuf Naccar, adeta yalnız kalmışlardı.
Yusuf Naccar, yurdunu çok özlediğini, Meryem'le birlikte dönmelerinde sakınca olup olmadığını sormuştu.
Hazreti Yahya (A.S.) ona burada artık çekinecek bir hal kalmadığını, ancak hiç değilse iki sene kadar daha sabretmesini ihtiyat bir tedbir olarak yazmıştı.

Yusuf Naccar, esasen işlerini tasfiye için bu zamana ihtiyacı olduğunu ve gelecekleri zamanı ayrıca bildireceğini haber vermişti.
Hazreti Yahya (A.S.) beş yıllık kısa bir zaman içinde, kendisinden ayrılanlara elbette çok üzülmüştü.
Lâkin kesinlikle biliyor ve inanıyordu ki Hazreti Allah (C.C.) buyurdukça olacaktı ilerde de. Durdurmak, değiştirmek, hiç kimsenin gücü dahilinde değildi. •
Malaki vefat ederken Hazreti Yahya (A.S.) a şunları iihamlanarak söylemişti :
«Ey Yahya, benden sonra, Mescid-i Aksa başkanlığını asla başkasına verme! Sen hepsinden daha iyi idare edersin. Gençliğinden de çekinme. Vilâyetlere tayin ettiğim yardımcılarına güven! Haklarında yapılacak dedikodulara, şikâyetlere kulak asma! Vilayetlerin idareci valileri de iyidirler. Ancak Galila Valisi Herod için güvenim yoktur. Son zamanlarda dini bütün bir insan hüviyetinde görünmeye başladıysa da üzerindeki bu hal iğretidir.»
Hazreti Yahya (A.S.) Malaki'nin öğütlerine tamamen riayet etmişti.
Ona bazı vilâyetlerin din görevlilerinin değiştirilmesi telkin edildiği halde, kuvvetli tutumuyla reddetmişti.
Artık o Mescid-i Aksâ'nın idaresini ve bütün israilloğul-ları'nın din işlerini eline almıştı.
Ayrıca vaftizleri (temizlenmeyi iyice öğretmek için) Eriha kıyılarında yapıyor, BeytüUahim'de kurbanları kesiyordu.
Bu işlere bîr senedir başladığı halde, Filistin'deki bütün vilâyetleri dolaşmış, Yahuda, Samiriyye, Şaron, Filistî-ler, Şefella, Galile valileriyle tanışmıştı.
Hepsinden istediği tek şey vardı :
Vilâyetlerindeki din işlerini yürütenlerle el ele vererek, Israilloğulları'nı Allanın emir ve yasakları çerçevesinde idare edip huzura kavuşturmak.

Hakikaten, Hazreti Yahya (A.S.), yalnız Galile valisinin büyük yakınlık göstermesine rağmen onda güven duygusu bulamamıştı.
Halbuki Galile Valisi Herod (Hirodes, Hiredus), Allanın bir hikmetiyle olacak, on yaşındaki bu gence eski başkanlardan çok bir saygı duymuş ve bilhassa ürkmüştü.
Şam'daki sarayından Suriye ve Filistin'i idare eden Roma Genel Valisi, o yaşta bir çocuğun israiloğulları'nın dinî başkanı olduğunu duyduğu zaman katıla katıla gülmüştü.
Bir arzusunu da gizlememişti.
«Artık kendi din adamlarımıza meydan kaldı.. Kendilerini göstersinler ve İsrailogulları'nı bizim tanrılara tapmaya yöneltsinler.»
Roma Genel Valisi Hazreti Yahya (A.S.) in kendisine bir nezaket .ziyareti yapacağını akşam üstü saray bahçesinde eğlenirken öğrenmişti. Siyasî sebeplerle her zaman yaptığını yapmak istedi.
Bahçeyi, gece için aydınlatmaları ve süslemeleri için yardımcısına emir verdi.
Yardımcısı bu emri duyduğu zaman, düşündüklerini dile getirdi :
Kartalın bu telâşı nedendir? Misafiri bir şahin. Yoksa atmaca mıdır?.
Henüz gözü açılmış
Bir yavruya fazla yüz vermek
Şımarmasına yol açar.
*Bir kcrtenkcleıii bile Dev aynasına tutsan, Hemen ejdcrhalaşır**

Yardımcısı, bunlardan sonra hatırlattı i
«Ey kumandan, Yahya nihayet bir çocuktur.. Bilhassa dikkatini çekerim.»
«Fakat o, bütün Israiloğulları'nın din başkanı diye kabul edilmiştir. Filistin'de bize karşı bir soğukluğun başlamasını istemem.»
. «Belki de daha çok kendimizi israiloğullan'na sevdiririz.»
«Niçin?.»
«Ona *önem* vermediğini duydukları *zam3n,* akıllarını başlarına toplarlar.»
«Yine kargaaşlık mı çıksın istiyorsun?.»
«Hayır.»
«Ben, Israiloğulları'nın kitaplarından kopmaları için bundan daha iyi bir fırsat olacağını *sanmıyorum.»*
«Yahya, vilâyetlerin bütün din işlerini yürüten baş hahamları yerinde bıraktı. Onlar asla kopanlamazlar inançlarından. Filistin dışında, kitapları, arzulara göre değiştirildi ve değiştiriliyor.. Burada ise öyle tahriflere karşı duruldu. Bana kalırsa Yahya uzaklaştırılmalı, yerine dinî inançları zayıf birisini başkan yapmak yoluna gidilmelidir.»
«Böylesi nerede?..»
«Bulunması kolaydır.»
«israiloğulları kabul etmezler.»
«Onların yaratılışında daima kendi menfaatleri ön plânda gelir. O başkan olacak kimse, böyle adımlar atarsa ses çıkarmazlar. Sonra diğer hahamlara el atarız. Israiloğulları'nın dinimize geçmeleri çabuklaşır.»
Genel vali düşündü. Nihayet kabul etti :
«Öyle olsun.» dedi. «
Yardımcısı daha ileriye gitti :
«Zekeriyya (haşa) bir sihirbazdı. Kendisi ve ailesi yüz yaşındalarken Yahya doğdu. Mümkün müdür?. Bana kalırsa, bir hile var bunda.»

«Ben Meryem adlı kızın doğurmasında asıl hile olup olmadığını düşündüm. Hâlâ da düşünmekteyim. Çünkü yeni doğan oğlunun konuştuğunu bizzat işitenler bana anlattılar. İnanmamazhk edemedim.»

,

Yardımcısı, güldü: «Keşke bunu bana daha önce açsay-dın.» dedi.

«Ne faydası dokunurdu?..»

Yardımcısı uydurdu:

«Belki sen de işittin, yahut dinledin.. Bazı kimseler karınlarından konuşurlar. Meryem de öyle yaptı. Dile gelen oğlu isâ değildi, karnından konuşan annesiydi.»

Genel vali, itiraz edecek bir cihet-bulamadı bu sözlerde.

*

Genel vali, akşam yemeğinden sonra, yine saray bah-çesindeydi.

Yardımcısının sözlerine uymuş, hiçbî[r] nazırlık yaptır mamıştı.

Yalnız, oturduğu havuzun çevresi meşalelerle aydınlatılmıştı.

Böyle bir halde kabul edecekti Hazreti Yahya (A.S.) ı ve onunla birlikte gelecekleri.

Hazreti Yahya (A.S.) ile gelecek olanlar, usul gereğince, bütün Filistin valileri ve o vilâyetlerin hahambaşılarıydılar.

Genel vali, sanki onları beklemiyormuş gibi, eğleniyor görünüyordu. Çalgıları çaldırıyor, şarkılar söyletiyordu.

Şarkıcılar arasında bulunan bir genç kadına sıra gelince, o içinde ihtar üstüne ihtar olan sözleri dökmeye başladı dud3kları arasından :

Şu dağ iriymi-Ş'

En h-cybctliymiş diyorlar.

Bana ne bundan?.

Çıplaklığı beni de üşütüyor. Hele üzerine boşanan rahmeti Tutamayıp, salıvermesi, Böylelikle azgın sellere Sebep olusu kimi ürkütmez? Hangi ağız diş gıcırdatmaz f.
Ama sağımdaki tepe öyle ***mit.***
Dağın yanında
Farkedümiyor bile.
Buna rağmen çıplaklıktan eser yok,
Yeşü'e sımsıkı sarmmıştır.
Göz dolduruyor.
Boşanan bulutlardaki
Rahmetten bir damlayı büe
Bırakmıyor, içiyor,
İçiriyor ağaçlarına kana kana.
Demek istediğim odur ki, Büyük küçük diye Yapma ayırımım. Eserlerine göre karar ver. Boş bir küp mü faydalıdır, Yoksa dolu bir tas mıf Hazine yüklü iki deveyi, Çölde malını kaptırmış Kervana değişir misin f.
Fakat bundan meclistekiler, hiçbir uyanma hissesi almadılar. Daha çok nağme ve çalgılar üzerinde durdular.
O esnada haberciler bildirdiler :
«Misafirler geliyorlar.»
Genel vali dinlemekle yetindi, hiçbir hareket göstermedi.

Çok geçmedi, Hazreti Yahya (A.S.) ile yanındakiler göründüler.
Valiler ile hahambaşılar, kendilerine karşı bir hazırlık yapılmadığını görünce sinirlendiler.
Birisi teklif etti :
«Ey Yahya, sanırım bir oyunla karşı karşıyayız.»
«Ne gibi?.»
«Genel vali eskiden gelişlerimizde pek güzel hazırlıklar yapardı. Şimdi ise bizi küçülten bir tutum içindedir. Bana göre, dönmemiz daha hayırlıdır.»
Hazreti Yahya (A.S.) kısa bir cevap verdi ;
«Öylesine dıştan saygı ve sevgiden, böylesi daha iyidir. Eğer Hazreti Allah (C.C.) uygun görürse, genel valiye haddini bildirir.»
Hazreti Yahya (A.S.), bunlardan sonra, yürümesine devam etti.
Havuz başına yaklaştığı sırada, genel vali küstahlığını şu sözleriyle artırdı :
«Ey çocuk, niçin öndesin?. Arkada kal da yeni başkanı göreyim.»
Hazreti Yahya (A.S.), büsbütün dikleşti ve cevap verdi :
«Başkan benim.»
«Sen misin?.»
«Evet.»
Genel vali bir kahkaha attı ve istihza etti ;
«Ey israiloğuiları, siz nasıl bir toplumsunuz böyle?. Kiminiz bu yaşta başkan olur, kiminiz doğduğunda dile gelir, kitap sahibi olduğundan haber verir?.. En hayret ettiğim de yaşlıların buna kanmalarıdır.
Hazreti Yahya (A.S.), diğer bahsedilenin Hazreti isa (A.S.) olduğunu anlamıştı.

(isâ dile gelip) dedi ki: «Ben hakikat Allanın kuluyum. O bana kitap verdi. Beni peygamber yaptı.
(Meryem : 30)
Otfltl v.ılı •.(i.'iını' devam edip öğrenmek istedi :
«Kaç yomdasın ey Yahya?..»
«On yaşıma girmek üzereyim.»
«Ya o Meryem'in dile gelen oğlu İsâ?..»
«Benden altı ay küçüktür.»
«O halde doğduğu zaman ne söylediğini bilemezsin.»
«Öğrendim. Allanın kulu olduğunu buyurdu önce. Sonra kitap verildiğini ve peygamberlikle müjdelendiğini?.»
«Ama hani?.. Ne kitabını gördük, ne peygamberliğini?. Mısır'a götürüldü.»
«Zamanını Hazreti Allah (C.C.) emreder.»
«Ettiği zaman, sen ve Israiloğulları ne yapacaksınız?. Kendi kitabınız var?..»
«Onu da Hazreti Allah (C.C.) bildirir.»
Gerek Hazreti Yahya (A.S.) a, gerekse yanındakilere hâlâ genel vali oturacak bir yer göstermemişti.
Ayrıca: «Peki seni tanıdım, zahmet etmişsin.» diyerek misafirliğin bittiğini anlatmaya kalkmıştı.
O anda gökyüzü pusluyken, birdenbire açıldı.
Ay şimdiye kadar görülmemiş bir büyüklükte ve alçaklıkta meydana çıktı; Milyonlarca yıldız da öyleydiler.
Gece adeta gündüze dönmüştü.
Gökyüzünden dökülen ışık yağmuru altında, bahçedeki çiçekler tekrar açmışlar hissini veriyorlardı..
Havayı kokular sarmıştı.
Ancak o zaman, Genel, Vali aklını başına topladı ve ürkerek, gelenleri ağırlamaya kalkıştı.
Hattâ Hazreti Yahya (A.S.) a elini uzatıp kendi yerini, vermek istedi.

Hazreti Yahya (A.S.) bunları reddetti. «Daha çok görüşeceğiz.» karşılığını verdi. Sonra?..
Evet sonra, az önce şarkı söyleyen kadının ilhamlarından bitiş kısmını tekrarladı :
Demek istediğim odur ki, Büyük küçük diye Yapma ayrımım. Eserlerine göre karar ver. Boş bir küp mü faydalıdır, Yoksa dolu bir tas mt *t Hazine yüklü iki deveyi, Çölde malını kaptırmış Kervana değişir misin f.*
Hazreti Yahya (A.S.) geriye dönüp çık/ı gitti beraberindekilerle beraber.
Genel Vali hırsını yardımcısından aldı :
«Beni yanıltan sen oldun. .Görüyorsun ki, çocuk dediğimiz Yahya'da insanüstü bir şeyler var..
Artık fazla uğraşmayalım onunla:»
Nitekim **Genel Valinin vardığı** sonucu, tekrar ay ve yıldızların, havanın puslanmasıyla, kayboluşları bahçeyi karanlığa boğmaları doğruladılar.
*
**
Bölge valileri ve hahambaşılar, Genel Valinin önünde cereyan eden hadiselerden, bilhassa Hazreti Yahya (A.S.) in cesur konuşmasından pek memnun kalmışlardı.
Ertesi gün onu Kudüs'e uğurladıktan sonra, başbaşa vermişler ve anlaşmışlardı. Bundan sonra asla tahriklere

kapılmayacaklar, bir bütün halinde çalışacaklardı. Bu davranışları ileri yıllarda İsrail için kurtuluşun anahtarı yerine gerçekti.
Bilhassa gerçek bir mümin olmadığı halde, öyle görü-nrıı vı- hı-ıkesi kandıran Galiie'Valisi Herod, Hazreti Yahya (A.S.) in en ateşli bjr savunucusu olmuştu.
Hakikaten bunu kalben mi yapıyordu?
Belli değildi ama, Hazreti Yahya (A.S.) a karşı, çocuk yaşına rağmen saygı duyuyor ve çekiniyordu.
Valiler ile Hahambaşılar, birlikte hareketi karar altına almışlardı ama, akıllarına Roma Genel Valisinin kulağına gitmesi ihtimali gelince, telâşlanmışlar ve kararlarını tefsire kalkışıp, şartlara bağlamışlardı.
«Tabii bu kararımız kitabımızın yazdığı emir ve yasak-larn uygulanması cihetindedir; yoksa Romalılara karşı bir hazırlık, başkaldırma çabası değildir.» demişlerdi.
Bazı valiler de hahambaşılardan sormuşlardı :
«Roma Genel Valisi Meryem ile Isâ üzerinde durdu.»
«işittik.» dedi hahambaşılar.
«Meryem nasıl karnından konuşabilir?.»
«Çok tanrıya tapanların, yahut Allah'a inanmayanların gördükleri gerçeklere sebep bulmalarıdır böyle şeyler.»
«Duyduğumuza göre, Meryem ile Isa dönmek istemişler. Yahya onların beklemelerini söylemiş.»
«Doğrudur bu. Yahya uygun vakitte onları buraya getirtecektir.»
«Ne 'zaman?..»
«Bilmiyoruz.»
«Isâ, kundaktayken, Allahın kulu olduğunu açıkladı.»
«Kim Allahın kulu değildir ki?. Herkes ilkönce bunu söyler, Allahın birliğine inanıyorsa. Allah onu ruh üfürerek babasız yarattıysa başka bir mertebeye erişmedi. Yine Allahın kuludur. Hazreti Âdem hem anne, hem babasız yara-

tıldığı halde, kendisini kulluktan üstün görmedi. Değil ki 1sâ görsün. Sakın onda peygamberlikten de üstün vasıflar var diye düşünmeyiniz.»
«Peygamber olacağını biliyoruz.»
«Evet.»
«Kitap niçindir?.. Hazreti Allah (C.C.) Tevrat'ı bize verdi. Yetmez mi?.»
«Tevrat'ın her ülkede değiştirile değiştirile ne hale geldiğini biliyorsunuz.»
«Yani Tevrat hayatını tamamladı mı?.»
«Bu ancak Hazreti Allah (C.C.) in bilgisi dahilindedir. Bir zamanlar Hazreti Allah (C.C.) Zebur ile, Tevrat'ın hükümlerini pekleştirmişti. Bizim, hahambaşıların kanaatine göre, İsa'nın getireceği kitap öyle bir tamamlayıcı kitap olacaktır.»
«Yahya ne diyor?..»
«Bilmiyoruz. Bu, bizim aramızda konuşup ulaştığımız sonuçtur.»
Hazreti Yahya (A.S.), Şam dönüşü Galila başşehri Nâ-sıra'ya (Nazareth) e uğradı.
Uzak akrabalarını ziyaret etti.
Böylece üç gün oyalandı.
O zamana kadar da Vali Herod geldi.
Hazreti Yahya (A.S.) in orada bulunduğunu işitince, hemen koştu. Kendisinin dahi akıl, sır, erdiremediği şekilde ağırlamaya koyuldu.
Aklına Hazreti Yahya (A.S.) in peygamber olacağını getirmediğinden, hep Hazreti isâ (A.S.) üzerinde duruyor ve onun geri çağrılmasını, Meryemle birlikte Nâsıra'ya yerleşmesini istiyordu.
Halbuki daha on sene önce, gördüğü bir rüya üzerine Hazreti İsâ (A.S.) ı öldürmek plânlan kuran, onların Mısır'a

kaçmalarına sebep olan kendisiydi. Şimdi ise neden fikir • değiştirmişti?.
Sebep •."!■ İMMMl
Aklına hor koyduğunu behemehal yapmak isteyen bu i' I m ı I ı ı ■■ , İ.İİMIK'İ olurs.ı, mevkiini kaybetme endişesinden kurtulacaktı.
Mademki Isâ (A.S.) a, Nâsıra'nın hemen doğusunda Meryem'e ruh üfürülerek, can verilmişti, Isâ (A.S.) fJâsıra'-lıydı, doğduğu yer olan Beytüllahim'in kıymeti yoktu.
O halde, ilerde peygamberlikle şereflenecek bu zat, derhal gelip Nâsıra'ya yerleşmeliydi.
Böylece Herod'un şerefi artardı.
Şimdi Galile Valisiydi ama, ilerde, diğer eyaletleri kal-dırtır, bütün Filistin'in tek valisi (kendi deyişiyle kiralı) olurdu.
Romalılar ile yine iyi münasebetlerini sürdürürdü.
Hele Filistin'i ele geçirsindi, gerisi kolaydı.
Yükseleceği kırallık uğruna, lsrailoğulları'nın kitaplarını çiğneyip çok tanrılı Roma dinîne halkı zorlaması bile kolaydı, mecbur edilirse.
Hazreti Yahya (A.S.) ı nihayet Kudüs'e yolcu ettikten sonra, arkasından uzun uzun bakmış ve kırk yaşından umulmayan gür bir sesle pervasızca söylenmişti :
Bir insan,
Kervanların geçtiği "köprüden Elbette geçer kolayca. Bundan gururlanmamalıdır.
Lakin o insan,
Ağırlığını büe çekmesi şüpheli Bir sırık üzerinden Kıyıdan kıyıya ulaşırsa, Anoak o zaman devleşebüir.

Ben şiîndi bunu yapmaya çalışıyorum.
Yarım yüzyıllık Hayatımın ağırlığım, On yakındaki bir çocuğun Omuzlarına verdim.
Hiç şüphem yok, Onun yorulup düşmesine kadar Ben gideceğim yere Ulaşmış olacağım.
Bu sözlerden sonra kararını açıkladı : «Yahya'nın aklına Meryem ile isa'yı soktum. Artık onları çağırmada gecikmez.»
* **
Hazreti Yahya (A.S.) ise seyahati esnasında olanları unutmuştu bile.
Kudüs'e vardığı zaman, hemen Mescid-i Aksâya kapandı.
Esasen annesini ve Malaki'yi kaybettiğinden beri, evine uğramaz olmuş, mescidi gece gündüz kendisine mekân edinmişti.
işlerinin çokluğundan, bahçecilik ve ticaretini bir ortağa bırakmıştı.
Hazreti Yahya (A.S.) mescid'de o gece hiç uyumadı.
Sevgili Allahının korkusu onu hep sarardı ve günâh işleyip işlemediği yolunda, kesin bir hükme varamadığı için, ah ve figanlarla, yalvarışlarla, sabahı ederdi. Şimdi de aynı haldeydi.
Aklına Hazreti isâ (A.S.) ile annesi Hazreti Meryem (A.S.) in gelmek arzuları takılmış, bunu geciktirdiği için, iyi ve fena bir hükme varamadığından günâh işledim sanarak Allahına yanıp yakılmıştı. Kendisine doğru yol göstermesini ağlaya ağlaya niyaz etmişti.

Fakat, herhangibir ilhama nail olamamıştı. Nih.ıyH " uykıı-.ıı,' luıliyle sabahleyin kalkmış, gelenle .i >...,.• .inır,, -.11111.1 yınr hıh.ı DiTCSİ yollarına düşmüştü, **ti verdİQl** İkinci **molada,** üzerine ağırlık bastırmıştı ı ı **"."'V. yorgunluğu** gitmişti ama, bir türiü
yıılıın.ı dıv.ıın rıfrmcılı Nıh.ıyıl İm. ümit etmediği **bir** şey oldu.

O yıl Hicretten önce (611-612) arasıydı.. Yani Mi-lâddan sonra on yû dolacaktı yakında.

Hazreti Allah (C.C.) ona Cebrail (A.S.) ı yollayıp peygamberlikle şereflendirdi.

.....**Ve salihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeler.**

(Âl-i îmran : 39)

Zekeriyya'ya, Yahya'ya/ İsa'ya, İlyas'a da (böyle hidayet verdik). (Onların) hepsi sâlihlerdendi.

(En'am : 85)

(Yahyayı ihsan ettik ve ona çocukluğunda^ «Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut» (dedik). Henüz sabi iken ona hikmet verdik...

(Meryem : 12)

(Bazı açıklamalara göre kitaptan murat Tcrraftır. Ve hikmetten kasıt Tevrat'ı öğrenmesidir, sabi (çocuk) iken. Ancak şunu düşünmek gerekir: Üç dört yaşında çocukların ezberleme kabiliyetleri olduğu daima görülür. Ayrıca Kuran-ı Kerim'dc hikmet kelimesi daima peygamberlikle bir tutulmuştur. O halde- Hazreti Yahya daha sonraları peygamber olmamış, buna çocukluğunda başlamıştır.)

Hazreti Yahya (A.S.) Cebrail (A.S.) kaybolunca, orada şükran ibadetini yaptı. Yoluna devam etti.
Ancak aklı hep tebliğ edilen emirdeydi.
Bilhassa Hazreti Allah (C.C.) kendisine kitabı, yani Tevrat'ı sıkı tutmasını emretmişti. Bunun mânası engindi ve apaçıktı. Hazreti Yahya (A.S.) bunu anladığı zaman içi burkuldu.
İşte Hazreti Allah (C.C), İsrailoğulları'na bir mehil daha tanıyordu demek.
Hazreti Yahya (A.S.), Tevrat'ı kuvvetle tutacak, tahrifine, emir ve yasakların arzulara göre değistirilmemesir.e önem verecekti.
Fakat buna karşılık İsrailoğulları, yine sapıklıktan dönmeyeceklerdi.. Ve Hazreti İsâ başka bir kitapla göreve başlayacaktı.
Demek ki, Hazreti Yahya, Tevrat ile yeni nazil olacak kitap arasındaki intikal devresinin peygamberiydi.
Yoksa diğer din bilginlerinin düşündükleri gibi, nazil olacak kitap asla Zebur misali Tevrat'ı tamamlarnayacaktt.
Bu açık gerçek karşısında, Hazreti Yahya (A.S.) kendisini pek genç yaşta peygamber yapması sebebini de buldu.
İsıailoğulları'na bırakılan son mühlet pek dar tutulmuştu.
Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti İsâ (A.S.) in erginlik yaşına ulaşmasına kadar peygamberliğini sürdürebileceğini hesapladı.
Ortalama bir hesapla yirmi yıldı bu.
Hazreti Yahya (A.S.) in aklından geçenler belki de. keno.i fikirleri değil, vahydiler.
*(GiTtk bu kitapta, gerekse Hazreti **İsâ kitabında** uörülcağl gibi, eğer Hazreti Yahya daha sonrakin peygamber olsaydı, İrittîSâl devresi birkaç yüdan **ibaret ka-***
Uı:aktı. Bu da şüphesiz yetersizdi.)

M.ımMi Y.ıhy.ı (A.S.), kendi kendine: «Ya sonra?.» diyordu.
IV t * • " /Min.ın hiçbir şey düşünemiyor, gayb üstünde fikir yürütemiyor, ilhama nail olamıyordu.
Bir kul kuvvetiyle ancak cevaplıyordu :
«Sonra mı?. Elbette bu dünyadan ayrılacağım. Çünkü ben Tevrat'la amel eden bir peygamberim. İsâ ise yeni nazil olacak kitapla. Hem aynı bölgede iki peygamber, bu mümkün müdür?. Niçin?. Musa ile Harun yapmışlardı ama Musa kekemeydi, Harun kuvvetli hatipti ve her ikisi de Tevrat'la çalışıyorlardı.»
O halde, Hazreti Allah (C.C.) in emrine uyarak Tevrat'ı sıkı tutacak, hem Israiloğulları'nın günah işlemelerini azaltacak, hem de o yirmi sene içinde Allahın rızasını kazanarak huzuruna açık alınla çıkacaktı.
Böyle bir gaye için çalıştı durdu Hazreti Yahya (A.S.). İki yıldan fazla zaman geçti.
Bu zaman içinde de İsrailoğulları pek ciddi hareketleri karşısında ona uymaktan başka hiçbir şey yapamadılar.
Nihayet bir gün Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti Meryem ile kocası Yusuf Naccar (dülger) in dönmeleri vahyini aldı.
Bunu kendilerine bildirdi. - Haberi duyanlar içinde en çok sevinen Galila Valisi (Kiralı) Herod oldu.
Artık hayallediği hayatının gerçekleşmekte olduğuna inanmıştı çünkü.
Lâkin Hazreti Allah (C.C.) ona nasıl, yaptıklarına ve yapmayı tasarladıklarına karşı, kader hazırladığından habersizdi.
**
O yıl.ın baharından yazına çıkıldığı bir akşam üstü, Hazreti Yahya (A.S.) Mısır kervanlarının gelecekleri yol üstüne çıkmıştı.

Buna sebep Hazreti Meryem ile Hazreti İsâ fA.S.) in hareket haberini almış olmasıydı. İki akşamdır buraya geliyordu.
Peygamberliğini israiloğullan'na ilân edişinde hiçbir tepki ile* karşılaşmamıştı. Hattâ sevinenler daha çoktu. Bunlar müminlerdi.
İsrailoğulları bu kadar garip yaratılışlıydılar. Hem peygambersiz yapamıyor, hattâ gelmeyince başkalarını kendi kendilerine peygamber ilân ediyorlardı, hem de işlerine gelmeyenleri hapse atmaktan, şehit etmekten, çekinmiyorlardı.
Onlar Allah huzurunda nasıl lântlenmezler, müfsit bilinmezler ve gazaba uğramazlardı, sık sık?.
O akşam Hazreti Yahya (A.S.) kervanı beklerken, az ilerisindeki açıklıkta sürüsünü dinlendiren bir çobanın hüznünü dile getiren ilhamını içlene içlene dinledi :

Hep gelirler,
Sevgi, saygı ile karşılanırlar.
Hep giderler,
Gözyaşları akıtılarak uğurlanırlar.
Burası öyle bir konak yeridir.
Ben onu başka yere benzetirim. Doğum, sancısı çekenlerle Eceltcri dökenlerin pazarına. Orada da doğanlara sevinilir, Ölenlere ağlanır htçkıra hıçkıra.
Ne yazık ki lıcr doğan Yeryüzüne gitmeyecek gibi Bakar, horlar onu. Ayrılıp gününde de Koınnamak uğruna tırnaklarını, Ne bulursa geçirir.

Kalabilir mit. Hayır.
Şu *görünen kervan*
Nasıl yolcu bırakıp, başkasını alacaksa,
Q da gidecek, yenisi gelecektir.
Hazreti Yahya (A.S.), «Çoban, neler söylüyor!» demekten kendini alamadı.
Bu sırada kervan gelmişti.
Hazreti Yahya (A.S.) kendisine el sallayan Yusuf Nac-**car'ı,** Hazreti Meryem'i **ve** Hazreti isâ (A.S.) **ı** gördü.
Onlara koştu.
Develerden indiklerinde sarılıp öptü, kokladı.
Nihayet eşyalarını toplattı ve Mescid-i Aksâ'ya doğru yola çıktılar.
Sokaklardan geçerken, meraklı başlar pencerelerden, avlular duvarı üzerinden, uzanıyor onlara bakıyorlardı.
Konuşuyorlardı yavaşça *i*
«Bu Meryem'dir.. Yirmibeş yaşının baharını pek yakıştırmış kendisine.»
«Evet. Şu da amcaoğlu kocası Yusuf Naccar'dır.»
«Hasta, dermansız bir hali var.»
«Belki yol yorgunluğudur.»
«Belki.»
«Şu çocuk sanırım Isadır. Hazreti Yahya gibi alımlı, zeki bakışlı.»
«Allah onu ayrı bir hikmetle yarattı. Yoksa Meryem'e ruh üfleyerek, babasız dünyaya gelmesinin emrini verir miydi?.»
«Acaba burada mı kalacaklar?.»
«Kimbilir?..»
(Bazı rivayetlere göre, Hazreti Meryem'in Mısır'da bulunduğu on sene içinde başka oğul ve kızları da olmuştur. Lâkin bunlar babalıydılar yani Yusuf

Nacoar'ın çocuktan. Hattâ bazüannın isimleri büe sayûvr. «Yakub, Yases, Yahuda, Simon» gibi. Elbette doğrusunu Eazreti Allah bilir ama, bu çocukların ne oldukları hakkında hiçbir bilgi yoktur. O halde, gönüle uygun gelen böyle evlâtların olmayt-stdvr.)

Hazreti Yahya (A.S.) nihayet onları Mescide götürdü ve ayırdığı misafirhanede yerleştirdi.

Gecenin geç saatlerine kadar sohbetleri esnasında Hazreti Yahya (A.S.) durumu açıkladı :

«Burada mı, yoksa Nâsıra'da mı yerleşeceğinizi bilmediğimden daha ileri bir hazırlık yapmadım.»

Devam etti :

«Eğer burada kalacaksanız, evim sizindir. Çünkü ben yalnızım ve Mescidden ayrılmıyorum.»

•

Yusuf Neccar teşekkür etti ve kararlarını bildirdi :

«Ey Yahya, Biz Nâsıra'da yerleşmek istiyoruz.»

«Haklısınız, yurt çeker. Ama biraz burada oyalanın.»

«Elbette.»

«Nâsıra'daki eviniz duruyor. Yine bir marangoz dükkânı açacaksan o da kolaydır ey Yusuf.»

«Ben de öyle bir ilhamdayım.»

Hazreti Meryem, Yusuf ve Hazreti lsâ (A.S.) Kudüs'te bir hafta kadar kaidılar. Nihayet Nâsıra'ya hareket ettiler.

En hayret ettikleri husus, daha oniki sene önce halkın önüne geçilmez taşkınlığının, yerini sevgiye bırakmasıydı.

Bu durum onlara huzur ve emniyet verdi.

Hareketlerinin sabahında bir hadise daha oldu.

Şehir dışındaki evlerin damlarından birinde bulunan iki adamdan birisi, diğerine uzaklaşan kervanı gösterdi:

«Ey Panter.» dedi. «Ben yanılmam, şu kervanda Meryem var.»

Panter diye hitap edilen adam birdenbire heyecanlandı ve bağırdı :
«Sen neler söylüyorsun!...»
«Gerçeği.»
Pnnter, o unda (Meryem) adını duymasıyla beraber, gözünün önünü göremez hale gelen adam, merdiven yerine boşluğa adımını attı ve düşüp başının taşa çarpmasıyla öldü.
Elbette bu, ilâhi bir cezaydı. Vakti gelince ta'tbik edilmişti.
Çünkü Panter adlı adam, bundan ohiki sene önce Meryem'e kendini kaptırmış, yüz bulamayınca, İsa'nın doğmasıyla beraber, babası olduğu iftirasını yaymış, böylece Meryem'in (haşa) zina ile suçlanarak taşlanmasını az kalsın gerçekleştirecek olan hainin biriydi.

(IV)
UMULAN VE BULUNAN
Aynı yılın sonbaharında, Hazreti Yahya (A.S.), bir sabah erkenden, uyandı. Her zaman yaptığı gibi, bu sefer Mescidi Aksâ'da pek oyalanmadı. Oradakilere, haber verdi :
«Biliyorsunuz, temizliği öğretme mevsimindeyiz. Ben belki bütün ayı Eriha bölgesinde geçiririm.» - Dinleyenlerden birisi hatırlattı :
«Ey Peygamberim, şimdiye kadar vaftizi daha çok yardımcıların hahamlar yaparlardı. Bu sefer bütün vaftizleri üzerine almaktaki sebep nedir?.»
«Kitaba daha fazla inanmalarını sağlamak için, dost edinmek için.»
«Evlâdının senin tarafından vaftiz edilmesi dolayısıyla kitaba inanacaklar, o inançlarında samimi olamazlar.»
«Daha fazla açma bunu. Şimdilik bana mühlet ver. Ve unutma ki her insan çok şey umar, lâkin bulduğu ekseriya başkasıdır.»
«Henüz Eriha'da çadırlar kurulmadı bile. En azından bir hafta var.»
«Hazırlıklarımı ancak bu bir haftaya sığdırabilirim.*
«Meryem'e ayrılırlarken ziyaretlerine geç kalmayacağını söylemiştin.»

«Bunu da unutmadım. Orada iyice yerleşmelerini bekliyorum. Kendilerine fırsat bıraktım.»
Hazreti Yahya (A.S.) bu cevabı verdikten sonra, Mes-ciddı-n ayrıldı. Evine geçti.
Orada da özel işlerini çeviren ortağıyla karşılaştı.
Başbaşa biraz sohbet ettikten sonra, eşeğini hazırladı.
Her zaman jhtiyacı olan eşyaları eşeğine yükledi.
Bu sefer, tek fazlalık küçük bir yağ tulumuydu.
Ortağı hatırlattı :
«Ey Yahya!. O tulumu niçin aldın?. Yardımcıların Eriha kenarında her zaman ihtiyaçtan çok yağ bulundururlar.»
Hazreti Yahya (A.S.) bu haklı sual karşısında bir an tereddüt etti fakat: «Ben istemediğim halde, kendisinin gel-
.mesinde bir hikmet vardır.» diyerek suali cevaplandırdı ye yürüdü.
Kudüs'ten çıkar çıkmaz, Zeyfindağı'nın kuzey eteklerindeki yola saptı. Esasen bu yol Eriha Deresi boyunca, Ergden Nehri'ne kadar giderdi.
Bu sabah Hazreti Yahya (A.S.) da kendisinde bir başkalık olduğunun farkındaydı.
Karar vermediği işleri yapıyor, aklından geçirmediği •sözleri söylüyordu.
Meselâ sabah uyandığı zaman aklında asla vaftiz yerine gitmek yoktu. Gittiği zamanlar ise, hemen hemen bizzat
.kimseyi vaftiz etmez, yapanlara nezarette bulunurdu.
Gerçekten daha en az bir hafta vardı deneliemelerine.
Fakat Mescid-i Aksâ'daki yardımasına neden öyle cevaplar vermişti?.
«Kitaba daha fazla inanmalarını sağlamak, dost, edinmek.. Umulanlar ve bulunanlar..» gibi sözler ona yabancıydılar. Yağ tulumu niçin kendisi gelmek işteşindi?.
Hazreti Yahya (A.S.) onunla konuşmamıştı ki.

Büîün bunlara cevap bulamıyor. «Neden, neden?.» diyordu sadece.
Onun normal dışı davranışları bu kadarla da kalmadılar.
Kendi zeytin bahçesine sapan patika hizasına gelince, anayolu bıraktı ve oraya yöneldi.
Hakikatte, vaftizin zamanı, mevsimi yoktu.
israiloğuüarı'nca, dinlerine girerlerle, yeni doğan çocuklar için yapılırdı. Böylelikle yeni doğan çocukların Tevrat dininde oldukları peşin peşin hükme bağlanırdı.
Vaftiz olacak kimse bir din adamı tarafından suyla yıkanırdı.. Onu tutan erkek de *(vaftiz babası)* olurdu. Kadınlar için bu gelenek pek uygulanmazdı.
(Burada şunu hatırlamak gerekir : Sevgili peygamberimiz, bir hadîs-i şerifinde İsrail crJcckIe~rinin pek pis olduklarını, bu yüzden Mısır'da iken kadınlarının ve kızlarının onlardan iğrenerek Mısırh erkeklerle zina. yaptıklarını buyurur. Bundan dolayı Mısır'dan hicret esnasında ortada pek çok Sina mahsıdu çocuk vardı. îsraüoğulları Filistin'e göçlerinden sonra, ihtimal ki erkeklerinin temizliğe alışmaları için yıkanmaları bir dinî sebebe bağlandı. "Vaftiz üc yıkanıp temizlenmeye dlıştırtldıkiT.)
israiloğullan'nın, belki diğer yerlerdeki susuzluktan, yahut topluca eğlenme ihtiyaçlarından olacak, en rağbet ettikleri vaftiz yeri Erden (Şeria) Nehri ile ona akan Eriha Deresi bölgeleriydi.
Burası bağbozumundan sonra, dolar taşardı.
Küçüklerle beraber, Musa dinine girecekler vaftiz edilirdi.
Hattâ daha önceleri vaftiz olanlar, vicdanlarıyla muha-

M-be yaparlar, eğer sapttmışlarsa, tekrar vaftiz'e koşuşurlar di. Böylece vaftiz günleri bir bayram havasıyla geçerdi.
Fakat her işte olduğu gibi, israiloğulları, gerek kendilerinin, gerek çocuklarının din adamlarından ileri gelenlerce viftlz edilmelerini isterlerdi, övünmeleri için.
Yine bu bölgede senede bir defa *(Pesah)* bayramı Olurdu. *(Pesah)* İbranicede *(Geçiş)* demekti.
Bu bayramla İsrailoğulları'ntn Mısır'dan kurtularak, is-ı.ul topuklarına, yani Filistin'e yerleşmeleri yıldönümü kut-I,mudi.
(lU-ride Hristiyanlar da bu bayram «Paskalya* Oufi *altında dt'vam ettireceklerdi. Lâkin sebebi başka alurakli* //«;-/< fi *l.sâ'mn yeryüzünden alınıp Al-Uılmı İm in una raılı lıalde geçtiği gün, diriliş, adı «ituıiht bayrama vcaüe olacaktı. Bugün, 22 Mart ile* in m.ı *imla ıtıın bedir halinden sonra gelen* ıı *./iİİİİKIiH o halde Jlazreti İsa o gün yeryü-*ıı *a t/nlınvfhr.)*
«
Nn,m Hazreti Yahya (A.S.) zeytinliklere yönelmişti?
Gerçi sonbahardaydı Filistin ve zeytin ağaçları üç ay ön-<<■ ',K.«.-k ciçmış, sonra meyva vermeye başlamışlardı. Lâkin l.ıı meyvalar henüz yeşil, yahut morlaşma hallerini yaşı-yorlardı. Toplanmaları altı ay isterdi. Çünkü meyvalar ancak yarım yılda olgunlaşarak kararırlardı.
Demek kış başlangıcına kadar ürün toplama sürerdi.
Buna rağmen, yeşil zeytin elde etmek isteyenler, şimdiden ağaçlara tırmanırlar ve elle toplarlardı. Çünkü olgun-li|mışlar gibi dalları silkeleyerek yahut sopalarla vurarak düşürmelerini sağlamak mümkün değildi. Olgunlaşmış zeytinlerden de en lezzetli olanlar yine elle toplananlardı.
Hazreti Yahya (A.S.) işte bu ürünü veren patikadaydı.

İkiden başlayıp sekiz metreye, hattâ onbeş metreye yükselenleri vardı ağaçların. Dalları yola sarkmıştı. Çünkü ağaçlar, uzamaktan çok genişleyen dallar verirlerdi.
Hazreti Yahya (A.S.), bazı ağaçların üzerinde yeşil, yahut mor zeytin toplayanlara sık sık rastlıyordu.
Kollarına geçirdikleri kulplu selelerle, bilhassa kızlar ve genç kadınlar yapıyorlardı bunu.
Hazreti Yahya (A.S.) hâlâ dalgındı.
Onu ancak yakın bir ağaçtaki kızın söylediği ilham tekrar yeryüzüne getirdi :
Biz insanlarla
Diğer yaratılanlar arasında
Sebebi bilinmez *fark var.*
Biz her nimetin Büyüyüp olgunlaşmasını Bekler, öyle devşiririz.
Lâkin suçumuz nedir M Kendimize aynı Mühlet verilmez?.
Kimimiz ana rahminde, Kimimiz çocukken toplanırız. Olgunluğa erişenlerimiz pek azdır?.
Hazreti Yahya (A.S.) bu ilhamda çok şeylerin saklı olduğunu düşündü.
Kızın çalıştığı ağaç altına sokulup suallerine cevap vermeyi diledi ama bahçe sahibinin sesini işitti :
«Ey, sen işine gayret edeceğine, şarkılarla vakit öldürüyorsun. Kaçıncı ihtarımdır bu?. Devam edersen gündeliğini keseceğim.»
Kız itiraz etti :

«Sen farkında deqilsin, şarkı söyleyerek daha iyi çalışılır.»
«Bir de bahane ha?..»
«İnanmazsan, ağaç altına bak.. Hangi ağaçta bu kadar toplanmış zeytine rastladın?.»
I ii/ıeti Yahya (A.S.), onları konuşmalarıyla başbaşa bırakıp yürümesine devam etti.
Nihayet kendi bahçesine vardı ve girdi.
Eşeğini bağlayıp, yükünü indirdi, önüne yem koydu.
Kendisi de oturdu. Hep ağaçlara bakıyordu.
Henüz ortağı, devşirme işine başlamadığından, ağaçlarda hiç kimse yoktu. Bir sessizlik yardı alabildiğine. Bir de koku.
Hazreti Zekeriyya ile ailesi isya'nın hatıralarından kopup gelen, Hazreti Yahya (A.S.) ı saran kokuydu bu.
Zeytincilik sabır işiydi.
Bir ağaç ancak otuz yıl sonra meyva verirdi.
Hazreti Yahya (A.S.) bunu düşününce için için söylendi :
«Rahmetli peygamber babam, kendisini düşünmemiş, beni düşünmüş ağaçları dikerken.. Ben de öyle yapmalıyım. Ortağım, yaban ağaçları aşılamalı. Böylece Altahın biz kullarına lüîf ettiği nimetler nesiller boyu artarak gitmeli.»
Hazreti Yahya (A.S.), daha sonra kalktı.
Bahçedeki evi ve tezgâhı (muassıra) dolaştı.
Tam oradan çıktığı sırada, büyük bir ağaca gözü ilişti.
Gözleri hayretten iyice açılmışlardı.
Ağacın hemen hemen bütün dallarının zeytinleri henüz yeşil veya morken, yanyana olan üç dalının meyvası hem çok, hem simsiyahtılar. Nerdeyse en küçük bir esintiyle düşecekler, toza toprağa çarpıp ezileceklerdi.
Hazreti Yahya (A.S.) tekrar eve girdi, en iri kulplu seleyi aldı ve ağaca çıktı, ilk zeytini koparıp yedi.

Henüz bu kadar lezzetli zeytin gördüğünü hatırlamıyordu. Dalların bütün zeytinlerini dikkatle topladı ve indi.
Selesi dolmuştu. Ne yapacaktı bunları?.
Düşünmesine bile fırsat bırakmadan, evdeki tezgâh'a yaklaştı.
iradesi dışında yaşıyor, sanki bir başkasının emirlerini yerine getiriyordu.
Seleyi boşalttı, çekirdeklerin kızışmamaları için, karıştırdı zeytinleri. Zeytinyağı yapılan taşları ve oluğu iyice yıkadı, temizledi.
Geldi, zeytinleri birer birer çekirdeklerindan ayırdı ve taşa doldurdu.
Artık üst taşı çevirmekten başka yapacağı bir işi yoktu.
Lâkin birdenbire aklına geldi.
Oluktan akacak zeytinyağı nereye dolacaktı?
işte o zaman anlayacağını anladı.
O Büyük kudret, boş testi bile aldırmıştı" Yahya'ya. Demek onu eşeğine bağlamasında, anayoldan ayrılıp buraya " gelmesinde bir hikmet vardı. Neydi bu?. Henüz bilmiyordu.
Testiyi oluk altına koydu ve kolu çevirdi ağır ağır.
Çok geçmeden, oluktan koyu sarı bir su testiye dolmaya başladı.
Zeytinlerin ancak posası kaldığı zaman, Hazreti Yahya (A.S.) testiye baktı. Yine hayretini gizleyemedi. Testi tam dolmuştu.
Zeytinyağından çıkan kokuda da, zeytindeki Serdeki lezzet gibi bir koku vardı.
Hazreti Yahya (A.S.) testisini ağzını tapa tıkacıyla kapattı ve eşeğinin yanına döndü.
Şimdi garip bir his altındaydı.
Burada daha fazla eğlenmek istemiyor, bir an önce yola çıkmak arzusuyla kıvranıyordu. Derhal bunu yaptı.
Öğle olmadan Erden bölgesine epeyce yaklaşmıştı.

Bir saat daha gitse varacaktı.
Fakat eşeğini düşünerek, Eriha kıyısına çekti, ihtiyacını giderdikten sonra, kaya gölgeliğine oturdu.
Nereden nereye, önce dudaklarından *Eş'ıyâ'nm* bir ihtarı döküldü :

Çölde çağıranın sesi yükseldi: Rabbe giden yolu hazırlayın. O'nun yollarım, düzleyin.
Her dere doldurulacak,
Her dağ ve tepe alçaltüacaktv.
Iğri olan doğrulmalıdtr.
Böylece sarp yollar geçilince
Bütün insanlık
AUahın kurtarışım görecektir.

Sonra bu ilham üzerinde durdu :
Hem israiloğullan, hem bütün insanlık, kendilerini halâsa götüren yolu, sarp olduğu için, aşamamışlardı ve aşa-'.mıyorlardı.
O yolun sarplığına sebep, dere misâli ezilip çukur yapılanlar ile, dağlar tepeler gibi yükselen, gururdan, servetten abide olan sapıklardı. Hiyle, zulüm ve desise, fesatla yapmışlardı yapacaklarını. Onlar iğri olanlardı.
İşte Allanın selâmetine nail olabilmek, insunlığın kurtuluşunu hazırlamak için, dağ ve tepeler alçaltılıp, eğriler doğruitulursa ve dereler dolduruiursa, ancak Allah'a giden yolun sarplığından eser kalmazdı.
Hazreti Yahya (A.S.) elbette israiloğullarının yeryüzünde çıkarttıkları birinci fesad dolayısıyla nasıl cezalandırıldıklarını biliyordu.
İkinci fesadlarıysa babası Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı şehit etmeleriyle başlamıştı.

Hazreti Allah (C.C.), bunun devamında lsrailoğulları'nı tam bir helake sürükleyecek emrini verirdi.
Bekleyişine sebep, oniki yıldır devam eden nedametlerinin belki uzaması, tövbe etmeleriydi.
Hazreti Yahya (A.S.), mademki peygamberdi, ümmeti için bunu sağlama çarelerine başvuracaktı şüphesiz.
Hernekadar Tevrat okuyor, açıklıyor, vaaz ediyorduy-sa da, bunlar yetersizdi.
israiloğullan'na topluca bir şey yapmalı ve Allanın birliği etrafında gönülden birleştirmeliydi. Onlar bu birleşmeyi yaparlarsa, haydi haydi dünya hayatında da aralarında aynısı olurdu.
Evvelâ kendileri kurtulurlar, sonra, kurtuluş bütün insanlığa yayılırdı.
Hazreti Yahya (A.S.) dinlendiği halde, yoluna devamla geri dönmek arasında bir şüphe yüzünden oturuyordu hâlâ.
Bilhassa babasının kendisine bıraktığı zeytinlikteki, olgunlaşmış zeytin dalları gözlerinin önünden çekilmiyorlardı.
O ağaç kendisine israiloğulları ve olgunlaşmış dalların meyvaları ise tam mümin olanlar gibi göründüler. israil-oğulları'nın kalabalığıyla kıyaslanınca, çok azdılar.
Bahçeye girerken, zeytin toplayan kız ne demişti?.
İnsanların kaderini, diğer yaratılanlardan farklı gördüğünü dile getirmişti. Halbuki o kız farkında değildi.
Kendisi de meyvaların bir kısmını ham, bir kısmını az olmuş, bir kısmını da olgunken devşiriyordu.
Kendi canı tatlıysa, o daha yeşilken koparılan zeytinlerin de canlan onlar için tatlıydılar.
Dillerinden anlasa kimbilir neler diyeceklerdi genç kıza?
*
**
Hazreti Yahya (A.S.) oturduğu yerde kararsızlık içinde

çırpınsrken ve bu türlü fikirden fikire geçerken, Eriha Deresinin karşı kıyısında yıkanan bir adamın sözlerini işitti :
Ne kadar tenbeldim öyle?. Bunu halsizliğime, Göremediğim derdime Verip duruyordum.
Kim getirip
Attı beni burulara?.
Belki artık işe yaramadığımı
Görüp kurtulmak isteyen ydkınlarımdır.
İyi etmişler Böyle yapmakla.. Bilmeyerek de olsa Kurtuluşumu sağladılar.
Meğer bütün derdim Kirliliğim, pisliliğimmiş. Farkında olmadan dereye düşünce Temizlendim ve canlandım.
Hazreti Yahya (A.S.) bu sözlerden kedisine izleyeceği yolu hemen çıkardı.
Israiloğulları da sapıklık içinde bir çeşit hastaydılar.
"Onları da yıkamak, temizlemek gerekiyordu.
Hernekadar doğuşlarında vaftiz oluyorlar yahut bazıları sapıtmalarından nadim olunca, aynı şeyi yapıyorlardı ama, geride çok büyük bir kütle vardı.
Onları en uygun mevsim olan bu mevsimde Erden Havzasına çağırmak ve grup grup vaftiz edip, vaazlarını dinlettikten sonra yollamak gerekirdi.
Bu vaftizin adını da ilâhî emirle ilhamlanmıştı Hazreti Yahya. *(Tövbe Vaftizi)* yahut *(Pişmanlık Vaftizi)* ydi bu isim, yani (manevî temizlenme).

Hszreti Yahya (A.S.) derhal kalktı. Kararını tatbik için şehre dönecek ve Filistin'in her yerine haberciler gönderecekti.
Erden Havzasında gerekirse iki ay bile kalacağını, arzu eden her Israiloğlu'nun aile efradıyla birlikte, gelmesini bildirecekti (Tövbe Vaftizi) için.
Tam yola çıktığı sırada, Erden taraflarından üç eşek göründü.
Öndekinde bir kadın, ikincisinde bir kız, üçüncüsünde ise yük vardı. Aile reisi erkek ise ilerden gidiyordu.
Hazreti Yahya (A.S.) onların gelmesini bekledi.
Erkekle buluşunca yanında yürüdü ve konuştu:
«Erden nasıl?. Çok vaftize gelen var mı?.»
Kısa bir cevap aldı :
«Yok denecek kadar az.»
«Henüz günü değil de ondan.»
«Belki.»
Hazreti Yahya (A.S.) bu yolcularla ilgilendi.
Adamdan bilgi aldı : s
«Adın nedir?..»
«Fttipus.»
«Arkadakîler ailen ile kızındır sanırım.»
«Evet ailem *Zannak* ile kızım iîirodias'ttrlar.»
«Pek uzaklardan gelmişe benziyorsunuz.»
«Doğru, Lut Denizi doğusundan beri gelmekteyiz.»
«Ammon'dan demek.»
«Öyle.»
«Oraları nasıldır?..»
«Şikâyet Romalılardan değiî, kendimizdendir.»
«Hep böyle oldu ve oluyor.»
Adam dertleşecek birisini arıyordu galiba, devam etti iOİatmasına :
«.Mcd-eba kasabasında rahatımız pek iyiydi. Hatta va-

liydim. Ne zaman ki kızım büyüdü, bizde de huzur diye birşey kalmadı. Kızıma dikkat edersen ey oğul senin yaşta kadardır. Onikisinde falan. Lâkin pek güzeldir. Tek kusuru hoppalığı ve yükseklerde gözü oluşudur. Başıma bir şey gelmeden onu hemen komşumuzun oğluyla nikahladım. Pek mümin bir çocuktu.. Lâkin düğüne gerdeğe fırsat kalmadı.»
«Vefat mı etti?..»
«Hayır. Meğer kızıma göz koyan bir başkası varmış, intikam almaya kalkıştı. Aklı sıra damadımı bir tarafa itecek ve kızımla evlenecekti. Bazı şahitler bulmuş, damadımı Romalılara karşı ileri geri konuştu diye şikâyet etmiş. Oradaki kumandan, kendisini hapse attı.»
«Demek damadını yalnız bıraktın?.»
«Bunu bana Romalı kumandan tavsiye etti.»
«Neden?..»
«Ben Galile Valisi (Başkanı-Kralı) Herod'un kardeşiyim *(yahut üvey kardeşi).»*
Hazreti Yahya (A.S.) hayrete düştü, sormadan edemedi :
«Herod'un kardeşi mi?. Halk arasında ona validen, hattâ ki rai dan ziyade *Reisülrübü' (Dörttebirin Başkam)* denir. Çünkü bölgesi Filistin'in dörtte biridir.»
«Evet, işte onun kardeşiyim.»
«Niçin birlikte değilsin?.»
«Onüç sene önce birlikteydik. Fakat Meryem'in oğluna kasta teşebbüsü beni iğrendirdi. Kendisi asla kitabımıza inanmaz, ihtiraslarının esiridir. Mevkiinin kıymeti yoktur gözümde. Fazla dayanamayıp ayrıldım ve Edommdaki teyzemlerin ya,nına gittim. Lâkin bu iş başımıza geldi.»
«Şimdi sevmediğin, iğrendiğin, kardeşinin yanına dönüyorsun ama.»
«Bunu kasabamızdaki kumandan öğütledi. Kendisine

gidip kim olduğumu söyledim. Anlayışlı davrandı. Damadımın hapisten kaçmasını sağlayacağına söz verdi. Ancak benim de burada rahat edemeyeceğimi hatırlattı. Şimdilik Nâ-sıra'da kalacağım. Damadım gelince yine çekilip gideceğiz. Henüz bu yeri de düşünmedim.»
Kudüs'e varıncaya kadar Hazreti Yahya (A.S.) bu aileyle ilgilendi.
Bu arada Filipus'un ailesi ve kızı Hirodias ile konuştu.
Hakikaten Hirodias pek güzeldi.
Lâkin o derecede de şuhtu, hoppaydı.
Gözlerinden ihtiras denizinin enginlerinde yüzdüğü görülüyordu.
O kadar ki evlenmiş sayıldığı kocasının hapiste olmasından en küçük üzüntü duymuyordu.
Bol bol, iç dünyasına uygun şarkılar söyledi yolda.
Hazreti Yahya (A.S.) Kudüs'e geldikleri zaman onları Mescid misafirhanesine yerleştirdi o gece için. -
Filipus ancak o zaman üç saattir yolculukta konuştuğu kimsenin Hazreti Yahya (A.S.) olduğunu anladı.
Gece süresince, kendisi gibi gerçek bir mümin olan karısıyla hep Hazreti Yahya (A.S.) üzerinde konuştu. Şereflendiklerinden bahsetti.
Onların konuşmalarıyla uyanan kızları Hirodias söylenerek, içinden geçenleri döktü:
«Ne oluyor böyle?..» dedi. «Bir Yahya, bir peygamber, sözü tutturmuş, kendinizden geçmişsiniz. Beni uykumdşn-ettiniz.»
Babası Filipus azarladı :
«Sus ey Hirodias!. Nerede olduğunu biliyor musun?. Davud'un Evi'nde ağırlanıyorsun. Bu şerefe az kimse kavuşur. Hele peygamberle yolculuk, sohbet!.»
Hirodias ahlâkının düşüklüğü derecesinde edepsizce güldü ve hissini açığa vuFdu :

«Ben bu dünyaya sefalet için değil, sefahat için geldim. Öyle bir hayatta yaşamak tek emelimdir.»
Annesiyle babası pek üzüldüler.
Cevap -vermeyip sustular.
Her ikisi de için için dua ettiler birbirlerinden habersiz:
«Ey Allahım, bu kızın kocasını hapisten çabuk kurtar, bir an önce erkeğini bilsin. Yoksa başımıza çok işler açacak. Bilhassa kendisi ziyan olup gidecek.»
* **
Ertesi sabah, Filipus yola hazırlandı.
Bitirince veda için Hazreti Yahya (A.S.) a gitti.
Yahya (A.S.) tekrar öğrenmek istedi :
«Ey Filipus, gerçekten kasabanın Romalı kumandana damadının kaçmasını sağlayacak mı?.»
«Evet.»
«Öyle bir inancı verdi mi sana?.»
«Verdi.»
«O halde damadını burada beklesen daha iyi olur.»
«Neden?.»
«Çabuk kavuşursunuz, ayrıca Nâsıra'da üzücü olaylarla karşılaşmazsınız.»
«Ne olabilir bu olaylar?..»
«Bilmiyorum. Belki kardeşin Herod böyle güzel bir kızın olduğunu görünce, kötülükler düşünür. Hattâ kızın buna hizmet eder. Çünkü pek dünyasına düşkün.»
«Evli bir kadını nasıl başkasına vermemi ister?.»
«isteyemez şüphesiz, ancak damadının hapisten çıkmasını önler. Kızın beklemekten bıkar ve ortaya düşer.»
«Kasabanın Romalı kumandanı bir hafta içinde kaçıracağına söz verdi. Nâsıra'ya asıl gidişimin sebebi de, oradaki mülkümü satmamdır. Elde edeceğim parayı damadıma vermezsem, iyi bir iş yapamaz. Kızımın arzuları gerçekleşmez.»

«Haklısın ey Filipus!. İşlerini bitirince nereye hicrete kararlısın?.»
«Mısır en yakın ve elverişli.»
Hazreti Yahya (A.S.) ile bu konuşmalar olurken, kızı Hirodias iki erkekle görüşmekte ve yalanlar uydurmaktaydı.
O iki erkek nasıl tanışmışlardı bu kızla?.
Onlar Vali Herod'un Kudüs'teki casuslarıydılar.-
Filipus ile karısını görür görmez tanımışlar ve kızlarına sokulmuşlardı. İlk sözleri şu olmuştu :
«Sen kiralımızın, Herod'un kardeş çocuğu olsan gerektir.»
«Evet.»
«Pek güzelmişsin. Amcan seni görürse, derhal en iyi bir gelecek verecek birisiyle evlendirir.»
Kız cevap verdi :
«Elbette. Fakat ben nikâhlıyım. Düğünüm* yapılmak üzereyken, kocam hapsedildi. Sözde kaçacakmış.»
«Zorla evlendirilmişe benziyorsun.»
«Hem de nasıl!.»
«Bunu amcana anlat!»
«Öyle bir kararla gidiyorum. Annemle babama hiç açılmadım.»
«Yahya'nın sizlerle bu ilgilenişine sebep nedir?.»
«Sebep açık.»
Hirodias gülerek ilk yalanını söyledi :
«Yahya, beni görür görmez değişti.. Bakışlarından çok şeyler anladım. Aldanmam ben.»
«Sana sokuldu mu?.»
«Yol boyunca çok sokuldu.. Açılmasına fırsat vermedim.»
Casuslardan birisi gülümsedi ve içinden geçenleri dile aetirdi :

Bana sihirbaz mtsın, Falcı yahut büyücü müsün Diye sorup duruyorlar?
Çünkü ne söylersem Doğru çıkıyormuş, Şaşırıp kalıyorlarmıs.
Halbuki gözlerden, Onların anıkladıklarından, Henüz habersizler.
Gökyüzü bulutla dolar da Yağmur yağmayacağını Kim iddia edebilir?.
Adam bunlardan sonra fikrini söyledi :
«Yahya, babanla sanırım seni konuşmada.»
«Hiç şüpheniz olmasın.»
«Herkes çok şeyler umar fakat ekseriya başka şey bulur.»
«Ben de mi?..»
«Hayır, sen bunun dışında kalacaksın. Merak etme, biz de hayrına çalışacağız.»
Böylece onların da konuşmaları sona erdi ve Filipus, kızı Hirodias ve karısı Nâsıra'ya gidecek bir kervana katılmak üzere hanlar bölgesine yürüdüler.
Hazreti Yahya (A.S.) ise düşündüğünü yaptı.
Her eyaletin hahambaşlanna acele adamlarını yolladı ve israiloğulları'nın işleri bittikçe kafileler halinde bu aylar içinde Erden bölgesine gelmelerini, vaftizi tövbe için yapacaklarını bildirdi.
Hazreti Yahya (A.S.) in emrinden en çok kuşku duyanlar Romalı din bezirganları oldular.
Bu işte siyasî bir maksat görmemekle beraber, israil-

oğulları'nın dinlerinden sapmalarında gecikeceklerini hesapladılar. Bunu Romalı kumandanlarına duyurdular. «Yahya Erden bölgesine temizlenenleri bile çağırıyor. Bize göre bunda bambaşka bir maksat vardır.» dediler.
Bunlar olurken," Galile Eyaleti Valisi Şam'da bulunuyordu.
Roma Genel Valisi, onu Filistin'in dörttebirine hükmettiği için bazı işleri görüşmek üzere çağırmıştı.
Vali Herod memleketine döneceği son günde yine Roma Genel Valisi tarafından çağrıldı.
Genel Vali öğrenmek istedi :
«Peygamberiniz Yahya, her tarafa emirler vermiş, Isra-iioğullan'nı Erden havzasına grup grup istemiş, acaba ne içindir?.»
Vali Herod şaşırdı, cevabı inandırıcı oldu :
«Bildiğiniz gibi, üç haftadır Şam'dayım.. Yurdumda neler olup bittiğinden habersizim.»
«Bana gelen bilgilere göre, vaftiz edilsin edilmesin, küçük-büyük herkes bu davete icabet edecekmiş. , Çünkü bir (Tövbe Vaftizi) töreni yapılacakmış.»
Vali Herod biraz düşündü, sordu :
«Tövbe Vaftizi mi?..»
«Evet.. İsrailoğulları ne için tövbe edecekler?.»
«Manevî bir temizlenmedir bu.»
«Sanırım Yahya, bir kaza eseri ölen babası Zekeriyya için böylelikle halktan özür dilemelerini isteyecek.»
Roma Genel Valisi güldü, rahatlayıp: «Ey Herod!» dedi. «Bakıyorum sen böyle şeylerle ilgili değilsin.»
«Eskiden de anlattım sanıyorum, ben dünya hayatı için yaşanmasını isterim.»
Roma Genel Valisi kendini tutamadı, adeta bağırdı:
«Tam bana göre bir valisin.. Diğerlerinin de öyle olmasını isterdim.»
Herod hemen taşı gediğine koydu :

«Bu her zaman elinizdedir.. Diğer beş on valiyi işinden atmak iki dudağınızdan çıkacak bir söze bağlıdır.»
«Yerlerine senin gibilerini bulsam.»
«Filistin-ne kadarcık bir yer!. Ben esasen dörttebirini emirlerinize ve kitabımıza göre idare ediyorum. Buna rağmen çok boş zamanım kalıyor.»
Genel Vali onu uğurluyordu artık, fikrini söyledi:
«İlk fırsatta Filistin'i senin idarene vereceğim.»
Vali Herod neşesinden uçarcasına çıktı saraydan.
Artık bütün arzularının olacağına inanıyordu.
Genel Vali de öyle bir karardaydı.. Eğer Herod tek vali olursa, bu dinini ihtiraslarına satan adam sayesinde Ro-ma'nın çok tanrılı dinini daha çabuk İsrailoğuilan'na kabul ettirmesi mümkündü.
Fakat evet fakat acaba umulanlar yerine neler bulunacaktı? Onu ancak zaman gösterecekti.

(V)
TASLARDAKİ ZEHİRLER
Vali Herod, Nâsıra'ya gelmeden çok önce, kardeşi (veya üvey kardeşi) Filipus şehre getmiş, mal ve mülkünü satmıştı. Damadı için epeyce para edinmişti.
Artık şehirde damadını beklemekten başka yapacak hiçbir şeyi kalmamıştı.
O sırada Hazreti Yahya (A.S.) dan da bir haber ulaşmıştı.
Hazreti Yahya (A.S.) damadının Kudüs'le kendisinin misafiri bulunduğunu, onu Nâsıra'ya yollamayı tehlikeli bulduğunu, derhal hareket etmelerini ve buradan Mısır'a geçmelerini, hayırları için istiyordu.
Sebep olarak da kızlarının durumunu göstermişti.
Filipus ile ailesi, haberi gizli tuttular ve dönüş hazırlıklarına giriştiler.
Bunları gören kızları Hirodias karşı geldi, şunları söylerken âdeta tepindi :
«Filistin'in dörttebirine hükmeden, kıra! diye anılan amcamı görmeden mi gideceğiz?. Bu ona büyük bir hakaret olur. Hem kocam da henüz gelmedi. İsterseniz siz gidin. Ben adımımı atmam.»
Filipus ile karısı, birkaç gün daha beklemekte **mahzur** görmediler. Nasıl olsa damadları emniyet altındaydı.

Kızları Hirodias amcasını ^elbette bekleyecekti. Çünkü bütün emellerinin gerçekleşmesini ona bağlamıştı. Yalvaracaktı ona, kendisini yükseltecek, konaklara, saraylara sokaCak bir koca dileyecekti. Zindandaki kocasının kaçmasını önlelecek, hattâ öldürtecekti. Taslarda zehir mi yoklu zindanlarda? Su yerine birisi içilirdi. Bütün iş amuifti valinin **(abuk** dönmesi ve kaçtıkları kasaba kumandalının İm luıU-ı ııçunıuısıydı.
Gıilile V.ılısı Herod, Şam'dan İftt bu Şirada döndü.
İlk önce Kudüs'teki casuslarının verdikleri raporları öğ-K'iKİı Pek '.evindi.
Unporda bilhassa Hazreti Yahya (A.S.) in, kardeşinin kı/ırid yakınlık duyması önemliydi. Kızı, Hazreti Yahya (A S) ile evlenmeye zorlayacaktı.
Böylece bir taraftan Roma Genel Valisi, diğer taraftan Peygamber Hazreti Yahya (A.S.) onu destekleyeceklerdi.
Daha ne işteşindi?.
Hemen o gün, ayağının tozuyla, kardeşi ile ailesini ve kızını huzuruna çağırttı.
Lâkin ellisine yaklaşmış olan bu adam, kardeşinin kızı Hirodias'ı görünce adeta dili tutuldu.
Bir kelimeyle aklı başından gitti.
Kardeşi Filipus konuştu o anda:
«Ey Kıral kardeşim.» dedi. «Biz on gündür buradayız. Ben sterimi tasfiye ettim.. Ayrılmak üzereyim, fakat sen kardeşimi görmeden edemedim.»
Herod zor sordu :
«Nereye gideceksin ey Filipus?.»
«Damadımın iyi bir iş yapacağı yere.»
«Damadın mı?. Nerde o?.»
«Bir iftiraya uğradı, hapistedir.. Dönüşümüzde çıkmış olacak, birleşeceğiz.»
«Kızını evlendiriyorsun, bana haber vermiyorsun?.»

«Nikâh kıyılmıştı, düğüne çağıracaktım.. Yapamadık. İftira buna imkân vermedi.»
Vali Herod, her şeyi unutmuştu.
Bütün arzusu şu anda ancak yeğeni Hirodias'i elde etmekti.
Bu da ancak kızın nikahiandığı adamdan ayrılmasıyla yahut o adamın öldürülmesiyle mümkündü.
Çünkü Hazreti Allahın elbette o zaman için uygun gördüğü bir hikmetle, Tevrat'taki emir ve yasaklara göre, bir kimse kardeşinin kızıyla evlenebilirdi.
O esnada yeğeni Hirodias farketmeden, Herod'a yalnız konuşmak istediği mânasında işaret yaptı.
Herod ümitlendi ve durumunu değiştirerek tatlı konuştu:
«Hareketiniz ne zaman ey Filipus?.»
«Henüz kervanda yer ayırtmadık.. Sanırım birkaç gün içinde olur.»
«Kudüs'e uğrayacak mısınız?.»
«Kervan oradan geçer.»
«Peki- Haydi ev tarafına geçin de kızkardeşimle ve ailemle konuşun. Ben de işleri bitirince gelirim.»
Filipus bu emri yaptı.
Karısıyla beraber konağın diğer bölmesine geçti.
Lâkin kızı Hirodias arkasından yürümedi, aksine kapıyı kapattı.
Dönüp amcasının önünde diz çöktü, eteğini *öptü.*
Usul üzere bir ilhamla söze başladı : •
Hangi fidan beğenmediği toprakta Kök salarak tutunur?. Yağmur yüzü görmeyen ormanlar
Amansız *güneşin* ***sıcağında***
Yanmazlar da
/ajKirlarf.
Çölle deniz kucaklaşabilir **mit**

Ceylânı bir sırtlanla Yaşatmak istiyorlar. Bu yerine, Umttlan taslarda Zehir var.
Vali Horod, büsbütün ümitlenip, kızın sözünü kesti. «Anladım, sus!» dedi. «Üzerine talihsiz bir nikâh kıyılmış.»
«öyle oldu ey amcam.»
«Halbuki sen saraylara lâyık bir kızsın.»
«Bütün ümidim sende ey amcam?.»
Herod bu (Amca) sözüne kızıyordu ama, şimdilik susuyordu. Ümit verdi :
«Ne sen, ne annen ile baban bir yere gideceksiniz. Senin için bir koca arayacağım.»
«Hapisteki kocam ne olacak?.»
«Kasabanızın Romalı kumandanı arkadaşımdır.. Onu öıdürtebilirim.»
«Kaçmışsa?.»
«Bu ihtimal var mı?.»
«Var.»
«Kitabımızın emir ve yasakları bir çare bulurlar. Kaç yaşındasın?.»
«Oniki.»
«Zor olacak ama, emrimi geçireceğim. Yalnız şunu sen bana söyle, gönlünde bir kimse var mı?.»
«Hayır.»
«Gelirken Y^^a'yı gördün mü?.»
«Gördüm.»
«Evet?.»
«O kadar, bana yakınlık gösterdi ama, karşısında bir buz dağıydım sanki.»

Herod buna da sevindi.
En zor açıklamalara geldi ve anlattı :
«Diyelim ki o kocanı öldürttük veya nikâhınızı bozdurduk, hür kaldın. Fakat sana uygun bir koca bulamadım. Ne yaparız o zaman?.»
«Bilmiyorum.»
«öyle bir halde benimle evlenir misin?. Konağımdan karımı ve çocuklarımı uzaklaştıracağım.. Kraliçe olacaksın.»
Hirodias, sanki rüyada gibiydi.. O, hayal ettikleri uğruna bir taşla bile evlenmeye razıydı. O türlü cevap verdi :
«Her şeye razıyım ey amcam.»
«Artık bana amca deme! Hemen şimdi en hızlı giden bir hecin süvari çıkartacağım. Sabaha kalmaz zindandaki adam zehir taslarından dilediğini içmiş olur.»
Filipus'la aile efradının vali konağından, ayrılmaları iki saati doldurmuştu.
Evlerine gidince, kızları Hirodias odasına çekildi, ilerki hayatına ait hayaller kura kura nihayet uyudu.
Filipus ile karısı ise, endişedeydiler. Karısı sordu :
«Kızımızda bir anormallik var.»
«Evet.»
«Amcasıyla yalnız kalıp ne konuştu acaba?.»
«Bilmiyorum ama, ondan söz almışa benziyor.»
«Ne yapacağız?.»
Filipus akıllı adamdı.
Karısına: «Sen bildiğin o ilâçla kızı daima uykuda tut! Ben bir deve almaya gidiyorum.» diyerek çıktı.
Karanlık basmasıyla birlikte deve avludaydı.
Kızlarını ona bindirdiler, kendileri de eşeklere yerleştiler., Tenha istikametten, Kudüs'ün yolunu tuttular.
Ne garip bir tesadüftü ki aynı vali Herold, Hazreti Meryem'in de böyle kaçmasına sebep olmuştu.
Filipus ve yanındakiler, Kudüs'e selâmetle ulaştılar.

Kızları Hirodias halâ bazan baygın bazan uyanıktı.
Geceleyin Hazreti Yahya (A.S.) onları evinde tuttu ve uygun zamanda, dnmadlarıyla beraber evdeki gizli yoldan çıkarıp Miftir'a selametledi.
Vali Herod ertesi gün kardeşi Filipus ile kızının ve karısının şehirde olmadıklarını duyunca âdeta çıldırdı.
Aratmadığı ev, avlu, tarla, bahçe, tepe kayalıkları kalmadı. Böylece üç gün geçti.
Asla Nasıra dışına çıktıklarına ihtimal vermiyordu.
Dördüncü gün de beklediği haberi aldı.
Hirodias'ın kocası hapisten kaçmıştı.. Kudüs yoluna gitmişti. Vali Herod aynı gün bir şey daha öğrendi :
Kızın babasının deve satın aldığını.
Artık durmadı, derhal Kudüs'e hareket etti.
Orada belki yüzden fazla adamı vardı.
Hiçbiri tatmin edici cevap vermediler.
Yalnız bir kervandaki haber onu acısıyla başbaşa bıraktı.
O habere göre, kervandakiler Mısır topraklarında Nil Nehrine doğru giden öyle bir aile görmüşlerdi.
Herod yine çıldırmıştı.
"Elinden gelse Mısır'a karşı harp ilân edecekti.
Fakat işte o an ne kadar âciz olduğunu anladı.
Son bir ümidi kalmıştı, Hazreti Yahya (A.S.) a gitmek.
Bunu da yaptı. Mescid-i Aksâ'ya girdi.
Hazreti Yahya (A.S.) in ibadetini bitirmesini bekledi.
O esnada Hazreti Yahya (A.S.) ı her gördüğü zamanki hal üzerine geldi. Titredi, korktu, ürktü.
Hazreti Yahya (A.S.) ibadetini bitirince onu gördü ve konuşma yerine götürüp başbaşa kaldılar.
Önce Şam ahvalinden konuştular.
Herod, Roma Genel Valisinin (Tövbe Vaftizi) üzerine sorduğu suallere yalan cevaplar verdi.

Nihayet kendi **işini açtı** .-
«Ey Peygamberim Yahya!» diye söze başladı. «Benim kitaoı nasıl sıkı tuttuğumu ve sana bağlılık derecemi bilirsin.»
«Evet »
«Tövbe vaftizine ilk koşanlardan olacağım.»
«Güzel bir hareket.»
«Sana şahsî bir işimi açmak arzusundayım.»
«Hîç çekinme.»
«Ben karımdan ayrılmak istiyorum.»
«Alîahm emir ve yasaklarına uygun sebep varsa olur.»-
«Bir değil, **bin sebep var.»**
«Peki o halde.»
«Kardeşim Fiîîpus'u sen tanımazsın. Yakında Nâsıra'ya geldi. Karısı ve kızı Hirodias var. Ben kardeşimin kızıyla evlenmek istiyorum.»
«Mümkündür.. Allanın kitabında, Tevrat'ta bu vardır.»
«Lâkin kız henüz küçüktür ve nikâhlıdır. Kocası hapisteyken kaçmış. Duyduğuma göre Mısır'a hep birlikte varmak üzereler.»
«Elden ne gelir ey Herod?.»
«Kız bana açıldı.. Kocasını istemiyor. Benimle evlenmekte direniyor. Bunun için sana istediğin kadar şahit bulabilirim.»
«Sonra?..»
«Sen bir fetva yaz! Babasıyla annesi seni dinlerler. Kızı gönderirler yahut kendileri getirirler.»
Hazreti Yahya (A.S.) kestirip attı :
«işte bu olamaz ey Herod.»
«Niçin?.. Ben ve şahitlerim pek büyük kimseleriz, yalan söyleyecek değiliz ya.»
«Bir kere kız küçük. Baba ve annesinin vesayeti altındadır.»

«Buna kitapta bir karşılık bulabilirsin.»
«İkincisi, kızla bizzat görüşmeliyim.»
•**Onu** kaçırtabilirim.»
-N<- y,i|>.n\.ın y.ıp, Allahın emir ve yasaklarında bunla-ıın I»ı» kor^ılığı yoktur.»
«Sen peygambersin, diğer hahamlar gibi değilsin.»
«Şu çare vardır ancak: sen, annesi, babası ve kız dinlerini değiştirirlerse olur bu. Fetvayı ve yeni nikâhı da Romalı din adamları yaparlar.»
Herod yalnız kendisi olsa, valisi bulunduğu halkın tepkisini hiçe sayarak, dinini bile değiştirirdi. Fakat kızın annesiyle babası vardı ortada.
Artık konuşacak bir şey yoktu.
Herod: «Demek öyle.» diyebildi.
«Evet öyle.»
«Bu kadar mı?.'»
«Bu kadar.»
Herod, sarsıla sarsıla kalktı ve mescidden çıktı.
Hirodias'ın hapisteki kocasına sunulacağını söylediği tas tas zehri sanki kendisi içmiş gibiydi.
Hazreti Yahya (A.S.) bir haftadan beri Erden (Şeria) Nehri bölgesindeydi. Tövbe Vaftizi için umduğundan çok Israiloğulları geliyorlardı. Orada din adamları tarafından vaftiz ediliyorlardı tekrar.
Her birkaç binlik grup vaftiz edildikçe Hazreti Yahya (A.S.) onlara vaaz ediyordu. Tövbe Vaftizi suda yıkanıla **rak yapılıyor,** gelenler en fazla üç gün çadırlarda kalıp **dönüyorlardı.**
Hz. Yahya vaazlarında özet olarak şunları anlatıyordu:

«Ey Israiloğulları!. Ey engerekler nesli!. Gelecek gazaptan kaçma yolunu size kim gösterdi?. Artık tövbeye lâyık olmanız için bundan sonra iyi hareket edin. Yine «babamız ibrahim'dir» diye içinizden söyleyip övünmeyin. Siz ona lâyık değilsiniz. Bu gidişinizle onun soyu olamazsınız. Hazreti Allah (C.C.) sizin yerinize şu çakıllardan evlât yaratmaya kadirdir ibrahim'e. Zaten ibrahim'in putları kırdığı balta o ağaçtan putların kökünde yatıyor. Bilirsiniz iyi meyve vermeyen ağaç kesilir ve yakılır.»
Gelen halk da soruyordu :
«Öyle ise ne yapalım?..»
Cevabım alıyorlardı Hazreti Yahya'dan:
«iki gömleği olan, iki kap yemeği bulunan diğerine versin.»
idareci'er de öğrenmek istediler:
«Ey Yahya, bize öğüdün nedir?.»
«Halktan, size emredilenden fazla vergi toplamayın.»
Bekçiler kendi durumlarını açıkladılar:
«Biz ki Romalıların yardımcılarıyız, ne olacağız?.»
«Kimseyi sıkıştırıp soymayın. Rüşvet almayın.. Tehdit etmeyin. Maaşlarınızla yetinin.»
Bu karşılıklı konuşmalardan sonra, Hazreti Yahya sözlerini şu haberle bağlıyordu :
«Gerçi ben sizi su ile vaftiz ettim. Fakat benden kudretlisi de en sön olarak gelecektir.. Ki ben onun çarıklarının tasmasını çözmeye lâyık değilim.
O sizi Ruhulkudüs'le ve ateşle vaftiz edecektir. Kendi harmanyerini bütün bütün temizlemek ve buğdayı anbarı-na toplamak için yabası elindedir. Fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır.»
(İlerde Hazreti İsa da ayn\ haberi verecekti.)
Bu kadar mıydı ettiği vaazlar?.
Hayır, bütün yaptıklarını yüzlerine açıkça vuruyor ve

bunları kesinlikle bırakmalarını söylüyor, aksi halde Allahın gazabının büyük olacağı üzerinde duruyordu. Bunlardan önemlileri şunlardı :

«I y İM.uloyull.jrı!. İçinizden Tevrat'ı bilmeyenler vardı ve hâlâ var. Bildiğini iddia edenlerse isteğinize göre yazdılar. Siz onlara uydunuz. Tevrat tahrif edildi. Onu yalan, yanlış yazanlar ve satanlar küfür içindedirler. Hazreti Allah «Tevrat'ı sıkı tutun, ona sarılın» diye buyurduğu halde, emir yasaklarını değil, kendisini boşuna yüklenmekle yetindiniz.»

Onların içinde ümmîler de var ki Kitabı (Tevrat'ı) bilmezler. (Bütün bildikleri yalnız başkanlarının telkin ettikleri) bir sürü kuruntu ve yalandan başkası değil. Onlar başka değil, yalnız zanda (ve cehalette) kalmış bulunuyorlar.

Artık, elleriyle Kitabı (Tevrat'ı yalan yanlış) yazıp da sonra onu az bir baha ile satabilmek için «Bu, Allah katmdandır» diye gelenlerin vay haline!. Vay ellerinin yazdıklarından başlarına geleceklere! Vay şu kazanmakta oldukları (rüşvet, günahj yüzünden onlara!

(Bakare: 78-79)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali koca koca kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allahın âyetlerini yalan sayan kavmin vasfı ne kötüdür! Allah zâlimler güruhunu muvaffak etmez.

(Cum'a : 5)

«Sizden bazıları da Allahın bir şey indirmediğini **söylediniz ve kitabı inkâr ettiniz.»**

(Yahudiler de) Allahın kadrini, ona lâyık olacak bir surette, hakkıyla takdir etmediler. Çünkü: «Allah hiçbir beşere hiçbir şey indirmedi.» dediler.
(En'am : 91)
«Üzeyr'in (haşa) Allahın oğlu olduğuna inananlarınız oldu. Halbuki Üzeyir bir kuldu. Tevrat'ı hakkıyla ezberlemiş ve sizlere yazdırmıştı. Halbuki Allah ne doğurmuştur, ne doğurtulmuştur.»
Yahudiler «Üzeyr Allahın oğludur.» dedi(ler)...
(Tevbe : 30)
De ki: O Allahtır, bir tektir. (O) Allah'tır, Samed'dir. Doğurmamıştır, doğurulmamıştır O. Hiçbir şey onun dengi (ve benzeri) değildir.
(İhlâs: 1-4)
«Hazreti Allah'ı (haşa) dünya servetinizle kıyasladınız. Kendinizin zengin, Allahın fakir olduğu küfrünü işlediniz.»
«Hakikat, Allah fakirdir, biz zenginiz» diyenlerin lâfını andolsun ki Allah işitmiştir. Söyledikleri (o sözü) haksız yere peygamberlerini öldürme-leriyle beraber yazacağız ve diyeceğiz ki: «Tadın o yangın azabını.»
(Âl-i İmran : 181J
«Ey Israiloğulları!. Verilen cezaların farkına varmayarak (haşa) Allahın eli bağlıdır, iddiasında bulunup hep suç işlemekte devam ettiniz.»

Yahudiler: «Allahın eli bağlıdır (sıkıdır.)» dediler. Hay kendi etleri bağlanası ve söyledikleri (bu söz) den dolayı melun olası (insanlar!).....
(Mâide : 64)
Onların bir çoğunu görürsün ki günâh (işlemek) t*, düşmanlık (yapmak) ta ve haram yemelerinde birbirleriyle sür'at koşusu yaparlar. İşlemekte oldukları şey elbet ne kadar kötü!. Bari bilginleri, fakîhleri onları günâh söylemelerinden ve haram yemelerinden vazgeçirmeye çalışsalardı ya. Her halde yapmakta oldukları bu (sanat) ne kadar kötü!.
(Mâide : 62 - 63)
«Sizler peygamberleriniz tarafından cehennemle uyarıldığınız vakit, Tin Sahrasında kırk gün o cehennem azabını tattığınızı ve artık cezanızı çektiğinizi söylediniz. Tih Sah-rası'ndaki cehennem, Allahın küçük bir cezasıydı. Asıl cehennemi değildi. Onu hesaplaşma gününde suçlularınız göreceklerdir.»
(Peygamber onları Cehennemle korkuttuğu zaman da: «Atalarımızın buzağıya taptıkları) sayılı (ve mahdut) günlerden (kırk günden) başka (fazla) bize kat'iyyen cehennem (azabı) dokunmayacak» dediler.
(Bakare : 80)
«Sizler dünya malı ve serveti biriktirmek için hilelerin en korkuncuna bile başvurdunuz. Size birbirinizin kanlarını boşuna akıtmamak emredildiği halde, birbirinizi öldürdünüz. Yurtlarından çıkardınız. Tekrar esir edip fidye aldınız ama yine onları kovdunuz.»

(Öyle olduktan) sonra sizler, yine onlarsınız ki, (işte) kendilerinizi öldürüyor, içinizden bir fırkayı yurtlarından çıkarıyor, aleyhlerinde günâh ile, düşmanlıkla birleşip yardımlaşıyorsunuz. Eğer size esir olup gelirlerse kendileriyle fidyeleşir (esir mübalesi yapar, yine onların yurtlarında kalmasına müsaade etmez) siniz...
(Bakare : **85)**
«Siz peygamberlerinizle alay da ettiniz. Sözde kalplerinizin perdeli olduğundan lâf açarak, kendinizi savundunuz. Lâkin böylelikle Allahın rahmetinden koğulduğunuzu anlayamadınız.»
(Yahudiler peygamberle istihza yolunda) dediler: «Kalplerimiz perdelidir (kaşerlenmiştir. Bize ne söylersen kâr etmez)». Öyle değil. Allah onları küfürleri yüzünden rahmetinden koğmuştur. Onun için ancak birazı îman edeceklerdir.»
(Bakare : ***88)***
«Siz daima yalnız aranızdakini değil. Hazreti **Allah** (C.C.) ile olan ahitlerinizi daima bozdunuz. Tevrat ve **onu** tamamlayan nedir? Allah ile aranızdaki ahit değil mi?. Bunlara her peygamber devrinde arkanızı döndünüz. Bu yüzden sizden asla azab kaldıramayacaktır.»
.Onlar ne zaman bir ahit ile bağlandılarsa içlerinden bir güruh onu bozup atıvermedi mi? Hayır, (bir güruh değil) onların çoğu (ahit tanımazlar), îman etmezler.
(Bakare : 100)

Onlara ne zaman Allah katından —nezdlerındekı (Kitabı) tasdik edici (ve doğrultucu)— bir peygamber geldiyse kendilerine Kitap verilen (o kimse) (erden bir güruh sanki onlar (hakikati) bilmiyorlarmış gibi Allahın Kitabını sırtlarının arkasına atmış (ondan yüz çevirmiş) tir.
(Bakare : 101)
«Ey israiloğulları!. Sizler dünya hayatını ahirete değişenlersiniz. Bilseniz bunun azabı ne kadar kalıcıdır!...»
Onlar âhirete bedel dünya hayatını satın almış kimselerdir. Bundan dolayı kendilerinden azab kaldırılıp hafifletilmeyecek, onlara yardım da edilmiyecektir.
(Bakare : 86)
«Hal ve gidişiniz böyleyken, işinize geldiği için, Allah'ın sizi mümtaz yarattığını, onun (haşa) oğulları, sevgilileri olduğunuzu söylersiniz. Bu da daha ağır bir küfürdür.
Ey israiloğulları, size ihsan ettiğim (bunca) nimetimi ve sizi (bir zamanj âlemler üzerine hakikaten mümtaz kılmış olduğumu hatırlayın.
(Bakare : 122)
Yahudilerle Nasranîier (şöyle) dedi (ler): «Biz Allahın oğulları ve sevgililerıyiz.»
(Mâide ; 18)
Hazretİ Yahya (A.S.) bütün bu ikazlarına rağmen, gelenlerden pek azının pişmanlık getirdiğini biliyordu.

Fakat zamanla salâh yoluna gireceklerini umuyordu.
İsrailoğulları'nın Tövbe Vaftizi.'ne gelişlerinin ilk haftası sonunda, cumartesi günü kendileri için tatil olduğunu bile bile Hazreti Yahya (A.S.) a başvuranlar oldu :
«Ey Yahya!.» dediler. «Bugün böyle oturacak mıyız? Vaftiz devam etsin. O zaman bir gün kazanır, işlerimizin ba sına döneriz.»
Hazreti Yahya (A.S.) şunları hatırlatarak bunu reddetmişti :
«Işfe yine dünya kazancınızı düşündünüz. Halbuki Tövbe Vaftizi sizlere çok şeyler kazandıracaktı. Nasıl bilmezsiniz ki Cumartesi günü, Hazreti Allah tarafından size tatil diye farz kılındı. Tam bir tatil geçirmeniz, sizin yaptıklarınızın karşılığıdır, *cezadır. Hazreti* Allah, âlemlerin yaratılma emrini verince, buna Pazar günü başlanmıştı. Altı günde âlemlerin yaratılması tamamlanmıştı ve sizlere son gün olan Cuma günü tatil diye verilmişti. Lâkin siz bugün için ihtilâfa düştünüz. Hazreti Allah (C.C.) da gününüzü Cumartesiye değiştirdi ama farz kıldı kesin olarak.»
*(Cumartesi—Sebt—dir. Kesilmek demektir. **Yani** âlemlerin yaratüişt kesilmiştir.. Yeterli görülmüştür.)*
Cumartesi tatili ancak onda ihtilâfa düşenlere (farz) edilmişti. Şüphesiz ki Rabbin onların ihtilâf edegeldikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir.
(Nahl : **124)**
* **
Hazreti Yahya (A.S.) Töve Vaftizi'ne gelenlerle çok ilgileniyor ve vaazlarına aynı sertlikle devam ediyordu.
Gelen Israilloğulları Tövbe Vaftizinden sevinecekleri yerde, anlaşılmaz bir korkuya kapılmışlardı.
Dönenler harekete hazırlanmakta olanlarla karşılaştıkça şu suale aynı cevabı veriyorlardı :

«Yahya bizi tekrar temizlik üzerinde durdurmakla selâmete çıkarmaktan ziyade, geleceğimizden korkuttu. Âdeia ölüm fermanımızı okudu. İnanmazsanız siz de gidin ve vaazlarını dinleyin.»
Bu açıklamalara rağmen yollar Erden bölgesine akan insanlarla dolup taşıyordu günlerin her saatlerinde.
Acı act flhamlananların sesleri ortalığın sessiz ürkekliğini büsbütün artıyordu :
Kurtulacaksın dediler.. Ona koştum nefes nefese. Temizlenmemi istediler.. Nehre bıraktım kendimi, Yüzme bilmediğimi unutarak.
Böylece bedenimde
Yulardan beri birikmiş ne varsa,
Dünya malının
Bütün kirleri, pasları
Dökülüp üzerimden akıntıya kapüdüar.
Fakat tam ferahladığım anda,
Hayatım boyunca
İşlediğim günâhların,
Benden başkasının bilmediğini
Sandığım suçların
Hepsinin teker teker
Yüzüme haykırüdığmı duydum.
Sanki zehir dolu taslar Uzatılıyordu bana. Ve ellerime hâkim değildim, Kapıyordum tasları.
Dudaklarım bir aç canavarın Çenesi gibi açıktı.

içiyordum ***tastakUeri, Kanmak*** *bilmeden içiyordum.*
Demek kurtuluşum
içtiklerimle olacakmış. Ama ne zaman t. Kime sorsam, benim gibi, Habersiz geleceğinden.
Bu ilhamlara karşı çıkanlar oluyor ve soruyorlardı .-
«Ne demek istiyorsun sen?.»
«Hâlâ anlamadınız mı?.»
«Hayır.»
«Ben kendimden bahsetmedim, İsrailoğullarından konuştun.»
«Ne olmuş onlara?..»
«Yahya olmuşları da, olacakları da anlattı. Artık sonumuz geldi. Allah, biz kendisiyle yaptığımız ahdi bozunca, onu (Tevrat's), Eski Ahdini, yürürlükten kaldıracakmıs.. Yeni bir ahit yapacakmış,, emir ve yasaklan bu Yeni Ahde uygurv olacakmış.»
«Bunları Yahya mı haber verdi?..»
«Evet.»
«Çare nedir?. Bunu da haber verdi mi?.»
«Hayır, onu biz düşüneceğiz. Tövbe Vaftizinden sonra, kitabımıza sımsıkı sarılırsak, onu nazil oluş şekliyle yazar, tahrife uğramışları yok edersek, belki gerçekten kurtuluruz. içtiğimiz tas tas zehrin tesirsiz hale gelmesi ancak böyle mümkündür.»
Erden Bölgesine Tövbe Vaftizi için gelenJer arasında Galila Valisi Herod da vardı.
Halkın bu ürkek, perişan haline için için gülüyordu. Söyleniyordu da :
«Ben sizi bilirim.. Hele evlerinize dönün. Nefslerinizle

baş başa kalın, eskisinden beter olursunuz. Hâlâ anlamadınız mı?. Yahya hepimizden öldürülen babasının *öcünü* alıyor.»
Halbuki Vali Herod, böyle düşünmesine rağmen, kendisi de iradesi dışında sürüklenmişti bu yola.
Bazan: «Ben niçin gidiyorum?.» diye soruyordu kendi kendisine. «Asıl gideceğim yer Mısır'dır. Hirodias'ın yanıdır. Oradan da henüz bir cevap alamadım.»
Hakikaten Herod, Mısır'daki adamlarına bile güvenmemi}, en sadık adamı olan kâhyası *Huza.* ile karısı *Suzanna'yı* Mllir'a yola çıkarılmıştı. Fakat şunu bilmiyordu : .
Huza ile karısı Suzanna belki kendisine gerçekten sadıktılar, lâkin dinlerine pek düşkündüler.
Vali Herod onlara Msır'a gidiş sebeplerini açıkça anlattığı ve kardeşi Filipus'un kızı *(bazüanna göre ailesi)* Hirodias'ı kaçırmalarını emrettiği halde, daha hareketlerinden ..... i.unu yopmama kararını vermişlerdi. Haklıydılar da.
Hazreti Yahya (A.S.) in reddettiği bir evlenmeyi ger-v-U.'vtumek onlara göre değildi.
Düşündüklerine göre, Mısır'da bir müddet kalacaklar ve dönüp geleceklerdi.
Vali Herod'a aradığı kimselerin Mısır'da bulunmadıklarını, korkularından, başka ülkeye sığındıklarını bildireceklerdi.
Böylece Vali Herod da kâhyasıyla karısının uzattığı taslardan payına düşen zehri içecekti.
Ne olacaktı sonra? Bunu zaman gösterecekti.

(VI)
SAZLIKTAKİ KURBAĞALAR

Herod, Hazreti Yahya (A.S.) in bulunduğu yere pek yaklaşmıştı.
Son bir kere daha durdu ve yanındaki adamlarıyla konuştu.
Onların hepsi kendisi gibi dinsiz ve köle denecek derecede sadık olduklarından açık açık konuşmaktan çekinmedi :
«Beni iyice dinleyin!» dedi. «Yahya aklına koyduğu ve ondan kendisini kurtaramadığı bir iş peşindedir. Tövbe Vaftizi, bu işin gerçekleşmesi için bahanedir. Nedir bu?. Bazı ip uçları var bende. Lâkin sizler asla boş durmayacaksınız. Yahya'yı, nefes alışlarında bile izleyeceksiniz. Her akşam toplanıp konuşacağız. Bir netice almadan ayrılmayacağız vaftiz bölgesinden. Ben sebep bulurum kalmamız için.»
Adamları söz verdiler. Yürüyüşleri tekrar başladı. Fakat havalarını bir şarkı sardı.
Bunu Zeytindağı eteklerinden bir tepe kayasına çıkmış olan bahçe bekçisi söylüyordu :
Başımın içi çalkanıyor. Düşündüklerimin kiriyle Bir batakhk sanki.

Orada yeşil kamışlar, Narin »azlar yok. Fikirlerin karanlığında Bıçak bıçak uzanan Kara kara diller var. itoğsümden ürkek esintiler Onları sarstıkça Neler söylemekteler bana t.
Böyle mi olmalıydı?.
Seyrine doyulmayan
Sularda yükselen sazlara hasretim.
Onların arasında
Bir küçük kayada yasamak,
Kurbağaların seslerini
Bülbülden üstün bir hazla dinlemek
Arzularımın basında geliyor.
Kime anlatabüirvm«intnut
Dedim ya> başımın içi çalkanıyor.
Düşündüklerimin kiriyle
Bir bataklık sanki.
Buluttan nem kapan Vali Herod, bundan da alacağını aldı. Dönüp adamlarından birisine emir verdi : «Çabuk git, onu sustur!.»
Adam uzaklaşınca, Herod diğerlerine açıldı:
«Hep böyle oluyor. Filistin'de herkes bildiğini, düşündüğünü, pervasızca ilhamlanıyor. İlhamlarda da gönlü ferahlatan bir şey yok. Asıl, sazlıktaki kurbağalar bizzat kendileridir. Bir de Israiloğullannın yüzü gülmüyor iddiasında bulunurlar.»
Vali Herod, böylesine tedbirlerle ve cesur kararlarla en somonda Hazreti Yahya (A.S.) in bulunduğu yere geldi.

Ona koşacağına, umursamaz bir halde önce çadırını kurdurdu. Ailesiyle evlâtlarını yerleştirdi. Çadırın önüne oturdu.
Hazreti Yahya (A.S.) yeni Tövbe Vaftizi olmuşlara vaaz ediyordu yine. Sesi Herod'a kadar uzanıyordu.
Vali Herod, henüz oniki yaşını bitirmiş bu insanın yavaş yavaş sözlerinin tesiri altında kaldı.
En hayretine giden şey, onun bilinen geçmişten başka, gelecek üzerinde de durması, haberler vermesiydi.
Hem de asla şüphe etmeden, cesaretle söylüyordu bunları. Vaaz bitince, dinleyenler ayrıldılar.
Hazreti Yahya (A.S.), gölgeliğine çekildi.
O zaman Vali Herod kalktı, ona yürüdü.
Bekliyordu ki Hazreti Yahya (A.S.) da kalksın.
Fakat Hazreti Yahya (A.S.) kalkmadı.
Kıral Herod, yakınlarıyla beraberdi ve için için sinirlenmişti bu harekete. Ayrıca üzerine bir dehşet hali gelmiş-fi.
Hazreti Yahya (A.S.) baktı kendisine ve arkasındakilere.
Diledi: «Oturun.»
Hepsi oturdular. Herod sanki dilsizdi.
Birisi dayanamayıp bağırdı :
«Ey Yahya!. Kiralımızı gördün, karşılamadın.»
Hazreti Yahya (A.S.) cevap verdi :
«Onun dili misin sen?. Olanlarda bir aşağılatıcı hal görseydi söylerdi.»
«Zamanı gelince söyleyecektir.»
«Yine söylemez. Çünkü o haksız olduğunun farkındadır. Vicdanında bunun hesaplaşmasını yapıyor.»
«Göreceğiz.»
Hazreti Yahya (A.S.) bu adama sordu :
«Sen Allanın birliğine inanır mısın?.»
«Evet.»
«Kitabı Tevrat'a?.»
f

■«Evet.»
«Gelen peygamberlere?.»
«Evet.»
«O halde isyanın kimedir?. Bana mı, Allaha mı.»
«.....»
«Çünkü Hazreti Allah (C.C.) gelmiş ve gelecek bütün peygamberlerini hem yeryüzünde, hem âhirette mevkilerinde tutmuştur. Bir imparatorun, bir kiralın, bir valinin mertebesi ise yeryüzünde geçerlidir. Azil ile, başka devletlerin saldırılarıyla, yahut ölümle o mertebeden düşerler.. O halde -eğer ben ona kalkıp ayaklarına kapansaydım, Allahımın verdiği şerefi toza toprağa bulardım.»
Vali Herod, başını adamına çevirip susmasını işaret etti.
Hazreti Yahya (A.S.) Herod'a döndü ve sordu :
«Geciktin ey Herod.»
«Biliyorum, vazife ağırlığı yaptırdı bunu. Fakat Filistin'in dörttebirini dolduran halkımın gelmesini sağladım.»
«Bana bu işte çok sebepler var gibi geliyor.»
«Eğer, fetva vermeyişini kast ediyorsan onu unuttum :-bi)e.»
«Memnun oldum.»
Artık Kıra! Herod'un dili çözülmüştü.
Suallerine başladı :
«Bu Tevbe Vaftizini neden gerekli gördün ey Yahya?.»
«Israiloğulları'nın ha! ve gidişi meydandadır. Tevrat, nazil oluş safiyetiyle yazılmıyor yeryüzünde. BöyJe giderse tahrif edilmemiş, değiştirilmemiş yeri kalmayacak. Israiîoğul-1arı suç üstüne suç işlemekteler. Bunu bilgisizliklerinden, bilginlerin ise mal hırsından, başka çok tanrılı din simsarlarının hilelerine uymalarından ve hepsinin dünya menfaatlerine avuç açmalarından yapıyorlar. Israiloğulları, ataları Hazreti İbrahim .(A.S.) zamanından beri Vahdaniyete (Allanın birliğine) inanmış, O'na teslim olmuş (Müslüman) Sardır.

Hazreti Allah (C.C.) israiloğulları'nı çeşitli gazaplarıyla, küçüklü büyüklü cezalarıyla, sabırla, çok uyardı. Artık iş sona yaklaştı.»
«Sona mı?...»
«Evet.. Israiloğulları'nın önünde pek kısa bir mühlet var. Bu mühletten faydalanmazlarsa silineceklerdir, kül gibi savrulacaklardır.»
«Çâre nedir?..»
«işte ilk çare Tövbe Vaftizidir.»
«Seni anlıyorum ey Yahya.»
«Tövbe, biz insanlara Allahın ihsan ettiği en büyük hazinedir. Ondan faydalananlar asla sıkıntıya düşmezler. Çünkü kim ki dua hazinesine el atmak ihtiyacını duymuştur, o suç - günâh işlediğini kabul etmiştir.. Bu bir kazançtır.»
«Tövbe, affı getirecek midir?.»
«Hazreti Allah (C.C.) kulunu daima bağışlar. Lâkin bütün iş tövbelerle kurtulacağını sanıp günâhlara devam etmemektedir.»
«Hem gelenlerden duydum, hem az önce senden dinledim.. Biz israiloğulları'nı korkuttun.»
«O korku zamanla sevgiye, huzura döner eğer ibretle-nenler çıkarsa. Vali Herod, devam etti sormaya :
«Demek Tövbe Vaftizi için sebep budur.. Başkası yok?.»
«Ne olabilir başkası?.»
Herod yalana başvurdu :
«Brzı dedikodular işittim de.»
«Ne gibi?..»
«Güya babanın katillerini arıyormuşsun. **Onları** gören-" leı senin yanındaymışlar. Halka vaaz ederken onlar da herkesi inceliyorlarmış.»
«Yani öc almak öyle mi?.»
«Evet.»
«Şunu iyice bil ki ey Herod, israiloğulları diğer bazı

peygamberler gibi, babamı kim vurduya getirerek şehit ettiler. Fakat onların yakasını Allah bırakmadı. Daha yeryü-zündeyken cezalandırdı.*
«Nerden duydun?.»
«Malaki ve görenler bildirdiler. Fakat elbette cezalan bununla kalmayacak. Ben bir peygamberim ey Herod, Haz-reti Zekeriyya (A.S.) ı babadan önce peygamber olarak bilirim. Onu şehadete kışkırtanların israiloğulları'yla Roma din simsarları oldukları bellidir. Buna rağmen ben ümmetime beddua etmedim. Allahımdan gazab dilemedim. Aksine şefaat istedim. Belki de şu yapmakta olduğum Tövbe Vaftizi bana emrolunan şefaate gidecek yoldur.»
Hazreti Yahya (A.S.) vaktin geciktiğini görerek istedi :
«Haydi artık çadırlarınıza çekilin.. Geceyi dinlenmekle geçirin. Yarın vaftizinize başlanır.»
O akşam, Herod kaygı içindeydi.
Demek Hazreti Yahya'nın haber verdiği gibi babasının şehadetinde baş rolü alanlar cezalandırılmışlardı.
Ya kendisi ne olacaktı?.
O, ki Hazreti Meryem üzerine halkı kışkırtmış ve yıllarca Mısır'da kalmalarına sebep olmuştu. Ayrıca çocuk denecek bir kıza kapılmış, yuvasını yıkmaya çalışmıştı. Filistin'e hükmetmesi uğruna Romalılarla işbirliğine kalkışmıştı. Hele imandan mahrum oluşu...
En başta Tövbe edecek o olmalıydı.
Mademki balık baştan kokardı, kendisi sağlam, diri kaldıkça, halk da kurtulurdu.. Sapıtmazdı.
Öyle bir nedametle karar verdi.
Tövbe Vaftizinden sonra asla eski yolu tutmayacaktı..
Hazreti Yahya (A.S.) ile el ele verecek ve Hazreti Allah (C.C.) in lütfettiği son mühleti inançla geçirtecekti is-railoğullarına. Vali Herod, daima böyle olurdu.

Hazreti Yahya (A.S.) karşısında kötülükleri, sapıklıkları uçar giderlerdi. Başka zamanlarda ise, dönerler, göğsüne yerleşirlerdi yine.
Herod, çadırının önünde oturmuş, böyle düşünür, kararlar alırken, arka çadırlardan bir ses yükseldi. Dinlemek zorunda kaldı :
Canım ne kadar tatlıymış meğer!. Yaşamam uğrunda Yapmadığım kalmadı. Bu halim devam da edecek.
Değer miydi iki nefes Fazla alabilmek için Böylesine alçalmak, Kalıptan kalıba girmek, Yerlerde sürünmek t.
Ağaçlarda gezinen Kertenkelenin bir çeşidi de Bulunduğu yere kendini uydurur, Renkten renge girerek. Hattâ haliklar da yaparlar. Fakat onlarınki kendilerini Düşmanlarına karsı Savunmak İçindi/r.
Ben ise ne yapıyorsam, Azan nefsime uyarak yapıyorum. Bitip tükenmek bilmeyen ihtiraslarımın sahibi Boynuma tasma geçirmiş, Dilediği yere sürüklüyor.
Kazancım nedir t.

Olsa, ellerim boş kalmazlardı. Tasmayı koparamadığıma göre Köleliğim devam edecek mi?
Vali Herod, bu sözleri dinlerken, büsbütün perişan oldu.
Onlarda tıpa tıp kendisi anlatılıyordu.
Vali Herod, o haldeyken, ailesi çadırdan çıktı ve Haz-reti Yahya (A.S.) a giti.
«Ey Peygamberimi» dedi. «Sana çok şey borçluyum. Evlâtlarımla beni kurtardın.»
«Ne hakkında?.»
«Kocam Herod'un kardeş kızıyla evlenmesine fetva vermemekle bizi perişan bırakmadın.»
«Size bir şey olmazdı.. Ben Herod'u kurtarmak istedim. Kitabımızda yazılı emir ve yasakları çiğnemesini önledim.»
«Bir başkasını bulur. Mısır'a bile kâhyasıyla karısını yolladı.»
«Demek hâlâ endişedesin?.»
«Evet.»
«Hazreti Allanın kitabı (hâşâ) çiğnenmedikçe bu olamaz.»
«Kızı kaçırıp getirirlerse ve Herod fetva verecek bir din adamı bulursa?..»
«O fetvayı verecek gerçek din adamı olmadığından, Hazreti Allah (C.C.) gerçekleşmesini istemez. Esasen Herod, öyle bir ihtiras ummanında yüzüyor ki, şanına uyması için fetvayı ancak benden ister.»
Kadın: «Rahatladım.» diyerek çekildi. Biraz sonra da Vali Herod göründü. Önce özür diledi: «Uykum tutmadı, seni de yalnız görünce izin verirsen sohbete geldim.»
Hazreti Yahya (A.S.) oturmasını istedi ve sordu : «Sana rahatsızlık veren nedir, uykunu bile kaçırdı?.»

Yalan söyledi Herod :
«Araştırdım, bulamadım.»
«Biraz daha düşün.»
Vali Herod sanki düşünmüş gibi yaptı ve bambaşka bir mevzua dokundu :
«Bugün gidenlere vaaz ederken, birisinin geleceğini ve su ile değil, ateşle vaftiz yapacağını söyledin. Kimdir bu?. Senden sonra mı gelecek?. Hayatta mıdır?.»
«Benden sonra gelecek demedim. En son gelecekten bahsettim. Aynı sözleri benden sonra gelecek de söyleyecek, haber verecektir.»
(Nitekim Hasreti İsa da tıpkısını buyurmuş, ancak o, benden sonra, sözünü kullanmıştır.)
«Demek en son gelecek bir peygamber var?.» «Evet, bütün insanlara, hattâ cinlere rahmet müjdecisi ve azab habercisi olarak gönderilecektir. Kitabımızda bu bildirilmiştir.»
Hazreti Yahya (A.S.) Tevrat'tan Eş'iya (Bab : 42) den başlayarak okudu :
İşte kendisine destek olduğum kulumun üzerine Ruh koydum. Milletler için fıakkt meydana çıkaracaktır. Bağırmayaoak ve sesini yükseltmeyecek ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak ve tüten fitili söndürmeyecek.. Hakkı hakikate erdirecek. Ve dünyada hakkı pekiştirinceye kadar zayıflamayacak. Ve cesareti kırılmayacak.. Ve adalar onun şeriatini bekleyecekler. Gökleri yaratmış ve onları yaymış, yeri ve on-*dan çıkanları sermiş olan, yer üzerinde ve orada yürüyenlere soluk veren Allah şöyle diyor : *Ben, Allah, seni doğrulukla çağırdım. Elini tuta-*

cağım. Seni koruyacağım. Bör gözleri açasin< mah' puslan zindandan, karanlıkta oturanları hapishaneden diye seni kavme ahit, milletlere ışık olarak vereceğim.»
Ey sağırlar işitin, ey körler görmek için bakın! Benim kulumdan başka kör olan kimdir? (Hristiyanlar, bu haberleri Îsâ için kabul ederler. Halbuki gerçekte Sevgili Peygamberimiz, Hazreti Muhammed (S.A.V.) in geleceği müjdesidir. Vasıflar onu tutuyor, bütün milletlere gönderilmiştir. Bunlarda Hazreti isa'nın hayatına, vasıflarına uyan en küçük bir işaret yoktur. Vakıa Hazreti !sâ kör gözü açmıştır ama maddidir bu. Haberlerdeki körlerden murat ise bütün kullardır. Bu haberi Kur'an-ı Kerîm'deki (Â'râf-151) Ue karşılaştırırsak, doğruluk tamamen meydana çıkar :

(Onlar) nezdferindeki Tevrat ve İncil'de (ismini ve sıfatını) yazılı bulacaktan ümmî nebî olan o resule tabi olanlardır.
(Â'râf: 157)

Hazreti isâ (A.S.) da İncil'de daha geniş haberleri verecektir. Sevgili peygamberimizin gelişini müjdeleyecektir. Şöyle ki :

Ben de Allah'a yalvaracağım ve o size başka bir tesellici hakikat ruhu verecektir.
Yuhanna (İncil) 14-16
Fakat benim gibi peygamber olarak Allanın göndereceği tesellici ruh size her şeyi öğretecek, söylediğim her şeyi hatırınıza getirecektir. Yuhanna (İncil) 14-16

Fakat Ailahın göndereceği tesellicı, O ndan çıkan Ruhulkudüs geldiği zaman benim hakkımda o şehadet edecektir. Siz de şehadet edersiniz. Çünkü ihtidadan benimle berabersiniz.
Yuhanna (İndi) 15-26
Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum : Benim gitmekliğim size faydalıdır. Çünkü gitmezsem tesellicı size gelmeyecektir. Fakat gidersem gelecektir. Geldiği zaman günâh, salâh yeni hükümler hakkında dünyayı uyandıracaktır. Yuhanna (İncil) 16: 7-10
Size söyleyecek daha çok şeylerim var. Fakat şimdi onlara dayanamazsınız. Fakat o hakikat ruhu geldiği zaman size, her hakikate yol gösterecek, zira kendiliğinden söylemeyecektir. Ancak her ne işitirse söyleyecek ve gelecek şeyleri-size beyan edecektir.
Yuhanna (İncil) 16: 12 ve 13
Şimdi size olmadan evvel söyledim, ta ki olduğu zaman iman edesiniz diye. Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım, zira dünyanın efendisi geliyor ve onun bende hiçbir şeyi yoktur.
Yuhanna (İncil) 14: 29
Gerçi ben sizi tövbe için *su* ile vaftiz ediyorum. Fakat benden sonra gelen benden daha kudretlidir. Ben onun papuçlarını taşımaya lâyık değilim. O sizi Ruhulkudüsle ve ateşle vaftiz edecektir. Onun yabası elindedir ve harman yerini tamamen temizleyecektir. Buğdayını anbara toplayacak fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır. Matta (İncil) 3: 11-12

Kur'an-ı Kerîm'de de özetle bunlar açıklanmıştır :
Meryem oğlu İsâ da bir zaman (şöyle), demişti: «Ey İsrailoğulları, ben size Allah'ın peygamberiyim. Benden evvelki Tevrat'ı tasdik edici, benden sonra gelecek bir peygamberi de —ki ismi Ahrned-dir— müjdeleyici olarak (geldim.)»
(Saf : 6)
Bütün bunlar okunduğu zaman gerçek anlasümakta-dar. Basireti Yahya (A.S.) m Herod'a söyledikleri gerçekleşmektedir.) Vali Herod sormadan edemedi.: «Ey Yahya, anlaşılıyor ki senden sonra bir peygamber
gelecektir. O son peygamber değildir. Kitabı olacak mıdır?.
Yoksa Tevrat'la mı amel edecektir?..»
«Evet kitabı olacaktır, onunla amel edecektir.»
«Nasıl olur ey Yahya, bizim kitabımız var.»
«Var değil, vardı. Lâkin Tevrat'ta hakikat namına ne
kaldı?.»
«Ona, kitabına inanacak mıyız?.»
«Diğer gelmiş geçmiş peygamberlere inanmadınız mı?. Tevrat'ı tamamlayan Zebur da öyle değil mi?. O halde, inanacaksınız. Hattâ, en son geleceği kitabımızda müjdelenen elçinin de şimdiden kitabına iman edeceğiz. Çünkü o elçi ve kitabı bütün beşeriyete şunu haykıracaktır :
(Atlaha, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kader ile hayr ve şerrin AUahtan olduğuna inandım, deyiniz.)
Vali Herod hâlâ tam kurtulamamıştı. Öğrenmek istedi:
«Ey Yahya, senden sonra gelecek peygamber, hayatında gelseydi, kendisine ve kitabına uyar miydin?.»

«Elbette. Hem de ilk uyan, inanan olurdum.»
Herod artık konuşmayarak kaktı, gidip yattı.
Ertesi sabah uyanıp adamlarıyla yıkandı suda.
Sonra Hazreti Yahya (A.S.) in vaazını dinledi. Bitince, ertesi günü beklemedi. Hareket etti hemen.
Kudüs yakınlarına geldiği halde, kendisi ve adamları hiçbir şey konuşmadılar olanlar üzerinde.
O sırada karşıdan bir çocuk göründü.
Üzerine bindirdiği kadını taşıyan eşeği çeken çocuktu bu. Vali Herod onların Hazreti Meryem ile Hazreti Isâ (A.S.) olduklarını *tanıyınca,* ansızın yine eski zalim haline döndü.
Sert sert sordu onlara :
«Yusuf *Naccar nerededir?.»*
Hazreti Meryem bunu cevapladı :
«Rahatsızdır.»
«Siz her şeyin kolayını bulmuşsunuz.»
Hazreti Meryem ile Hazreti İsâ (A.S.) uzaklaşınca, Vali Herod adamlarına sordu ;
«Olanları gördünüz ve söylenenleri *işittiniz.* Dinlendikten sonra Şam'a gideceğiz. Roma Genel Valisine tehlikeyi haber vereceğiz.»
Herod'un adamları ona ummadığı cevapları verdiler:
«Biz tehlike değil, kurtuluş görüp, müjdesini işittik.»
«Nasıl söz bunlar?.»
«Gerçeğin kendileri.»
«Aldatıldınız, ben sizi uyandırmasını bilirim.»
«Uyanmasak, gözlerimiz körken açılmasa, böyle konuşmazdık.» Vali Herod sanki küplere binmişti.
Bağırıyor, lâkin ne söylediği anlaşılmıyordu.
Adamları onu orada yalnız bırakıp uzaklaştılar.
«Artık Kudüs'te yerleşmeliyiz.» diye birbirlerine akıl veriyorlardı.
**

Hazreti Yahya (A.S.) ise, *vali* Herod gittiğinden beri, esasen vaaz verecek henüz bir grubun bulunmadığını görerek, tenhaya çekilmişti.
Öyle bir yerde oturmuştu ki, vaftize gelenler onu göre-miyorlardı. Kendisi ise bulunduğu *kayalık* ve yabani zeytinlik sırtından hem Erden (Şeria) Nehri'ni, hem ona dökülen Eriha Irmağı'nı rahatlıkla seyredebiliyordu.
Bakındığı yerler, onu geçmiş olaylar üzerinde epeyce gezdirdiler.
işte Israiloğullan, nihayet Allanın vaadi sonucu olarak, şuradan, Hazreti Yûşâ (A.S.) in emrinde Erden Nehri'ni geçmişler ve Filistin'in batı kısmını da bölüşerek yerleşmişlerdi.
Hazreti Yahya (A.S.), bunları yasaya yasaya *tekrar* kendi gününe geldi.
Gözleri yaş içindeydi. Dayanamayıp, ibadete başladı.
Sonra ah ve figan halini alan dualarda bulundu.
Niçin bü/leydi Hazreti Yahya (A.S.)?..
Buna sebep vali Herod ile konuştuklarını tekrar yaşa-masıydı.
Vati Herod, ona kendi hayattayken bir peygember zuhur ederse onu tasdik edip etmeyeceğini, inanıp inanmayacağını *sorduğu* zaman kesinlikle ve tereddüt etmeden kısa cevabını vermişti :
«Evet, onu *tastık* edeceğim ve inanacağım.»
Nedendi bu. O anda bir ilham mı almıştı, vahy mi nazil olmuştu? Belki...
Ayrıca annesi lysa ile Malaki'nin kendisine anlattıklarını hattrlarnıştı.
Her ikisi de Hazreti Zekeriyya (A.S.) in onlara söylediği sözleri işitmişler, bizzat *ağzından* dinlemişlerdi çünkü.
Babası Hazreti Zekeriyya (A.S.), Ailahına, amcaoğulla» rının fesatlarından korktuğunu ve bir oğul ihsan buyurmasını yalvardığı zaman, Hazreti Allah (C.C.) kendisine ismi-

nin Yahya olacak bir oğul ihsan edecegeni ve bu oğulun • bir (kelime) yi, Allahın buyuracağı bir kelimeyi, tasdik edeceğini bildirmişti.
O, mihrapta durup namaz kılarken melekler **ona** (şöylej **nida etti: «Gerçek Allah sana kendisinden bir kelimeyi tastik edici, bir efendi, nefsine hâkim ve sâlihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeler.» (Âl-i İmran** : **39)**
Nitekim doğmuştu o yaşlı anne ve babadan.
Adı Yahya konmuştu. Peygamber de olmuştu.
Fakat henüz Allahın kendisinden olan bir kelimeyle. karşılaşmamış ve onu açıkça tasdik etmemişti.
Neydi, kimdi bu kelime?.
Hazreti Yahya (A.S.) bundan da haberliydi.
Allahın kendisinden bir kelime diye buyurduğu Hazreti. isâ (A.S.) di. Çünkü Hazreti Allah (C.C.): «Kün-OI!» kelimesini emretmekle Hazreti isâ (A.S.) babasız olarak dünyaya gelmişti.
Hazreti Yahya (A.S.) onun neyini tasdik edecekti?.
Doğduğunu mu?. Bu gerçekti, görünüyordu.
Babasız oluşunu mu?. Bu da apaçıktı. Hazreti Zekeriyya.ı onun annesini mescidde meleklerin büyütmesine bırakmıştı ve vakti gelince Nâsıra'ya yollamıştı.
iffetin zirvesinde bulunan Meryem'in (hâşâ) çıkarılan. dedikodular gibi nefsine hâkim olamayışı söz konusu edilemezdi. Nitekim bunu yapanlar, hemen cezalarını bulmuşlardı. Hele Hazreti isâ (A.S.) in doğar doğmaz konuşması!. Buna herkes şahitti. Duyanlar Hazreti Meryem'i taşlamaktan . kaçınmışlardı.
O halde geriye ne kalıyordu Hazreti Yahya (A.S.) im tasdik edeceği?. Vardı kalan.

Bu, Hazreti isâ (A.S.) in peygamberliğiydi.
Demek Hazreti Yahya (A.S.) hayattayken, Hazreti İsâ (A.S.) peygamber olacaktı. Niçin?. Açıktı bu da.
Eğer Tevrat kalacak olsa, Hz. Yahya'dan sonra Hz. İsâ görevlendirilir miydi?
Hayattayken vazife almasiyle yeni bir kitap getirmesi gerçekleşiyordu.
Hazreti Yahya (A.S.) bütün bunları çok düşünmüştü.
Her seferinde de aynı sonuca ulaşmıştı.
Kendisine emanet edilen zamanı belli peygamberliğ'[1] sırasında, israiloğullan bir kitaptan diğerine uyarlarken onları zorlukta bırakmaması önemliydi.
Hazreti Yahya (A.S.), ne kadar çok gerçek mümin temin ederse, Hazreti Isâ (A.S.) ya, vazifeyi devrederken, onun kolayca görevini başarmasını sağlardı.
Hazreti Yahya (A.S.) işte bütün bunlar için Vali Herod'a açıkça: «Tasdik edeceğim, inanacağım.» demişti.
Evvelce de açıklandığı gibi, Tövbe Vaftizinin gayesi buydu.
Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti İsâ (A.S.) ı bu vesileyle hatırlayınca onun neden buraya gelmediğine yine üzüldü.
Nerdeyse birkaç gün sonra Tövbeye koşanların arkası kesilecekti.
Ne Hazreti Meryem, ne Yusuf Neccar, ne Hz. isâ (A.S.), çağırmayı duymamış olabilirlerdi.
Gecikmelerine sebep ararken, Eriha Deresi üzerindeki köprüyü, kestiği ağaçlarla tamir eden bir adamın ilhamını işitti ve dinledi :

Kim eskitiyor köprüyü f. Daha geçen bağbozumunda Yine onarmtştvm, Günlerce uğraşıp.

Belki geçen kervanların Yükünün ağırlığım Sebep gösterecekler Çıkacaktır karşıma,
Hayır, bu bahane olamaz. Köprü öyle yüklere Kat kat sağlam, Dayanıklı yapılmıştır.
Bence başkaları var, Göremediğimiz ağırlıklar. Onlar gittikçe dağlaşan Günâhlarımız mıdırlar yoksa t
Şu dere, hatta şu nehir Temizleyebilecek mi onları, Alıp götürecekler mi, Boşaltacaklar mı denize?.
Hiç sanmıyorum.
Ellerinden gelse yaparlardı çünkü. O halde ne kadar uğraşsam Köprü yıkılacak bir gün.
O zaman yine yenisinin Kurulmasını bekleyeceğiz. Hiç değilse artık Verilecek emir yasaklara uysak.
Hazreti Yahya (A.S.) adamın sözlerinden çok şeyler çıkarmıştı. Fakat önemlisi, herkesin ders alması, ibretlenme-*sıydl O esnada* bir ses duydu : '
«İşte orada oturuyor!...»
Başını çevirdi.
Hazreti Meryem ile Hazreti Isa (A.S.) elli adım kadar ona yakındılar ve gülümsüyorlardı.

Kendilerini getiren Hazreti Yahya (A.S.) in yardımcısıydı, dönüp giti.
Hazreti Yahya (A.S.) derhal ayağa kalktı ve koştu adeta. Hazreti Meryem'in elini öptü, İsa'yla kucaklaştı.
Bu arada sık sık aynı sözü konuşuyordu : •«Pek beklettiniz, gözlerim yollarda kaldı.»
Onları da oturttu.
Hazreti Meryem, çevresine bakındı ve hislerini açıkladı :
«Ne güze! yermiş burası ey Yahya.»
«Öyledir.. Hele gecikmeyip biraz daha erken gelseydiniz, şu köprüyü tamir eden adamın ilhamıyla büsbütün içlenirdiniz.» karşılığını verdi.
Hazreti Yahya (A.S.) bir şey sormak istedi hemen, lâkin vazgeçti. Meryem anlayarak konuştu :
«Ey Yahya, sanırım Yusuf'u merak ettin?.»
«Evet.»
«Yusuf bu sıralarda sık sık hastalanıyor, dükkânını açmadığı günler bile oluyor. Bir haftadan beri yataktadır, iyileşmesini bekledik.»
«Şimdi nasıldır?..»
«Biraz kalkıp dolaşıyor, lâkin pek dermansız. Bizim için çok İsrar etti. Yoksa gelemeyecektik. Selâmı var.»
«Üzüldüm. Sevgili Allahımdan on şifa dilerim.»
«Tövbe Vaftizi yaptıramadığı için pek üzgün.»
«Hazreti Allah (C.C.) sebebini halkeder, mümin kullarını korur.»
Hazreti Yahya (A.S.), Meryem ve Hazreti isa (A.S.) orada gün batmasına yakın zamana kadar kaldılar. Çadırlara döndüklerinde, yemekten gece yarısı olana yakın yine sohbetleri sürdü.
Orada verdikleri karara göre, sabahleyin erkenden Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti Isâ (A.S.) in ilâhî emir olan *te-*

mizlenmesini yapacak ve hemen onlar, Yusuf Naccar'ın hastalığı dolayısıyla geri döneceklerdi.
Hazreti Yahya (A.S.) bu kararı sabahleyin tatbik etti. Hazreti Meryemle İsa (A.S.) ı Erden Nehri'ne indirdi.
Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti isâ (A.S.) ı bizzat temizlemek ilhamındaydı.
Kıyıda Hazreti isâ (A.S.) soyunurken, kimbilir hangi hikmetle olacak, Hazreti Yahya (A.S.) adamlarından birisini çadırına gönderip, bahçesinden hazırladığı zeytin yağı testisini istetti.
Hazreti İsâ (A.S.) ı önce bu zeytin yağıyla mesh etti (Derisini sıvazlayıp temizledi).
Meraklılar uzaklardan bakıyorlardı. Aralarında söyleşiyorlardı : «Yahya İsa'yı bizzat temizledi...» «Evet, hem de zeytinyağıyla.. Acaba niçin?-» «Bilinmez ki.»
Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti İsâ (A.S.) ı zeytinyağı ile mesh ettikten sonra, onu öğleye kadar bir kaya altında öylece bekletti.. Sonra su ile de yaptı vaftizini.
Öğle yemeğinden kalkınca da Hazreti Meryem ile Hazreti İsa'yı, dört koruyucu katarak, uğurladı, içi çok rahattı.
Hattâ bazılarının birbirleriyle konuşurken, *(Peygamber)* yerine *(Vaftizd Yahya)* lâkabını takmalarına bile kırılmadı Nihayet bu bir lâkabdı.
(Burada bir gerçek üzerinde durmak faydalı olacaktır: Hâlâ Lübnan, Suriye, Filistin ve onlara yakın bölgelerde çocuk doğunca, ilk altı ay, her gün zeytinyağı ile sıvanır. Bunu birçok aileler tatbik ederler. Altı ay zeytinyağı ile derileri sıvanmış olan bebekler, büyüyünce yüzlerine kadar bütün derileri hem parlıyor, hem asla çatlamıyor ve deri hastalıklarına tutulmuyorlar. Başka iyilikler de oluyor. Bunun üzerine tıbbın eğilmesi insanlık için faydalı olacaktır elbette.)*

(VII)
KISIR BİR TARLAYDI O

Hazreti Yahya (A.S.) in Tövbe Vaftizinden israiloğul-iar'ın geçirmesi üzerinden *onbcş yû* kadar bir zaman geride kalmıştı.

Şimdi Hicretten önce 59S (M.S. 29) yüt girmiş re birkaç ay ilerlemiş olduğuna göre, Hazreti Yahya (A.S.) yirmidokuz yaşım doldurmuştu.

Geçen bu onbeş yılı aşkın zaman içinde şunlar olmuştu :

Hazreti Meryem'in kocası ve amcaoğlu Yusuf *Neccar* vefat etmişti. Onun marangozluk sanatını iyice öğrenen ve halen Hazreti Yahya (A.S.) dan altı ay küçük olan Hazreti İsâ (A.S.) işi liyâkatle yürütüyor ve annesiyle kendi maişetlerini teinin ediyordu. Hemen hemen Nâsıra'dan ayrılmaya hiç fırsat bulamıyordu. Bazan Hazreti Yahya (A.S.) geliyor ve ailece sohbet ediyorduiar. Hattâ Hazreti Yahya (A.S.) onlarda kalıyordu. Çünkü bilindiği gibi, Hazreti Meryem ile Hazreti Yahya (A.S.) kardeş çocuklarıydılar.. Anneleri Han-ne ile iysa kardeştiler. Karşılıklı olarak Hazreti Yahya ile Hazreti Meryem'in teyzeleriydiler onlar.

Şam'daki Roma Genel Valisi değişmişti.

Filistin'in dörttebirine hükmeden Galile Valisi Herod, altmışına yaklaşmıştı, fakat yine valiliğini yürütüyordu.
Mısır'a, kardeşi Filipus'un kızı Hirodias'ın peşinden yolladığı kâhyası *Muza* ile karısı Suzanna çoktan Nâsıra'ya dönmüşler ve yaptıktandın hesabını vermişlerdi.
Yeten söylemelerine lüzum kalmamıştı.
Çünkü Herod'un kardeşi Filipus, ailesi efradıyla Mısır'a varınca, orada durmamış ve iskenderiye'den bir gemiye binerek Akdeniz'e açılmıştı. Hedefinin neresi olduğu meçhuldü.
Vali Herod bu haber karşısında, günlerce düşünmüş, Hirodias'ın hayalini gözlerinin önüne getire getire, perişan oîmu„\j. Nihayet zorla toparlanabilmişti.
Bütün suçu Hazreti Yahya (A.S.) dan bildiğinden ona karşı kini artıkça artıyor, lâkin bunu açığa vurmuyordu şimdilik. Fırsat kollamaktaydı. Asıl önemli olan İsrailöğullarıydı.
Onlar çeçen bu onbeş yılda ne haldeydiler?.
Hazreti Yahya (A.S.) in bütün uğraşıp didinmesine karşılık, kısa bir pişmanlıktan sonra, eskisinden çok azıtmışlardı.
Kısacası lanete uğramış, berekete kısır tarla olan İsrail, bereketten başka ne varsa yetiştiriyordu.
Sapıklığın türlüsü, zina, kumar, içki, sefahat, hile, rüşvet, riba, yalan, dedikodu bunların başlıcalarıydılar.
Tek birleştikleri husus, hep aynı şeydi: Kendileri mümtaz in«niarc>ılar. Allah yalnız onlarındı. Sevilen **tek** mahluktular. Diğer insanlar aşağılıktılar.
Kitaplarını tahrif eden, hattâ onu artık tanınmaz hale getiren, doğru yolu gösteren peygamberlerini ve velilerini, din adamlarını şehit edenlerin bu iddialarda İsrar etmeleri çılgınlıktı, gülünçtü.
Ne çare ki onlar, hırslarının kurbanlarıydılar. Nefsleri

büyüklük taslamalarını emrediyordu ve onlar bunu yapıyorlardı, israiloğulları ayrıca şımarmıştılar da.
Filistin işgal altında olduğu halde, bildiklerini pervasızca okuyorlardı.
Buna sebep, Romalıların başşehrinden itibaren, diğer bütün şehirlerdeki en önemli mevkileri Yahudilerin tutmalarıydı.
Roma ticaretini, ekonomisini, hattâ siyasetini bunlar dare ediyorlardı.
Roma ise ses çıkarmıyor, Israiloğulları'nı içten içe birbirlerine katarak, devamlı kırdırıyor, *huzur* yüzü göstermiyordu. Böylelikle onları Tek Tanrılı Din'den, Tevrat'tan, koparmaya, kendi dinine çekmeye çalışıyordu.
Romalı yeni Suriye Genel Valisi, israil'in içini büsbütün karıştırmak, böylelikle işe karışmak hakkını kazanmak için, sön günlerde yeni bir çareye karar vermek üzereydi.
Nihayet bunun için *israUoğuUan'nın* beş kadar olan valilerini Şam'a davet etti.
Önce saygının ve sevginin türlüsünü gösterdi.
Hattâ valiler için sabahlara kadar süren eğlenceler tertipletti.
Valiler bunların altından ne çıkacağını merakla bekle-şiyorlardı. Aşağı-yukarı vardıkları karar birdi :
Romalı Genel Vali, makamında kalabilmek için İsrail-oğulları'na daha şirîn görünme gayretindeydi.
Böyle düşünmüşlerdi israilli valiler.
Hele selâhiyetlerinin büsbütün artırılacağını vahmedi-yorlardı.
Halbuki, davetin eğlence kısmı bittikten sonra, genel vali, onları, gizli bir toplantıya çağırmıştı.
Toplantıda şöyle konuştu :
«Ey Valilerim!. Günlerdir yeteri kadar zevkimize, safa-mıza baktık. Sanırım artık işlerimizden söz etmek vakti geldi.»

Hepsi karşılık verdiler:
«Evet.. Seni dinliyoruz.»
Romalı Genel Vali onların hırslarını da okşadı :
«Sizler israil'in çeşitli bölgelerinin kıratlarısınız. Kitabınızın emir ve yasaklarına göre, halkı idare ediyorsunuz.»
«Hem de nasıl?.»
«Fakat niçin, din adamlarınızın fetvaları birbirini tutmuyor? Bir bölgede yasak olan iş, diğer bölgede serbest oluyor?.»
«Buna sebep din adamlarının Tevrat'ı anlayış, açıklayış tarzlarıdır. Pek önemli sayılmazlar.»
«Ben eskiden beri dininize merak sarmıştım. Buraya gelmeden önce, çeşitli ülkelere dağılan Israiloğulları'nın Tevrat'larını inceledim- Hiçbirisi diğerini tutmadı. Burada da öyle. Hangisi doğrudur, hangisi yanlıştır, bilemedim. Peygamberiniz Yahya (A.S.) sanırım gerçeğe sahiptir.»
Buna hemen Herod karşı çıktı :
«O da küçükken ne öğretilmişse, onu bilir ancak.»
«Nasıl olur?. Peygamberinizin, bir bildiğiniz Allahıyla teması yok mudur?. Bizim din adamlarımız, her tanrımızla konuşurlar.»
Herod büsbütün Hazreti Yahya (A.S.) ı inkâr etti :
«Onun peygamberlik iddiası üzerinde durmaya pek değmez.» dedi.
Diğer valiler, ses çıkarmadılar.
Genel Vali: «Her neyse,» karşılığında bulundu. «Önemli olan bu değildir. Sonucudur, israil kaynıyor, gün geçmiyor ki vukuat haberi almayayım. Onların iplerini nerdeyse elden kaçıracaksınız. O zaman gemi azıya alan halkla nasıl başa çıkarız?.»
Valiler sarardılar: «Doğru.» diye tastik etmekten başka çareleri yoktu. Genel Vali sordu :
«Bir şeyler yapmalıyız.. Bu nedir?.»

Herod yine Hazretı Yahya (A.S.) ı öne sürdü :
«Yahya varken, serkeşlikleri önleyemeyiz.»
«Niçin?..»
«O, bir şeyler yapıyor, lâkin bilmiyoruz bunu.»
«Yani israiloğullan'nı bize, Romalılara karşı kışkırtı-/or mu?»
«Hayır.»
«Başka ne var?..»
«israiloğullan'ndan öc alıyor. Bunu senden önceki Genel Valiye de söylemiştim.»
«Öç ha?. Sebep?.»
«Babası Zekeriyya (A.S.) in öldürülmesidir bu. Babası için alacağı öç karşılığı bütün Israiloğulları'nın yok olmasına razıdır, kararlıdır..»
Genel Vali biraz düşündü ve yine sordu :
«Diyelim ki böyledir, önlemek için çare nedir?.»
«Yahya'yı sürgüne göndermektedir.»
«Bu olamaz. İsrail büsbütün karışır.»
Diğer valiler de buna razı olmadılar.
Genel Vali nihayet baklayı ağzından çıkardı :
«Bana kalırsa en iyi yol, halkı daha yakından kontrol etmektir. Fakat memurlarınızla değil, sizlerle.»
«Elden geleni yapıyoruz.»
«Bunu bilmekteyim. Ancak, vilâyet sınırlarınız pek geniş. Hele sen ey Herod, Filistin'in dörttebiri olan Galila'yı idare ediyorsun. Yaşın da bir hayli ilerledi. Fikrim vilâyetlerinizi daraltmaktır. Galila'yı beşe bölmek, diğerlerini ikiye ayırmaktır. Filistin'de on vali olur. Kıralhklarını tam yürütürler. Geçenlerde bir ilham dinlemiştim ava çıktığım zaman. Çoban şöyle dertleniyordu :
Sahibimden yine çekeceğim var
Akşam sürüyü götürünce.
*O **nasıl** bir insandır anlamadım.*

Kör desem ufuktan yükselen Toz bulutunu en önce o görüyor Ve bir kervanın geldiğini müjdeliyor. Aklı, zekası ise başından taşıyor, Fırat'ın azdığı zamanlar gibi.
Böyle bir kimse nasıl olur da Halimden, çektiklerimden, anlamaz? Şu sürüye, binlerce hayvana Bakması yeter ve artar. Ben, yalnız başıma onu nasıl Selâmetle götürür getiririm? İmkân var mı buna?.
Halbuki çaresi çok kolaydır.
Sürüye birkaç çoban
Daha tutsun ve bölsün sürüyü.
O zaman görecektir ki,
Malı daha iyi korunacaktır.
Her çoban emaneti
Tam götürüp, tam getirecektir.
Bunu cimriliğinden mi yapmıyor acaba? Sanmıyorum böyle düşündüğünü. Yeni çobanlara vereceği ücret, Sürüden kaybettiklerinden Çok geride kalır çünkü. Artık kararımı verdim, Mademki o bunu yapmıyor, Ben açılacağım kendisine.
Genel Vali gülerek konuşmasına devam etti: «Çobanın sözlerini ezberlemişim değil mi?.» dedi. «Evet ezberledim. Çünkü bana çok şeyler öğretiyordu. Ben ve sizler de o çobandan farksızız. Derece derece üstümüz-

de sahiplerimiz var. Sürü gibi, İsrail'i de bölersek daha iyi olacaktır.»
Bu karar en çok Vali Herod'a tesir etti.
O, bütün israil'in tek valisi olmayı düşünürken, yıllarca bunun hayalini kurarken, tam aksiyle karş'laşması, yıkılmasıyla birdi.
Buna rağmen, hilede usta olan bu adam eğilip bükülerek, Genel Valiye göz dağı vermek istedi. Şunu hatırlattı:
«Çok eskilerden, burada ve çevresinde elliye yakın kı-rallık vardı. Birkaç köyü ele geçiren kendisini kıral ilân etmişti ve yüzyıllar süren savaşlar olmuştu aralarında. Demek istediğim şudur ki, bölünmek iyi değildir. Halk uzun zamandan beri bu idareye alışmıştır. Vilâyetleri böleceğimize, yardımcılarımızı çoğaltalım.»
«O zaman sizlere rakipler çıkar.»
«Ordunuzun askerleri asayişi temin ediyorlar.»
«Jam edebilselerdi sizi toplamazdım. Fakat mademki öyle istiyorsunuz, vilâyetlerinizi yeteri kadar bölgelere ayırın ve onlara size bağlı yardımcılar koyun.»
Böylece Şam'daki toplantı dağıldı.
Romalı Genel Vali, Herod'un teklifini, gizli emellerine daha uygun bulmuştu çünkü. Eyaletler yine bölünüyordu. Fakat idareciler kendisine değil, valilere bağlanıyordu. Bölünme kargaşalığı artıracaktı ve sorumlular valiler olacaktılar, kendisi değil.
Vali Herod, eyaletine dönerken pek neşeliydi paçayı kurtardığı için. Hattâ Galila'yı kaça böleceğini, kimleri yardımcı yapacağını da çabucak bulmuştu.
Çünkü, hesabına göre, bölünme diye bir şey olmayacaktı.
Şimdiki büyük şehirlerdeki adamlarının sadece isimlerini değiştirecek (Yardımcı) dedirtecekti.
Onun neşesini dağıtan, yolda giderken, sapan süren bir çiftçinin sözleri oldular :

Şu tarla da, lanetlenmiş Kısır bir tarla olan Filistin'e benzedi. Karşılıklı bir inattayız. O direniyor, ben direniyorum.
Sabahla birlikte geliyor, Akşama kadar ter döküyorum. Aldığım sonuç hiçtir. Karşılaştığım taş ve kayaların Kaç sapanımı eskittiklerini unuttum.
Yapılacak ne kaldı?.
Bir iki dost çağırayım diyorum.
Bölelim tarlayı,
İşe öyle girişelim-
Belki inadım kırarız.
Ama yine de ümitsizim.
Bu tarla pek bölünceğe de benzemiyor.
Kasabın önündeki koyun değil ki,
Her vuruşta bir parçası ayrılsın.
En doğrusu sabrederek
Onun altını üstüne getirecek
Zelzeleyi beklemektir.
Herod onu hemen çağırttı ve çattı : «Seni tarlan ne kadar yıldırmış öyle.» dedi. «Benim yerimde olsan kimbilir sen neler söylerdin?.» «Sanki senden az mı yoruluyorum?. Filistin tarlasının dörttebiri benim. Çektiklerimi artık düşün!»
«Haklısın ey Galila Kiralı. O halde sen de bir zelzele olmasını dile. Filistin'in altı üstüne gelsin.»
«Biz ne oluruz o zaman?.. Topluca toprağa gömülürüz.»

«•Sanki şimdi hayattayız da yaşıyor müyüz?.*
* **
Kral (Vali) Herod, Galila başşehrine dönünce, hiç jnı-madığı halde, belki hayatının en büyük müjdesini aldı.
Onu iki adam bekliyordu.
Adamları huzuruna alıp ne istediklerini sordu.
Büyüğü öğrenmek istedi :
«Yalnız mıyız ey Kral?.»
«Evet, görüyorsun ki yalnızız.»
«Yani konuştuklarımızı dinleyen yok mu?..»
Vali Herod şüpheliydi bundan.
Adam sebebi açıkladı :
«Çünkü sizi pek sevindirecek bir haberle yüklüyüz.»
Vali Herod, bu sözler karşısında onları, istirahat odasına aldı ve kimsenin rahatsız etmemesi emrini verdi.
Onlarla yalnız kalınca, heyecanla izin verdi :
«Haydi beni pek sevindireceğini söylediğiniz haberinizi bekliyorum.»
Bu sefer, küçük yaşlısı geleneğe uyup bir giriş yaptı evvelâ ;
Kış çekilince kim gelir?.
Bahar değü mi?.
Neler getirir beraberinde?.
Bunu ne sormaya,
Ne de dinlemeye sebep var.
Bahar kime ne getirmez ki.'. Herkesin sevgilisidir o. Günlerini tamamlayıp Giderken arkasinda kalanlar Islak mendillerle Dökülen gözyaşlarıdır.

Ama sana öyle bir bahar,
Hattâ ondan ilerisi müjdelenecek ki
Hayatın süresince
Birbirinizden koparümayaoakstnız.
Ne ayrdığın, ne hasretin
Actstm tatmayacaksınız.
Yapılan girişten sonra büyük olan söz aldı ve sordu :
«Ey Kıral, sen Hirodias adlı bir kimseyi tanıyor musun?»
Herod'un kalbi ağzına geldi.
Zorlukla karşılık verdi:
«Hirodias mı?. Nasıl tanımam?.»
Fakat şüphe edip ekledi :
«Bu isimde çok kimseler vardır.» .
«Kardeşin Fi/ipus'un kızından söz ettim.»
«O halde gerçekten bahsettiğiniz baharın kapısını araladınız.»
«Hirodias'a kavuşmak ister misin?.»
Vali Herod heyecanın ummanlarındaydı, nerdeyse boğulacaktı. O haliyle konuştu :
«Bana kesmeden anlat! Hayatta mı, nerede?. Görüştün mü?. Neler konuştunuz. Daha da birçok *şeyler.* Ben sadece dinleyeceğim.»
Adam: «Olur.» dedi ve açıkladı :
«Biz iki kardeşiz. Buhtunnasar'ın burasını yerle bir ettiği sırada atalarımız Akdeniz'e kaçmışlar. Kaşot Adası'na yerleşmişler. Biz orada doğduk ve şimdi kimsesiziz.»
«Nerdedir bu ada?..»
«Girid Adası'nın doğusunda, Kerpe Adası'na yakın.»
«Uzak mıdır?..»
«Gidiş dönüş iki ay çeker.»
«Sonra?..»
«Bir gün kıyıda balık avlarken, Girit taraflarından bir

kayık geldi, içinde üç adamla yaşı yirmiyedisinde bir kadın ve onikisini aşmış bir kız vardı. Adamlar tehditle evimize girdiler. Birkaç gün saklanacaklarını, *sonra* Kerpe, Rodos Adası yoluyle Marmaris'e geçeceklerini söylediler. Maksatlarını da gizlemediler. O kadınla kızı rakkase imişler; çalıştırıp para ..kazanacaklarmış. Anlattıkları bizi ilgilendirmezdi. Hele *önümüze* birkaç altın bıraktıkları zaman, onlara daha iyi bir kayık bulacağımıza söz verdik.»
«Kızı dinlemediniz mi?.»
«İşte oraya geliyorum. Bu sırada kız söze karıştı. Adamlara yalvardı. Senin onun amcası olduğunu söyledi. Eğer sana getirirlerse bütün hayatları boyunca zenginlik içinde yüzeceklerini açıkladı. Adamlar inanmadılar.»
«Bunların eline nasıl düşmüş?.»
«Hikâyesine göre, burada seninle evlenecekmiş. Fakat bu evlenme için fetva verilmemiş. Babasıyla annesi ve nikâhlısı onu Mısır'a kaçırmışlar. Orada kız ancak verilen bayıltıcı ilâçlardan kurtulmuş. Baba, *anne* ve nikâhlısına öylesine kin beslemiş ki, daha hafta geçmeden onları zehirlemiş.»
«Çok iyi etmiş.»
«Fakat dönmeye kalkışırken, birisi onu aldatmış, sana getirecek yerde İskenderiye'ye götürmüş, oradan da İtalya'ya... Ve satmış. Kardeş kızın Hirodias, senelerce elden ele dolaşmış. O arada bir kızı olmuş.. Geçen yıl bir oyuncu grubuna devredildi anne ile kız. Lâkin her ikisi de öylesine güzeller ki, zaptetmek imkânsız haldeydi. Hele Girid'e geçince.» Kıral Herod sormadan edemedi :
«Annesi mi, yoksa kızı mı daha güzel?.»
«Her ikisi de güzel, fakat anne de bambaşka bir -albeni var. Kız görülmemiş şekilde raks ediyor.»
«Böyle olrnalıdır. Sonra?. Siz onları daha önce Girid'de mi gördünüz?»

«Hayır, onları bize getiren iki adamın sözlerini ve Hi-rodias'ın anlattıklarını karıştırarak hikâye ediyorum.»
«Tamam.»
«Önlen ssftn alan oyuncu grubunda kayıktan çıkan iki adam da varmış, Karar vermişler, anne ile kızı kaçırıp hesaplarına çalıştırmaya ve bunu yapmışlar. Bizim evde saklanırlarken, anne o kadar yalvardı ki, nihayet adamları inandırdı. Hep birlikte oturup düşündük. Karar verdik. Onlar evde saklanmalarına devam edeceklerdi ve biz iki kardeş buraya gelip seni bulacaktık. Eğer beş büyük kese altın verirsen, Hirodias sana getirilecektir.»
Hercd'un gözünde para yoktu. Daha çok aldatılmasından çekiniyordu, öğrenmek istedi :
«Evinizde bıraktığınız adamlar, belki cayarlar.»
«Bunu düşündük ve kardeşten yakın dört arkadaşımızı başlarına bekçi bıraktık.»
«Güzel.»
«O haide fikrin nedir ey Kral?..»
«Daha öğreneceklerim bitmedi ki.»
«Ne kaldı?..»
^Parayı alıp bir. daha dönmezseniz?.»
«Bunu senden önce düşündük. Şüphende haklısın. Kardeşim sende kalacak. Eğer en geç üç ay sonra onları sana, getirmezsem, kardeşimi öldürebilirsin.»
«Tamam.» dedi Vali Herod. Çünkü bundan daha sağlam bir rehin olamazdı.
istenen parayı verdi. Uyandırmayı da ihmal etmedi:
«Dikkat et, o kardeş kadar yakın dediğin arkadaşlarına bile güvenme.»
«Beni kimse aldatamaz.»
«Ya arkadaşların o adamlarla uyuştularsa?..»
«Yapmazter. Çünkü senden gelecek para onlara da verilecektir.»

«Her işin kötü yanını düşün.»
«O zaman geri gelirim ve paranı verir kardeşimi alırım.» Vali Herod, sarardı, «olmaz!» diye bağırdı. «Ben ne bahasına olursa olsun kardeş kırımla çocuğunu istiyorum..» «O halde güven bana.» Adam, kardeşini Vali Herod'a bıraktı. Vali Herod da onu zindana koydurdu. Ağabeyi paralarla birlikte hemen yola çıktı. .
Fakat istikameti en yakın deniz iskelesi değildi.
Akdeniz'in şirin bir kasabası olan Akka'ya gidiyordu.
Çünkü Vali Herod'a yalan söylemişti.
Hirodias ile kızı, Kaşot Adası'nda değil, Akka'daydılar.
Öyle olmasa gelen iki kardeş bu kadar sağlam, kendilerinden emin, konuşmazlardı.
Asıl onlar, oyuncu grubundan anne ile kızı kaçırmışlar ve Akka'ya getirerek, gizlemişlerdi.
Vali Herod'dan aldıkları beş büyük kese altın, yalnız kendilerinin olacaktı.
Adam, üç günlük bir yolculuktan sonra uzaktan Akdeniz eteklerine yayılmış Akka kasabasını görünce, artık bütün tehlikeyi atlattığı için, rahatladı. Mola verdi ve iiham-landı keyifli keyifli :
Bana inci avcılığının
Zenginlik *için*
En *kese yol olduğunu söylediler.*
Uydum bu *öğüde,* ***Yularca*** *denize dalıp gıktım.* ***Ciğerlerimi yıpratmaktan başka Elime*** *geçen* ***olmadı.***
İşi bıraktığım zaman Beceriksizliğime *verdiler.*

Belki haklıydılar,
Çünkü bağladığım balıkçılıkta da
Ağlarım sanki küsküdüler bana.
Fakat nihayet oltama
Bir deniz kışı takıldı.
Ağırlığınca hazineye değiştim onu,
*
** Adam orada hava kararana kadar kaldı.
Sonra şehre girdi ve kenarda, bahçe içinde bir evin kapısını açtı. Işığı yaktı. Ev bomboştu.
Para keselerini, en emniyetli bulduğu dıvarın taşları gerisine sakladı.
işi bitince, yerdeki hasırı kaldırdı, altındaki tahtayı çekti ve ışık yardımıyla bir merdivenden indi.
Daha yarı basamaklardayken, Hirodias seslendi :
«Sen misin ey Farak?..»
Demek adamın adı Farak'dı. Cevap verdi;
«Evet benim.»
Hirodias merakla sordu :
«Oldu mu?.»
«Benim el attığım her iş olur.»
Kızı da söze karıştı :
«Doğru mu söylüyorsun?. O halde hani kardeşin?. Hani büyük amcam veya adamları?..»
Farak merdivenden inmişti.
Yaklaşıp anne kızın oturdukları hasır karşısında durdu.
Ziftlenmiş külden ibaret ışık tabağını ortaya bıraktı.
Nihayet müjdeyi verdi:
«Ey Hirodias, dediklerin doğru çıktı. Amcanı gördüm, konuştum. Anlaştık. İstediğim parayı çekinmeden verdi. Yalnız kardeşimi yanında rehin tuttu. Sizi vereceğim, onu alacağım.»
Hirodias bunu beğenmedi: «Birlikte gelseydiniz.» dedi.

Farak güldü, cevap verdi:
«Ben o kadar akılsız değilim.»
«Neden?..»
«Amcanı yahut adamlarını buraya getirseydim, belki yalnız paradan değil, kardeşimle birlikte canımızdan olurduk.»
«Ben bundan bir şey anlamadım.»
«Ona sizin Galile topraklarında olduğunuzu söylemedim.»
«Öyle mi?. Neredeyiz dedin?.»
«Geldiğimiz adada.»
«Eyvah!. Daha çilem bitmedi galiba.»
«Senelerce bekledin, iki ay beklemek nedir?.»
«Bu zindanda mı..»
«Buraya gelince, evi satın almak için, mağarada hafta harcadığımızı unutma.»
«Doğru, bu ev bana bir bileziğe mal oldu. Şimdi neler olacak?»
«Amcan sizi adamızda bildiğinden, gidiş geliş yol için iki ayımızı burada geçireceğiz. Sonra sizi götürüp teslim edeceğim.» Hirodias dudak büktü :
«Boşu boşuna uzun işlere girişmişsin sen.»
«Neden?.»
«Sanki iki ay sonra amcama kavuşunca, ona gerçeği anlatıp seninle kardeşini cezalandırmam ihtimali yok mu?..»
«Bunu yapamazsın.»
«Niçin?..»
«Seni riihayet bir kıraliçe yapanlara karşı böylesine nankör olmak akıldan, hayalden geçmez. Biz iki kardeşin zengin olmak hakkımızdı.» Hirodias güldü:
«Seni kuşkulandırmak istedim.. Evet, iki kardeş beni kıraliçe yapacaksınız. O zaman değil sizi cezalandırmak, ben de-armağanlara boğacağım.»

«Bunu biliyordum. Şimdi bütün dikkat edeceğimiz husus, bu evde varlığımızı belli etmemektir. Aksi halde, korsanların adamlarının eline, iskenderiye'de olduğu gibi, düşersen, artık kurtulamazsın.»
«Sus ey Farak, bana o korkulu günleri hatırlatma! Burada her hususta sana uyacağım, iki ay ölü hayatı yaşayacağım kızımla.»
«Pek o kadar değil. Bol bol yemenize, içmenize ve toparlanmanıza bakın.. İki ay iyi bir fırsattır.»
Hirodias'ın yüzü gölgelendi, sordu :
«Yani çirkin miyim demek istedin?..»
«Hayır.. Sadece yorgunsun, üzüntüden yıprandın. Yoksa ben hayatımda senin gibisine rastlamadım.»
Hirodias bir şeyi merak ediyor, İâkin soramıyordu.
Farak bunu anladı ve önce kısa bir giriş yaptı :
Suya düşürdüğüm incimi
Çok düşündüm.
Sandım ki üzerinden
Akıp gidenler
Nesi varsa alıp götürmüşlerdir.
Meğer aldanmtşım,
İncimi elime bıraktıkları zaman,
Şaşkınlığım sonsuzdu.
Yular, suyun akıntıları,
Onu göz kamaştırıcı yapmışlar.
Farak bu girişten sonra, anlattı :
«Amcan'ın gözbebeklerinde senden başka bir şey görmedim.» dedi. «Konuşurken çok dikkat ettim, aksi halde heyecandan belki kalbi dururdu.»
Hirodias rahatladı. Farak düşüncesini söyledi :
«Bana öyle geliyor ki amcan, daha sana kavuştuğu ilk gün nikâhınızı kıyacaktır.»

«Yahya yaşıyor mu?.>'
«Evet. Vaftizci Yahya diye anılıyor.»
«Babam ve annemin Mısır'daki konuşmalarından anladığıma göre, Yahya hem nikâhlı olduğumu, hem yaşımın küçüklüğünü bahane edip bizi amcamla bîrleştirmemiş. Bakalım şimdi ne yapacak?. Hem yaşım ileri, hem dulum.»
«Hiçbir şey yapamaz.»
«Acaba o evlendi mi?..»
«Yolda duyduğuma göre evlenmemiş.»
Hirodias yine yalan söylemeden edemedi :
«Aklı fikri bende de ondan.»
«Mümkündür.»
«Hele Kraliçe olayım, ben öcümü nasıl alacağımı biliyorum.»
«Yaparsın.. Seni eskiden hep inceledim ve bu hükme vardım.»
«Amcamın karısı ne yapıyor?..»
«O çoktan ölmüş.» Başka ne konuşacaklardı?..
Farak: «Ben yorgunum, çıkıp yatayım,» diyerek ayrıldı.
Böylece anne kız yalnız kaldılar. Kızı Hirodias'a sordu :
«Anne hakikaten o yaşı geçkin amcamla evlenecek misin?.»
«Elbette.»
«Sıkılırsın.»
«Romalılar ona Vali derler ama, israiloğulları Kral diye hitap ederler. Bana da Kraliçe. Değmez mi bu şerefe yapacağım fedakârlık?. Seni de düşünmedim sanma. İlerde amcamın yerine Kral olacak gençle evlendireceğim.»
Ne tatlı hayallerdi bunlar!. Gerçekleşecekler miydi?. Asla!..
Lanetlenmiş, kısır tarladan farksız israilogulları'nın top-raklarındaydılar çünkü.
Ve Hazreti Allah (C.C.) bunlara asla imkân verdirme-yecekti.

(VHl) KAPANAN VE AÇILAN KİTAPLAR

Aradan beklenen iki ay geçmek üzereydi.

Hazreti Yahya (A.S.) *yirmidokuzbuçuk* yaşındaydı.

Demek ki *Hicretten önce 59S (M.S. 89)* yılı yaşanıyordu. Hazreti Yahya (A.S.) a bir durgunluk gelmişti.

Mescid-i Aksâ'dan bir türlü ayrılamıyor, başını secdeden kaldırmıyordu. Sanki dünyasında değildi.

Tevrat yazmaya eli uzanmıyor, hele vaaz etmeye hiçbir heves duymuyordu. Niçin böyleydi?..

Aydınlatılması için AJlahına yalvanyordu hep.

Onun halini yakından izleyen müminler de üzgündüler.

Sık sık sokulup uyarıyorlardı :

«Ey peygamberimiz, hastasın galiba. Biraz «çıktık yerlere gitsen, burada pek yoruldun.»

Bunu o kadar söylemişlerdi ki, Hazreti Yahya (A.S.) nihayet kabul etmiş ve Mescid'den çıkmıştı.

Ayaklan onu Zeytindağı'ndaki kendi bahçesine götürmüştü.

Orada öğleden beri gölgelikte oturuyor ve çevresini seyrediyordu.

Bütün ısrarına rağmen yiğitini de yanına almamıştı.

Şurada birisinin saldırısına uğrasa, asla korunacak halde değildi. Lâkin o, bunları düşünmüyordu.

Hep ilk defa görüyormuşçasına, dikkatle etrafını inceliyordu. Sanki gördükleri hemen kaçıp gidecek gibiydiler.
Bu haldeyken, için için bir sesi de dinlemekteydi.
Annesi lysa kulağına eğilmiş, ondan çok dinlediği bir şarkıyı fısıldar gibiydi :
İyi *bak gördüklerine, Onları unutmayacak şekilde Hatırana yerleştir.*
Neden mi diye sormat.
Bir his var.içimde,
*Bana bunu israrla söylüyor**
Kirpiklerim kapanacak artık,
Ağtrlaştiklannın
Farkında olmama imkân yok.
Elbet yine açılacaklar.. Ama bu âleme değil, Başka hayatlara.
Niçin mi, anlatayım: Kapanan kirpiklerim Değildir açüaoaklar.
Hazreti Yahya (A.S.), bu tatlı fısıltılar altında çevresini seyrederken, bir merkebin hapşırmasını işitti.
Başını bahçenin çit kapısına çevirdi.
Derhal ayağa kalktı.
Çünkü orada Hazreti isa (A.S.) yardı ve merkebin yularını kazığa bağlıyordu. Koştu adeta.
Kucaklaştılar. Birbirlerine hazla bakıştılar.
Hazreti Yahya (A.S.), Hazreti Isa (A.S.) in gözlerinin derinliklerinde, şimdiye kadar hiç görmediği tertemiz, seyrine doyulmaz yeni bir dünya buldu sanki.

Zorlukla o dünyadan kopabildi ve birlikte yürüdüler, *aynı* yere gelip oturdular.
Hazreti İsâ (A.S.) hemen konuştu:
«Ey annemin teyze oğlu, ey Allahımın sevgili kulu Yahya, burası ne kadar güzelmiş!.»
«Öyledir.»
«Gelmene hak verdim.»
«Kim burada olduğumu salık verdi?. Bilen yoktu.»
«Yiğidin söyledi.»
«O mu?. Lâkin yanıma almamıştım.»
«Seni uzaktan izlemiş.»
«Şimdi nerededir?.»
«Eriha kenarında.»
«Annen Hazreti Meryem nerede?..»
«Nâsıra'da kaldı.»
«Onu da getirseydin.»
«Yalnız gelmeye mecburdum.»
«Evet?..»
«Önce Mescid'e uğradım. Günlerce çıkmamışsın oradan. Lâkin bugün birdenbire çıkmışsın ve Zeytindağı yolunu tutmuşsun. Peşinden yürüdüm, anlattığım gibi, yiğitin-le karşılaştım.»
«Nedir seni böyle sabırsızlığa iten sebep?.»
«Pek büyük ey Yahya, iki gün önce bana Cebrail (A.S.) göründü. Peygamberliğimi müjdeledi.. Fakat..»
Hazreti isâ (A.S.) devam edemedi, uzaklara baktı.
Hazreti Yahya (A.S.) onu uyardı :
«Sonra?..»
«Bana adı *(İndi)* olan yeni bir kitap getirdi. Dinlememle birlikte derhal ezberledim. Bundan sonra insanlar bu kitapla, ondaki emir ve yasaklarla amel edeceklermiş. Ben bunu tebliğe memur edildim.»
Yine sustu Hazreti İsâ (A.S.)...

Hazreti Yahya (A.S.) in gözleri ise yaş içindeydi.
O haliyle az önce annesinin fısıldadığı şarkının sözlerini tekrarladı. Ardından konuştu :
«Kapanan kirpikler eski bir yaşayışı alıp götürdüler, açılanlar ise yenisini getirdiler. Tevrat ve onu tamamlayan Zebur da artık öyledirler, kapandılar. İnsanlık onlardaki emir yasaklarla kurtulmayacak. Selâmetleri yeni açılan kitabı, İncil'i, sıkı tutmalarındadır.»
Devam etti Hazreti Yahya (A.S.) :
«İsrailoğulları kitaplarına sahip çıkmadılar. Onu ancak gururlanmak için ellerinde tuttular. Fakat içindekilerle iş görmediler. Bir göz nasıl ki üzerine yağan toza toprağa karşı kirpiklerini kullanmaz, nihayet Jiletlenirse, İsrailoğulları da sapıklıklara Tevrat'la karşı durmadılar.. Kör bir hale geldiler. Sen de incelemişsindir.. Tevrat'ın isminden başka doğru ne kaldı?, içindekilerin hepsi tahrif edildi. Hazreti Allah (C.C.), elbette bu durum karşısında ahdini yenileyecekti. Tevrat'la Zebur artık (Eski bir Ahit) tirler. Yeni Ahit ise (incil) dir.»
Hazreti Yahya (A.S.) bunlardan sonra öğrenmek istedi:
«Peygamberliğini ve sana incil'in verildiğini hiç kimseye açıkladın mı?.»
«Hayır.»
«Annen Meryem'e?.»
«Hayır.»
«Niçin?..»
«İçimde ilkönce sana koşmak, açılmak arzusu vardı. Bu belki bir vahydi.»
«Anlıyorum ey İsâ.»
«Demek Tevrat'ı sıkı tutan bir peygamber olduğun halde beni tasdikten çekinmiyorsun?.»
«Mümkün müdür bu?.»
«Sen de mi bir vahyle haberli kılındın?.»

«Hayır.»
«O halde beni tasdik etmenin temelinde ne var?.»
«Meleklerin babama tebliğ ettikleri Allah emirleri.»
«Devam et ey Yahya, içimdeki şüpheleri sil!»
«Şüphe mi.»
«Evet.. Bir kirli ses rahatsız ediyor beni.»
«O ses her peygambere gelmiştir. Jbfis'in *aldatma* gayretleridir o seste duydukların. Ben de çok mücadele etmiştim.»
«Anlıyorum.»
«Rahmetli şehit peygamber babam Hazreti Zekeriyya (A.S.), çok kocadığı zaman kendisinden sonra amcaoğulla-rının başkan olacaklarını düşünüp pek üzülmüştü. Oğlu da yoktu. Allanma yalvardı, bir oğul istedi-. Melekler benim doğacağımı, peygamberliğimi, adımı müjdelediler. Ayrıca Allanın kendisinden bir kelimeyi de tasdik edeceğimi bildirdiler.»
«Bunu annemden işitmiştim.»
«işte o kelime sensin ey isâ.»
«Neden?.»
«Allanın kendisinden olan kelime ile doğman için annen Meryem'e üfürülen ve babasız doğmana seoep olan emirle ne fark var? ikisi birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdırlar.»
O, mihrabda durup namaz kılarken melekler **ona** (şöyle) nida ettiler: «Gerçek, Allah *sana* kendisinden bir kelimeyi tastık edici, bir efendi, nefsine hâkim ve salihlerden bir peygamber olmak *üzere* Yahya'yı müjdeler.
(Âl-i İmran : 39)
Hazreti Yahya (A.S.) biraz durup sordu : «Kaç yaşındasın ey İsâ?..» «Yirmi dokuz.»

«Doğrudur, çünkü ben senden altı ay büyüğüm. Yirmi-dokuz yaşında sana gelen peygamberliğini, tebrik ederim.»
«Çok *memnunum,* beni İblis'ten uzaklaştırdın. Artık o ses fit ve vehim vermiyor içime.»
«Bana incil'i oku ey İsâ. Hemen öğrenmek ve onunla amel etmek ilk vazifemdir. Hattâ sana yardıme? olmak.»
«Demek beni, kitabımı, birinci tastik eden *oluyorsun.»*
«Allahıma şükürler ki, bu şerefi bana verdi.»
«Şu anda İsrail diyarında iki peygamberiz.»
«Ne çıkar?. Musa ile Harun da öyleydiler. Harun nasıl kî Musa (A.S.) in görevini kolaylaştırdı, ben de sana uyup, emirlerini dinleyip, aynı işi yapacağım Hazreti Allah (C.C.) in emrettiği zamana kadar.»
Hazreti isâ (A.S.) endişelendi ve bunu açıkladı :
«Biz Israiloğulları'nın ne kalın enseli olduklarını bilirsin. Sana kötülük ederler.»
«Yani çekilip gideyim mi?.. Vahy almadan hiçbir peygamber bunu yapmamıştır. Hazreti Yunus (A.S.) bir vehimle o yola sapmıştır ama cezalanınca dönmüştür.»
«Hiç değilse karışma.»
«Sen, benden çok tehlikelerle karşılaşacaksın. Fakat unutma ki bütün peygamberler masumdurlar ve Hazreti Allah *(C.C.)* in koruyuculuğu altındadırlar. Hazreti Allah *(C.C.)* ancak kendisinin bildiği bir sebeble onlardan bir kısmını yüz yaşından fazla yaşatır, kimisini daha az. Bazılarını eceliyle alır, bazılarını canlı. Bazılarını da şehit ettirir. Bütün bu neticelerde insan kullarının alacağı çok ibretler vardır. Haydi başlayalım ey isâ.»
Hazreti isâ (A.S.), buna uydu.
Ezberlediği İncil'i, Yahya (A.S.) a da ezberletti.
Bir kere de karşılıklı tekrarladılar.
Yapılacak bir şey kalmamıştı.
Hazreti Yahya (A.S.) Hazreti isâ (A.S.) a haber verdi:

«Ey Isa, aʳtık Kudüs'e dön, sonra Nâsıra'ya ve vazifene başla.»
«Bunu bilhassa istiyorum. Haydi gidelim.»
«Ben gelmeyeceğim.»
«Neden?..»
«Geceyi bahçemde geçireceğim ve sabahleyin, Erden ötelerine, Filistîlere gideceğim.»
«Bunda bir hikmet olsa gerek.»
«Dönüşünde yiğidimi birlikte al. Sanırım Kudüs'e ulaşmadan önce karanlık basar.»
«Sana daha çok gereklidir.»
Hazreti Yahya (A.S.) ayağa kalktı ve bahçe sınırına ilerleyip Eriha'ya doğru bağırdı. Yiğid'ini çağırdı böylece.
Yiğidi gelince şu emri verdi :
«Hazreti isâ (A.S.) ı koruyacak ve selâmetle Kudüs'e götüreceksin. Bu gece Mescidin en şerefli odasını ona tahsis edeceksin. Yarın da Nâsıra'ya uğurlayacaksın.»
Ayrılırlarken Yiğid'ine şunu da tenbihledi : -
«Adaklılar ve müminler, artık Tevrat yazmasınlar.»
Yiğid'i: «Niçin?.» der gibi baktı ona.
Hazreti Yahya (A.S.) cevap verdi :
«Hazreti Allah (C.C.) artık o kitabı kapattı, yenisini açtırdı. Tebliğ edilecektir.»
* **
Hazreli Yahya (A.S.) ertesi sabah erkenden> Erden Ir-mağı'na kadar gitti, doğusuna geçti.. Ve *(Beytanya)* da kaldı.
Arzu edenleri temizliğe alıştırıyordu yine.
Çünkü Hazreti Yahya (A.S.), nazil oluş safiyetleriyle, Tevrat ve İncil arasında Allanın buyurduğu değişiklikleri öğrenmişti. Vaftiz yine vardı. Fakat Tevrat'ın emir yasaklarında değişiklikler olmuştu.

O, vaftiz yaparken, Kudüs istikametinden bir grup hsi-kın gelmekte ofduğunu gördü. Ayrıca doğudan da. Durup gelmelerini bekledi.
Kudüs'ten gelenler Yahuda, Levililer âlimleriydiler. Hepsi de mümindiler. Doğudan gelenlerse *Fcrsîlerdller.* Bunların mezhepleri ayrıydı.
Hazreti Yahya (A.S.) çok uzaklarda da merkebine bin-. miş, yaklaşmakta olan Hazreti İsâ (A.S.) ı gördü.
Demek ki Hazreti İsâ (A.S.) Kudüs'e varınca, durum öğrenilmiş ve Nâsıra'ya gitmesi önlenerek Hazreti Yahya (A.S.) in yanına getirilmişti yine.
Hazreti Yahya (A.S.) kendisinin öğrencileri olan bütün bu kalabalık gelip etrafını çevirince sordu:
«Nedir bu haliniz?..»
Birisi cevap verdi :
«isâ hakkında akşam bir şeyler duyduk, doğru mudur?.:
«Bunu ben size çok eskiden öğretmiş, açıklamıştım, isa'dan ben önceydim ama, o şimdi benden ileridir.»
«Anlayamadık.»
«İsâ doğduğu zaman, henüz beşikteyken konuşmadı mı?. Allanın kulu olduğunu, Peygamber olacağını ve kitap verileceğini söylemedi mi.»
(İsâ dile gelip) dedi ki: «Ben hakikat Allah'ın kuluyum. O, bana kitab verdi. Beni peygamber yaptı. (Meryem : **30)**
Yahya (A.S.) devam etti :
«Hazreti Allah (C.C.) ona yazmayı, Tevrat'ı, İncil'i öğretecek değil miydi?..»
«(Allah) Ona yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı, İncili öğretecek»
(Âl-i Imrân : 48)

Hazreti Yahya (A.S.) sordu :
«Yazmayı öğrenmedi mi?. Hikmet sahibi değil midir?. Tevrat'ı tam bilmiyor mu..»
«.....»
«Cevap vermediğinize göre, tastık ediyorsunuz. O halde şimdi de peygamberliğiyle getirdiği İncil'e şehadet etmelisiniz.» Birisi bağırdı :
«Bırak o (karnından konuşan) Meryem'in oğlunu!»
Hazreti Yahya (A.S.) bunu olgun karşıladı ve yaklaşmakta olan Hazreti isâ (A.S.) ı gösterdi. «Şuna bakın!» dedi. «Bir kuzu safiyetiyle duruyor. Buna rağmen, içinizde kim var onunla hikmet ve Tevrat üzerinde yarışacak?.. Ben sizleri, bir peygamber olarak vahy aldığımdan, bundan yıllarca önce Tövbe vaftizi yaparak temize çıkarmıştım. İsrail kavmini Hazreti isa'ya o temizliği bırakmak istiyordum. Lâkin Hazreti Allah (C.C.) in bu mühletini de kötüye kullandınız.»
Bu türlü münakaşalar gece geç saatlere kgdar sürdü.
Ertesi gün, Hazreti Yahya (A.S.) *Salim'e* geçti.
Orada su daha bol olduğundan vaftizleri daha iyi yapıyordu. Fakat halk büsbütün fazlalaşmıştılar.
Hazreti Yahya (A.S.) bunlara doğruyu anlatmak için öğrenicilerinden bir gurubu yolladı.
Öğreniciler Hazreti Yahya (A.S.) in Hazreti İsâ (A.S.) hakkında verdiği haberleri bildirdiler.
Bunun üzerine halk söylenmeye başladı. Hazreti İsâ (A.S.) sokulup cevap verdi :
Çöle ne görmeye çıktıma?
Yelin saUadtğı bir kamış m\î
Yoksa yumuşak esvap giymiş bir adam mit
Çünkü süslü giyinip zevklenenler
Kralların sarayında bulunur.

O halde ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mit. Evet, doğrusu budur derim. Bir peygamber ki adaşı yoktu.
Size diyorum, dinleyin: Neslinizde doğanlar arasında Yahya'dan çok yorulan yoktur.* ***Btktp*** *usanmadan sizi Temizleyip aydınlığa Çıkarmaya çalıştt.*
Hatırlattı da Hazreti Isâ (A.S.) :
«Fakat siz, peygamberliğini unuttunuz, bir yana bıraktınız, ona (Vaftizci Yahya) dediniz. Velev ki bunu benim için lâkap takmış olsanız bile.»
Hazreti Isâ yine ilhamlandı :
Hele Ferstler ve Fakihler Onun Tövbe temizliği aracılığıyla Gerçekleştirmek istediği AUahın muradını reddettiler.
Artık bu soyun insanlarını Neye benzeteyim? Acaba neye benzerlerf. Çarşı meydanlarında Oturan çocuklara mit.
Biz size kaval çaldık,
Siz oynamadmız.
Biz yas tuttuk,
Siz ağlamadınız, diye söyleşirler.
Hazreti Isâ (A.S.) sözlerini şöyle bağladı :
«Vaftizci Yahya diye lâkap taktığınız peygamberin ek-

mek yemediğini, şerbet içmediğini ileri sürerek onda cin olduğunu söyleşiyorsunuz.. Halbuki insanoğlu yemeye ve içmeye muhtaçtır.»
Hazreti isâ (A.S.) bunları söyledikten sonra ayrıldı ve merkebine bindi.
Hazreti Yahya (A.S.) arkasından konuştu ;
«Ben gidene ve getirdiği Kitaba, incil'e şehadet ediyorum. Ben ancak, Allanın bir hikmetiyle ondan önce gönderildim. Artık ona büyümek, bana da küçülmek gerekir.»
Onu dinleyen öğreniciierinden birisi hatırlattı :
«Ey Yahya, sevinçlisin.»
Hazreti Yahya (A.S.): «Evet» mânasına başını salladı ve ilhamlandı :
Gelin kiminse
Güvey odur.
Fakat ayakta duran,
Onu seyreden,
Dinleyen,
Güveyin gerçek dostu
Ondan çok sevinir,
Benim de böylece
Sevincim tamam oldu.
Hazreti Yahya (A.S.) in bilhassa iki öğrerTfcisi heyecan
içindeydiler. Bunlardan biri Simon'un kardeşi Andreas'tı.
ikisi Hazreti Yahya (A.S.) dan izin istediler.
Hazreti Yahya (A.S.) şöyle diyerek izin verdi :
«Gidin ve artık isa'yı bırakmayın.»
• • *
Bir haftadan beri olan bu büyük hadiselerden henüz Galila Valisi Herod'un haberi yoktu.
Çünkü, Farak'ın gidişi üzerinden iki ay geçmek üzereyken, Herod dayanamamış, Akdeniz limanlarına inmişti.

Girid istikametinden ne zaman gemi geleceğini bizzat öğrenmek ve Hirodias'ı orada karşılamak isteğini yenememişti.
Hangi kıyı şehrine uğrasa, ya bilmiyorlar, yahut uzak tarihlere atıyorlardı.
Nihayet Akka kasabasına gelmişti. Orada da aynı sözlerle karşılaşmıştı. Canı çok sıkılmıştı.
Dönmeğe karar veriyordu bazan, fakat enginlere bakınca, sanki Hirodias'ı görür gibi oluyor, vazgeçiyordu kararından.
Yine bir gündü.
Vali Herod, misafir edildiği evin penceresinden denizi seyrediyor, içleniyordu.
Evin önünden geçen iki merkepti bir adam gördü.
Derhal doğruldu ve dikkat etti. Yanılmamıştı, beklediği adam, Farak'dı o. Hemen bağırdı :
«Ey Farak!. Dur, ben burdayım.»
Farak başını kaldırdı, Vali Herod'u görünce, kısa bir şaşkınlık geçirdi, lâkin çabuk toparlanarak, güldü.. Kolunu kaldırıp «Zafer!.» mânasına salladı.
Arkasındaki iki merkebin yularlarını evin halkasına bağladı ve girdi. Onu hemen Vali Herod'un odasına aldılar.
Vali heyecan içindeydi. O haliyle sordu :
«Burada ne arıyorsun ey Farak?.»
«Üç gün önce geldim.»
«Buraya mı?.»
«Hayır, yakın bir limana.. Emanetinden çekindim, önce kasabaya sığındım. Anne ile kızın yol yorgunluğunu giderttim. Bu sırada da iki merkep satın aldım. Yarın hareket ediyordum.» Vali Herod'un sanki dili tutulmuştu.
Gülüyor, bir şeyler söylemek istiyor, yapamıyordu.
Farak onun halini gidermek için daima yapıldığı gibi ilhamdan faydalandı :

Hiç tutmazken kanatlandığını

Gören adam ne yapar t.
Elbette sevinir, yeryüzünden
Dilediği kadar yükseldikçe,
0 iri bedeniyle kuşları imrendirir.
Lâkin hep uçacak mıdır?.
Yorulmayacak mıdırf.
Nereye, msü, ne yaparak,
Alçalıp, kendisine zarar vermeden,
İnmesini becerecektir f.
Biraz da bunlar için
Aklını kullanmalı, kanatlarını,
Koflarım tecrübe etmelidir.
Veya diğer uçanlardan
Baktnıp ders almalıdır.

Vali Herod, nihayet güldü ve dili çözüldü :

«Tam anlattığın haldeyim ey Farak. Bana getirdiğin haberler kanat oldular, havalandım.. Nasıl ineceğimden habersizim.»

«Artık indin sayılır ey kralım.»

«Evet indim. Sen anlat bakalım, Hirodias ile kızı rahat geldiler mi. Sıkıntı çektiniz mi?..»

Farak fırsatı kaçırmadı :

«Çok şeyler olabilirdi ama, para hepsini halletti.»

«Sana bir o kadarını daha vereceğim.»

«Bunu ummuştum.»

«Hirodias'a beni hemen götür ey Farak.»

«Heyecanlanacaktır. Önce ben gideyim ve yavaş yavaş anlatayım. Sonra alır buraya getiririm.»

Vali Herod bunda bir hile sezdi. Kesin konuştu :

«Hayır geleceğim.»

Farak, ne yapabilirdi?.
«Suç benden gitti.» diyerek kabul etti.
Yarım saat sonra, Vali Herod, Farak'ın satın aldığı evdeydi. Farak onu bahçede oturtmuş, içeriye girmişti.
Derhal mahzene inmiş ve anne kıza olanları anlatmıştı.
Anne kız, odaya çıkmışlar ve süslenmeye koyulmuşlardı-
Hirodias arada pencereden bahçeye bakıyor ve koşup kızına sarılıyordu. Müjdeliycrdı; da :
«Bütün sana anlattığım hayallerim gerçekleşecek.»
Nihayet, hazırlıklar tamamlanınca, Vali Herod ile Hirodias odada buluştular.
Herod derhal ilk intibaını dile getirdi:
«Hiç değişmemişsin, aksine güzelliğine güzellikler katılmış ey Hirodias.»
«Sen de öylesin ey amcam.»
«Hâlâ amca mı?..»
«Ey Herod.»
Sohbetleri yarım saat kadar sürdü.
Nihayet Herod sordu :
«Gitmeye hazır mısın?.»
«Bunu bekliyordum.»
Hemen o gün Nâsıra'ya hareket edildi.
İki gün sonra, Hirodias ile kızı Vali konağının harem kısmına yerleşmiştiler.
Sözlerinde durmuşlar, Farak'ın yaptıklarını ele vermemişlerdi.
Farak kardeşini de almış, gerek validen, gerek Hirodi-as'tan çeşitli armağanlara boğulmuş bir halde, uzaklaşmış gitmişti. Daha yoldalarken Vali Herod söz vermişti :
«Gider gitmez evleneceğiz ey Hirodias, artık Yahya'nın öne süreceği hiçbir mahzur, bahane yok.»
Hakikaten de görünüşte yoktu.

./
Çünkü Farak ite kardeşi, Hirodias'ın kocasının öldüğüne şehadet eden bir yazı bırakmışlardı.
*
Ertesi sabah, kâhya Huza'nın ilk ailesi Suzanna, birkaç yıldan beri ortağı olan Yuanna ile derfleşti *i*
«Ey Yuanna, gece olanlardan haberli misin?.»
«Evet.»
«Vali ile kardeş kızının geceyi bir odada geçirmeleri beni perişan etti.»
«Beni de.»
Bu iki kadın mümindiler ve Allanın emirleriyle yasaklarını kendileri gibi, herkesin uygulamasını istiyorlardı.
Suzanna sordu yine :
«Ne yapacağız?. Vali zina işledi. Haber vermezsek günâha gireriz.»
«Kocamız Huza'ya bildirelim, günâhtan kurtuluruz.»
Öyle yaptılar.
Fakat Huza, eskiden tam bir mümin iken zamanla sa-pıtmıştı. Ailelerine kısa bir cevap verdi :
«Valimiz, kardeşinin kızıyla nihayet birkaç gün içinde evlenecektir. Bu halleri zina sayılmaz.»
Kadınlar baş kaldırdılar:
«Sana bu fetvayı kim verdi?..»
Kâhya kızdı ve iki karısına da kapıyı gösterdi :
«Evlerinize çekilin, artık benden uzak durun. Olanlardan kimseye bir şey açarsanız, ölümlerden ölüm beğenin.»
Suzanna akıllı davrandı ve özür diledi :
«Ey Huza!» dedi. «Biz ne de olsa cahiliz, affet.»
Bu istek kâhya Huza'nın da işine geldi. Çünkü aileleri giderlerse behemehal ağızlarından bir şeyler kaçırırlardı. Konakta bulunmaları daha iyiydi.
Kabul edip yine tenbih etti :

«Ağzınız Kralımızın hazine odası kadar sıkı kitli olacak.»
«Çaresiz: «Peki!» karşılığını verdiler.
Kâhya Huza ayrılınca Yuanna öğrenmek istedi :
«Ey Suzanna, niçin böyle yaptın?.»
«Ben de bilmiyorum ama, bir his burada kalmamızın ve olanları izlememizin daha hayırlı olacağını duyurdu.»
«Allahımızdan dilerim ki öyle olsun.»
Aynı gün Vali Herod, kâhyasına düğün hazırlıkları için emir verdi.
Ayrıca, Kudüs'e haber gönderdi Hazreti Yahya (A.S.) in gelmesi için.
* **
Hazreti Yahya (A.S.) birkaç gün sonra Nâsıra'daydı.
Çağrıya icabet etmekte hiçbir mahzur görmemişti.
Çünkü Vali Herod'un kiminle evleneceğini bilmiyordu.
Başka bir kimse sanıyordu.
Ve Filistin'in dörttebirine hükmeden insanın nikâhını kıymanın, düğününde bulunmanın görevi olduğu kanaati ndeyd i.
Nâsıra'da Hazreti Meryem'i ziyaret etti. Hazreti lsâ (A.S.) in gezintilerinden bilgi aldı. Sonra Vali konağına gitti.
Herod onu huzuruna alınca, yıllardan beri sürüp artan kinini sanki Hazreti Yahya (A.S.) in yüzüne hal ve tavrıyla haykırdı.
Kendisi oturduğu halde, ona yer bile göstermemişti.
Bekletmeden haber verdi :
«Ey Yahya!. Ben evleniyorum.»
Hazreti Yahya (A.S.) samimiyetle cevap verdi:
«Hayırlar dilerim.»
«Nikâhımı sen kıyacaksın.»

«Elbette.»
«O haide ©kşama doğru gelirsin.»
Hâzreîi Yahya (A.S.) hatırlattı:
«Sen bir vaiisin. Filistin'in dörttebirine hükmediyorsun. Senin son anda küçük düşmeni istemem. Nikâhın kıyılma-masüna sebep olacak bir mahzur olmasın yine.»
Krai Herod bir kahkaha attı :
«Kılı kırk yarsan da bulamazsın.»
«İyi o halde, kimdir bu kız?..»
«Kim olacak?. Yine o. Kardeşimin kızı Hirodias.»
«O *mul.* Neler söylüyorsun..»
«Sen çok karşı çıktın ama, talihim yine onu bana bulup getirdi, işte yazılar. Artık evli değil, kocası ölmüş.. Ya-şt ise biliyorsun ne *kadar ilerledi?..»* .
Hazreti Yahya (A.S.) dudak büktü.
İşte o zaman Vali Herod'u telâş aldı.
Galiba Hazreti Yahya (A.S.) yeni bir bahane çıkaracaktı. Bunu önlemek için, hemen yer gösterdi. ■
Fakat Hazreti Yahya (A.S.) oturmadı, adeta Vali Herod'u azarladı :
«Hep israiloğlu hileleri.» dedi. «Sıkıştıkları anda ancak Allahı ve onun peygamberini *hatırlarlar,* sığınırlar, başka zamanlarda ise horlarlar.»
Vali Herod tevil etti :
«Asla böyle bir şey düşünmedim. Heyecanm sebep oldu. Henüz farkına vardım.»
Hazreti Yahya (A.S.) buna karşı da oturmadı.
Vali Herod'a yüreğine ok gibi saplanan cevabını verdi;
«Ben bu nikâhı kıyamam.»
«Kral olduğumu unutuyorsun.. Başka *birisine* kıydırıp küçük düşemem. Esasen, Hirodias seni istiyor. Gecikmesine de razı değil. Belki bırakabilir beni.»
«Sebep nedir diye sormadın.»

«Bana kırgınlığın sanırım.»
«Asla.» «O halde nedir?..»
«Bir şey bilmiyor gibi konuşuyorsun.»
«Ay'a yakın zamandan beri Galila kıyı şehirlerindey-dim.»
«Şimdi anladım. O halde haber vereyim. Sana çok önceleri haber verdiğim peygamber zuhur etti. Yani Hz. Isâ görevlendirildi. Kitabını da getirdi, incirdir bu. Artık içinde Allahın buyurduğu hiçbir şey kalmayan Tevrat kapandı, incil açıldı. Allahın emir ve yasakları bu kitaba göre olacaktır.»
«Sen neler söylüyorsun ey Yahya?..»
«Gerçeği. Hz. Isâ görev alınca tasdik edeceğimi söylemiştim.»
«Bunu halka ilân ettin mi?.»
«On güne sığacak kadar.»
«Isâ?..»
«O da göreve başladı.»
«B'т ümmette iki peygamber ve iki kitap.»
«Hayır, bir peygamber ve yolunda giden ilk kul, ayrıca tek kitap.»
«Ey Yahya, dikkat et. Halk seni Jinç eder. Bilirsin onların Tevrat'a bağlılık derecelerini.»
«Evet, yalnız ismine.»
«Sen yine bize kal! O Meryem'in oğlunu bırak kandı* rabildiğini kandırsın. Sanırım kısa zamanda kaçmak zorunda kalır. Senin Israiloğulları'na emeğin pek çoktur.»
Vali Herod, bunları söylerken samimi değildir.
Bütün gayesi nikâhının kıyılması/eh.
Nikâh kıyıldıktan sonra, Yahya ile Isâ dolayısıyla ortalığın karışacağından, aksine memnundu. Bu durum, Yahya-dan intikamını almasına sebep olurdu.

Hazreti Yahya reddetti :
«Hayır, ben İsa'yı ve kitabını tasdik etim.. Artık bütün amellerim bu kitaba göre olacaktır.»
Kral Herod sözü uzatmakta fayda görmedi: «Peki peki.» dedi. «Akşama doğru gel!»
«Sana bu nikâhı kıyamayacağımı söylemiştim.»
«Yoksa beni kıskandın mı?. Çağıralım Hirodias'ı, kimi isterse, onun olsun.»
«Teklifin beni iğrendirdi- Ey Herod beni iyi dinle, kapanan kitabımız Tevrat erkeği kardeş kızını almakta serbest bırakıyordu.. Fakat açılan yeni kitabımız İncil, eski amellerden, kardeş kızıyla (yahut karısıyla) evlenmeyi yasaklıyor artık.»
Vali Herod yine çıldırdı, bağırdı :
«Yalan söylüyorsun.»
«Tahkik edebilirsin.»
«Edeceğim elbette.»
Hazreti Yahya (A.S.) artık çıkmaya hazırlanıyordu.
Vali Herod sordu :
«Nereye?..»
«Gidiyorum.»
«Hayır.. Bekleyeceksin. Tahkikatım çabuk bitecektir. Çünkü yine iddia ediyorum ki sen yalan söylemektesin. Ne İsa, peygamberliğini ilân etti, ne İncil indi ve ne de incil'de böyle bir yasak var.»
Yani peygamberini hapis mi ediyorsun?.. Halk duyarsa mahvolursun.»
«Hayır.. Bekletiyorum o kadar.»
Vali Herod, kâhyasını çağırttı, emir verdi :
«Ey- Huza, Yahya'yı al, en iyi odada ağırla!»
Kâhya Huza önde, Hazreti Yahya arkasında çıktılar. Kâhya, Hazreti Yahya (A.S.) ı hakikaten çok süslü bir odaya aldı. Ailelerine emir verdi ona hizmet için.
Vali Herod ise, derhal isa'ya adamlar koşturdu.
Cevap beklemeye başladı.

Kâhya Huza'nın aileleri Suzanna ile Yuanna her şeyi duymuşlardı. Fakat korkmamışlardı. Hazrtfti Yahya (A.S.) in yanına girip çıkıyor, ne dilerse hemen yerine getiriyorlardı.
Lâkin akşam olduğu halde, bir türlü Hazreti Yahya (A.S.) Vali Herod tarafından çağrılmadı.
Çünkü gidenler henüz haber getirmemişlerdi.
Hazreti Yahya (A.S.) kaldığı odada artık beklemekten vazgeçti.
Yere oturdu ve sabaha kadar sürecek ibadetine başladı.
Suzanna ile Yuanna ise kaygılıydılar. Birbirleriyle dert-leştiler. Suzanna ilk konuşandı :
Hazreti Yahya yalan söylemez. İncil gerçekten kardeş kızıyla evlenmeyi yasaklamıştır. Haberciler bunu getireceklerdir.»
«Öyle olacaktır.»
«Herod bunu duyunca delirir.. Elinden geleni yapar.»
«Allah var ve Yahya onun peygamberidir.»
«Biz de mümin iki kadınız, ona yardımımız gereklidir.»
«Nasıl?..»
Suzanna bir ilhamla çare bulmaya çalıştı :
İri bir akrep Hiçbir şeyden habersiz Uyumakta olan adama Bütün gücüyle yaklaşıyor.
Ben ise çok uzaktayım.
Koşsam büe
Akrebin sokmasını
önleyecek imkâna kavuşamayacağım.
Ne yapmalıyım?.
Nasıl kurtarmalıyım onu?.
Buldum galiba,
Bağırıp adamı uyandırabilirim.

Suzanna bu ilhamla gerçekten yapacağını tasarlamıştı.
Haber verdi :
«Hemen Hazreti Yahya (A.S.) a gidelim.»
«Ne diyeceğiz?..»
«Tehlikeyi anlatalım ve kaçmasını sağlayalım.»
Yuanna hemen kabul *etti.* «Biz ne oluruz?.» diye düşünmedi bile.
Birlikte Hazreti Yahya (A.S.) in odasına girdiler.
Hazreti Yahya (A.S.) ibadetindeydi.
Elbette gelenler olduğunu farketmişti. Bir ara onlara döndü ve sordu :
«Size istirahate çekilmenizi söylemiştim. Gelişinizin sebebi nedir?.»
Suzanna, bunu uzun uzun anlattı.
Hattâ Vali Herod'un Hirodias île zina yaptığını bile açıkladı.
Nihayet teklif etti :
«Ey Peygamberimiz, sen neye inandınsa biz *ona* inandık, sen neyi tasdik ettinse biz de onu tasdik ettik.»
«Bunu anladım. Erkeklerden isa'ya »'k inanan benim. - Kadınlardan ise Hazreti Meryem'dir. Sonra iki öğrencim ve sizler geliyorsunuz. Pek şereflendiniz.»
«Sağol ey Yahya!.. Bizim hayatımız önemli değildir. Lâkin sen bu sapık halka gereklisin. Onlar çok şımardılar. öyle olmasa Hazreti Allah (C.C.) bir ile yetinir, ikinci bir peygamber göndermezdi. Hele Tevrat'ı yürürlükten kaldırmazdı.»
«Ne yapmamı istiyorsunuz?..»
«Konağın gizli yollarını biliyoruz.. Önüne düşelim ve kaç.»
«Nereye?...»
«Mısır veya başka bir yere.»
«Unutmayın ki **peygamber ancak Hazreti** Allahın **em~**

riyle bölgesi dışına çıkar. Bölgemde kalsam aynı tehlike daima mevcuttur. Belki fazlasıyla. Çünkü Israiloğul.ları, benim isa'ya inandığımı işitince, ellerinden geleni yapacaklardır. Ben bunlara hazırım. Çünkü Hazreti Allah *öyle* çizmiş olacak kaderimi, yoksa sebep halk ederdi.»
iki kadın için *artık yapılacak* hiçbir şey yoktu.
Ağtaşarak odadan çıktılar.
Sakinleştikleri zaman, Yuanna bir fikir attı orta yere. Şöyle dedi :
«Ey Suzanna, Vali ile kadın zina yaptılar, kaç kere şahit olduk.»
* Evet.»
«O halde ikisinin de *ölmesi* gereklidir.» «Elbette.»
«Onları öldürecek olanlar suçlu sayılmazlar.» «imkânı var mı?.»
«O halde Hazreti Yahya (A.S.) ı kurtarmak için valiyi ve kadını zehirleyelim.»
«Uyuştuk.. Ne zaman başlıyoruz?.» «Son anda. Çaresiz kalınca.» «Ne yapacağız?..»
«Sütlerine zehir katarız.. *Bizden* bilirlerse verecekleri cezaya hazırız.» «Bu oldu.»

(IX) İKİNCİ SUÇUN ORTA PERDESİ

Vali Herod, ancak ertesi gün öğleye doğru, habercilerin döndüğünü öğrendi ve hemen huzuruna aldı. Onların getirdikleri haberlere göre, Hazreti Yahya (A.S.) in bütün söyledikleri doğruydu.

Ne yapacaktı bu durum karşısında. Zekâsını kullanmalı, Hazreti Yahya (A.S.) ı yumuşatmalıydı. Onu hemen çağırttı.

Bu sefer saygısızlık etmedi, yer gösterdi.

Sonra, mevzua girdi :

«Ey Yahya!» dedi. «Benim evlenme işim ikinci plâna kaldı.»

«Neden?..»

«Dışardan çok fena haberler aldım.»

«Mümkündür.»

«Israiloğulları, kitaplarını kapattın diye, sana azgın kurtlar gibi saldırıyorlar. Her yerde arıyorlar.»

«Bu da mümkündür.»

«Seni dışarıya bıraktığım anda, baban Zekeriyya (A.S.) gibi, öldürülmen mümkündür. Buna asla razı olamam. Hele burada olduğunu işitirlerse, beni de aynı akıbete uğratırlar.»

«O halde bırak!»

«Önünde iki yol *var* ey Yahya!. Bence hemen pencereye çık ve halka Tevrat'ın, yürürlükte olduğunu söyle! O karnından konuşan kadının oğluna kapılma! Haklısın, İsra-riloğullan babanı öldürdüler ama, hepsi suçlu değil. Onları affet! Yine kitaplarını *öğreti.* Göreceksin zamanla kendilerine geleceklerdir.»
«Diğer yol nedir ey Herod?..»
«Bunda da sorumluluğu ben üzerime alıyorum. Sana, düşünme, İsa'nın cinninden kurtulma zamanı bırakacağım. Odanda iyileşene kadar kalacaksın.»
«İsa'nın cinleri olduğunu kim söyledi?..»
«Gönderdiğim haberciler.»
«iki yolu da kabul etmiyorum. Bırak gideyim.»
«O halde bunu zorla yapacağım. Odandan artık çıkmayacaksın. Seni hergün ziyaret edeceğim veya kâhyamı yollayacağım. Kısa zamanda sıhhatine kavuşacak ve benim nikâhımı kıyacaksın.»
«Beni arayacaklardır.»
«Filistin dışına kaçtığını yayacağım.»
«Hele bunu asla yapma!»
«Kendi hayatım da söz konusudur.»
Birbirlerine diyecekleri kalmamıştı. Vali Herod ayrıldı.
Çalışma odasına gideceği yerde, Hirodias'ın bulunduğu bölmeye geçti. Odasının kapısında durmak zorunda kaldı. Çünkü Hirodias kendi kendine yüksek sesle bir şeyler söylüyor, içindekileri döküyordu.
Bitirinceye kadar dinlemek zorunda kaldı :
Beni emellerime çıkaracak Merdivenin son basamağında Ansızın bırakıldım. Ayağımı kaldırıp Onu asmak mümkün değil

Beni ilk basamaktan beri Tutup yordun eden Eller meğer ne kadar Güçsüz, takatsizmiş,
Hemen yoruldular.
Burada hep bekleyecek miyim ?
Yapacağım bir şeyler olmalı.
Onları arıyorum.
Nerdeler, kim verecek?
Yoksa kendi kendime bulabilecek miyim?
Vali Herod, ses kesilince, kapıyı vurmakta beis görmedi. Fakat duyduklarıyla bütün neşesini kaybetmişti.
İzin verilip içeriye girince, Hirodias'ı kanepesine uzanmış, kızını ise ayna karşısında süslenirken buldu.
Hatır sordu :
«Nasılsın ey Hirodias?..»
Hirodias, ilhamlarının devamındaymış gibi boşandı :
«Pek sıkıldım, bıktım bu hayattan.»
Vali Herod ona sokulmaya cesaret edemeden sebebini öğrenmek istedi :
«Neden?. Emrine verdiklerim hangi arzunu yerine getirmediler? Söyle, dilediğini hemen değiştireyim, cezalandırayım.»
«Bu sensin ey Herod.»
«Ben mi?.»
«Evet. Kandırıldım. Keşke, vaktinde beni uyaranlara razı olup İtalya'ya gitseydim, şimdi senin şu küçük ülkenin değil kraliçesi. Roma İmparatoriçesi olurdum. Ne çare ki gönlüme söz geçiremedim.»
Vali Herod son cümleden kendine pay çıkardı.
Cevap verdi *i*
«Yakında dileklerine kavuşunca bunları konuştuğuna nadim olacaksın.*
__ ne —

Hirodias dudak büktü :
«Yakında ha?. Hep bunu duydum. Ama bir türlü gelmek bilmedi.. Aramızda dağ gibi bir Yahya duruyor.»
«Dağ gibi mi?..»
«Sana göre tabii. Ondan ürküyor, korkuyorsun.»
«Asla.»
«Öyle olmasa, konağının en güzel yerinde ağırlamaz-dın.»
«Sana kaç kere söyledim ey Hirodias, bu bir oyun, hiledir diye. isariloğulları'nın gözünden düşmek istemem. O zaman tahtımdan olurum, sen de kraliçeliğinden. .Buna ra-zıysan hemen evlenelim başka bir din adamını getirterek.»
Hirodias, burada geçirdiği günler içinde Vali Herod'un kendisine düşkünlük derecesini anlamıştı. Uğruna yapmayacağı şey yoktu onun. Daha sertleşti :
«Ben senin yerinde olsam Yahya'yı öldürtürdüm. Buna fetva verecekler çoktur. Hiç değilse zindana atardım. Tevrat'ı inkâr eden, yalancı bir peygamberin peşinden giden insan bunu haketmiştir. İsrailoğullan seni derhal baş tacı ederlerdi, kınamazlardı.»
«İşte ben de bunları inceliyor ve inceletiyorum.»
«Çok uzun sürdü ama.»
«Devamlı saadetimiz için gereklidir.»
Hirodias ayağa kalktı son sözünü söyledi :
«Ben kızım Salome ile birlikte dayımın evine gidiyorum. Her işi hallet, beni gel, oradan al!»
«Bunu yapma ey Hirodias, beni kendine pek alıştırdın.»
«Kararım kesindir, durduramazsın.»
• •
Hakikaten o gün Hirodias ile kızı Salome, yakında oturan dayısının evine geçmişti.
Bu evde pek yaşionmış yengesinden başka kimse yoktu. Hattâ yengesinin gözleri görmüyordu.

Dayısı ise çoktan ölmüştü.
Vali Herod, Hirodias'ın dediğini yapması üzerine, adeta kamçılanan bir merkep haline geldi. /
Bütün zekasını kullanarak, Yahya aleyhinde hem deli! topluyor, hem eski günlerdekileri karıştırıp, dedikodu yaptırıyordu. Sütün gayesi* Yahya (A.S.) ı İsrailoğulları'nın gözünden tam düşürmekti. Hiç bir itiraza sebep olmadan, kafasına koyduğunu yapmaktı.
Şimdilik Hazreti İsa (A.S.) üzerinde durmuyordu.
Çünkü varlığı henüz ona fayda sağlamaktaydı.
Hatırlatanlara kısa cevap veriyordu :
«Bu ülkede az mı yalancı peygamberler **çıktı?.. Ne** oldu sonları?. Kimi çekilip gittiler, kimi akıllanıp hastalıklarından kurtuldular. Böylelerinden zarar gelmez.»
Bazıları hatırlatıyorlardı :
«isâ doğduğu zaman bu fikirde değildin. Annesi Meryem'in Mısır'a kaçmasına bile sebep oldun.»
Vali Herod inkâr ediyordu :
«Ben mi? Asla. Size yanlış anlatılmış. Ben bir din **adamı** değilim ki karışayım.» İlâve de ediyordu ;
«Esasen durum anlaşıldı. Meryem karnından konuşup sözde isa'yı beşikte dile getirdi. Zina meselelerini ise, yıllardan sonra, tekrar ortaya atmakta fayda yok. **Şahitler dahi** hayattan çekildi. Siz asıl Yahya üzerinde durun.»
Vali Herod, yalnız kendi bölgesinde değil, Filistin'in her verinde, Yahya aleyhinde açtığı yalan kampanyasında muvaffak olmuş gibiydi.
İsrailoğulları'nın kafasına şunları yerleştirmişti:
«Yahya bize ihanet etti.»
«Yahya yalancı bir peygamberdir.»

«Yahya Tevrat'a Allanın istemediği pek sıkı hükümler ekledi ve.bizi bunalttı.»
«Yahya, İsa'ya uymakla bizi ezdi. Mümtazlığımızı gölgeledi.»
«Yahya bizlerden babasının öcünü korkunç bir şekilde
alıyor.»
Bu ve benzeri dedikodulara başkaları da eklendi.
Sözde (hâşâ) Hz. Yahya, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in oğlu değildi. Yüz yaşında bir karı kocanın çocukları olamazdı.
Halbuki bu, eskiden de ortaya atılmış, lâkin isya'yı doğurtan ebeler, yalanlamışlardı.
Şimdi aynı ebelerden iki kadın sağdılar daha.
Vali Herod, onları bulup konuştu :
«Yahya hakkında eski fikrinizde misiniz?.» diye sordu.
Aynı cevabı aldı:
«Onu doğurttuğumuzu nasıl inkâr ederiz?.» «Şeytan sizi sihirlemiştir. İyi düşünün, bana hak verirsiniz. Öyle olmasa Yahya Tevrat'ı kapatır, yine şeytan işi
olan incil'i açmazdı.»
Ebeler, Yahya (A.S.) in incil'i tasdik ettiğini işitmiş-
lerdi.
Kızgınlıklarından onu doğurttuklarına nedamet getirmişlerdi. Karar verdiler ve bunu açıkladılar :
«Mümkündür, sen haklısın.» Vali Herod için büyük bir muvaffakiyetti bu. Sözde din bilginleriyle ayrı ayrı görüştü. Hepsinin gözü. Mescid-i Aksa başkanlığındaydı. Kabileleri de kendilerini destekliyorlardı. Lâkin Vali Herod, Hazreti Yahya (A.S.) ı ortadan kaldırmak için kabileleri uyuşturmak zorundaydı.

Eğer bu yapılmazsa, başkanlık için *kabileler* birbirlerine gireceklerdi. Buna çalıştı ama, bir sonuç alamadı.
Roma Genel Valisine dahi başvurdu.
O, esasen israil'in içinden kendi kendine kaynamasını istiyor, hazırlıklarını buna göre yürütüyordu.
«Sizin iç işlerinize ben karışmam.» deyip kestirip attı.
Bir zamanlar hiç yüzünden bölünen israiloğulları, şimdi ellerinde tek kalan Mescid başkanlığı uğrunda yine bölünecekler miydi?
Esasen başkanlığa namzet, iki kuvvetli rakip vardı.
Vali Herod, bu sefer diğer *valilerle* bir sohbet toplantısı yaptı. Buna Hazreti Yakub (A.S.) soyundan gelme kabile başkanlarını da çağırdı.
ilk olarak şu soruyu ortaya attı :
«Vaftizcİ Yahya hakkında kararınız nedir?.»
Beklediği cevabı aldı :
«O artık bizden değildir. Bunu bildiğinden Mescid başkanlığını bırakıp kaçtı.»
«Ben de sizi bunun için toplamıştım. Yahya'yı aratıyorum.. Bulursam yapacağıma karşı çıkar mısınız?.»
«Nedir yapacağın?..»
«önce zindana koymak ve yeni mescid başkanının fet-vasiyle öldürülmesi.»
Buna da hepsi ittifakla uygun rey verdiler.
Vali Herod'un artık gözlerinin içi parlıyordu.
«Şimdi bir iş kaldı sadece.» dedi.» Öğrenmek istediler.
Vali Herod buna bir ilham/a girişti:
Köprü ansımın yıkıldı,
Kıyıdan kıyıya geçmek
Bir mesele oldu.
Yeni bir köprü yapılana kadar,
Birikip kalacak mıyız
Karşılıklı sahillerde t.
. — 180 —

Köprümüzü yine kuralım, Eskisinin nasıl yapıldığı Kitabımızda yazdı. O zamana kadar da Tastan taşa atlayarak Geçişi sağlayalım.
Benim kaygım, o taşların , Ortaya yerleştirileceği üzerinde İhtilâfa düşmekliğimizdir. Esasen görünürde İki sağlam taş var.
Dilerseniz, işi uzatmadan, Kur'aya baş vuralım. Böylece bölünmeyiz. Dargınlıklar başlamaz yine.
Oluk oluk kan akmaz. Dinleyenler anlayacaklarını anlamışlardı. Vali Herod, bunu bir kere de konuşarak açıkladı. Sordu :
«Başka çare var mı?..»
Pek düşünen çıkmada Ortak cevapta birleştiler : «Yok ey Herod.»
«O halde hemen kur'aya baş vuralım. Gecikmek doğru değildir. Romalı bekçilerimizin niyeti hepinizin malumudur. Onları sevindirmeyelim. Fırsat bırakmayalım ic işlerimize karışmalarına.»
Kur'a çekildi. Ve böylece Mescid-i Aksâ'nın yeni başkanı tayin edilmiş oldu.
Fakat Romalıların ses çıkarmaması için bir şart koştular: «Yahya bulunup, fetvası verildikten sonra, bu kararımız yürürlüğe girecektir.» Vali Herod söz verdi .-

«Onu bulacağım. Çünkü elimde pek güvendiğim ipuçları var. Derhal zindana atar, sizlere haber veririm. Fetvası alınınca da öldürülür.»
«Geç kalınmamalıdır ama, halkın Yahya'ya isyanı zamanla merhamete dönmesi daima muhtemeldir. Çünkü halâ Yahya'ya inananlar var. Halk içinde çalışmaktalar.» Vali Herod yine kesin konuştu : «Bir hafta içinde her şey olur biter.» İlâve etti: «Beş gün sonra doğum yıl dönümümdür.. Hepinizi, maiyetinizle birlikte davet ediyorum. Arkasından da evleneceğim. Buna da geleceksiniz.»
Meclis dağıldı. Çünkü artık her şey çözülmüştü.
* **
Aynı gün, gelenler gittikten sonra. Vali Herod kâhyası Huza'yı çağırttı ve emrini verdi :
«Ey Huza, Yahya'yı zindana kapat!»
«Zindana mı?..»
«Evet, kaçmasına fırsat bırakma!»
«Size bir şey olmasın?.»
«Her şey halledildi. Israiloğulları bu münafığın (hâşâ) artık adını bile İşitmek istemiyorlar.»
«Ben hepsinden beterim.»
«Ancak, hemen şimdiden Yahya'nın bulunup zindana atıldığını kimseye açıklama!. Ben zamanını söyleyeceğim.»
«Olur ey Kralım.»
«Diğer hazırlıklara da giriş!»
«Hangilerine?..»
«Sana hatırlatmamışım demek.. Beş gün sonra doğum yi! dönümümdür.»
«Anladım.»
Kâhya Huza, bu cevabından sonra odadan çıktı.
Kendi bölmesine geçti. >

Aileleri Suzanna ile Yuanna oradaydılar.
Kâhya Huza gözlerinin önünde zindanın anahtar tomarını aldı. Tekrar dışarıya çıktı.
iki kadın akıllarına asla Hazreti Yahya (A.S.) : getirmeyerek, birbirlerinden öğrenmek istediler;
«Acaba zindana girecek mi var, yoksa çıkacak mı?.»
«Hangi giren canlı çıkmıştır?.»
«Öyle.»
«Beni ağır bir sıkıntı bastırdı, nerdeyse boğulacağım.»
«Ben de aynı haldeyim.»
«Niçin acaba?..»
Suzanna zorlukla içlendi :
Değirmen taşlan Ağvr ağvr dönmeJcteler. Fakat oluğa hağh torba Neden ıslandı kvsüaf. Kim kaptvrdt elini taslarat Yahut hangi canh ezilmekte Değirmencinin o amansız Hişmma ttğraytpf.
Anlamak, öğrenmek istiyorum,
Hem de derhal.
Geç kalırsam,
Oünâhsvsm azabma son veremeyeceğim.
Suzanna bunları söyler söylemez odadan çıktı.. Lâkin dönmesi bir oldu.
Bayılacak gibiydi. Yuanna onu zorlukla oturttu. Suzanna söyleniyordu :
«Zindana, götürülen Yahya'dır.»
«Yanılmayasın?.»
«Hayır.»

«Huza seni gördü mü?.»
«Görmedi.»
İki kadın ağlaşıyorlardı artık.
Kendilerine geldik/eri zaman tekrar konuştular :
«Huza zindan anahtarlarını getirmedi bu sefer.»
«Bize güvenmiyor.»
«Yahya'yı nasıl kurtaracağız?.»
«Kendisine söylemiştik. Kabul etmedi.»
«Eğer Herod bir fenalık yaparsa ona, canından olur. Halk yapacağını bilir.»
«Ben ümitsizim. Halkı elde etmiştir Herod.»
Dayanamayıp, sokağa çıktılar.
Kiminle konuştularsa, içlerinden bir kişi Yahya (A.S.) ı korumadı.
Ertesi gün de her tarafa Hazreti Yahya (A.S.) in bulunup zindana konduğu ilân edildi.
Tabiî bu haberin Filistinin her vilâyetine ulaşması için birkaç gün geçecekti.
Suzanna ile Yuanna, Yahya için canlarını vermeye hazırdılar.
Öyle bir kararla kocalarının peşini bırakmadılar.. Anahtar tomarını aradılar, lâkin bulamadılar.
Suzanna, bir aralık dert yandı :
«Bütün iş Herod'un kardeşinin kızı Hirodias'ın başı altından çıktı.»
«Evet.»
«Bu kadını cezasız bırakmamalıyız.»
«Ne yapabiliriz?..»
«Haydi gidelim ve dayısının ailesiyle konuşalım. Şimdf o, süt sağmadadır. Hazreti Yahya (A.S.) ı pek seven bir mümin kadındır.» Gittiler.
Hakikaten, yaşı bir hayli ilerlemiş ve gözleri görmez kadını iki koyunu başında süt sağarken buldular.

Kendilerini tanıttılar.
Sonra Hirodias'ın nerde olduğunu sordular. •
Kadın: «Gezmeye çıktılar ama ne tarafa gittiklerini bilemem.»
Suzanna, Hirodias'ın dayı ailesine bütün olup bitenleri anlattı. Kadın duyduklarına inanamadı.
«Nasıl olur da bir peygamber zindana atılır?.» dedi.
Suzanna ona israiloğulları'nın daha bundan büyük suçlar işlediklerini ve peygamberleri şehit ettiklerini hatırlattı.
Sözünü bağladı :
«Hazreti Yahya (A.S.j a başvurduk, kaçmadı. Şimdi zindanda, lâkin anahtarlar yok. Bütün bunlara sebep Hiro-dias ile Herod'un nikâhını kıymamasıdır. Eskiden evliydi kıymadı, şimdi Hazreti isa'nın getirdiği incil'e göre bir erkek, kardeş kızıyla evlenemez, bundan kıymadı nikâhı.»
Kadın pek üzülmüştü, öğüt verdi :
«Anahtarları arayın ve peygamberimizi kurtarın. Eğer onun başına bir hal gelirse, bu sefer Herod ile Hirodias'ın birleşmelerini ben önleyeceğim.»
«Ne yapacaksın?..»
«Anne kız her sabah süt içerler.. Zehir katacağım.»
«Kızm suçu yok ama.»
«Var.. Dün Vali Herod buraya geldi. Üçü birleşip konuştular yavaş yavaş. Ortak bir karar aldılar. Kız da kendisine düşeni yapacağını vaad etti.»
Hirodias'ın dayısının ailesi kadın hatırlattı :
«Çabuk buradan gidin.. Peygamberimize yapılanı hemen bildirin ki, suçluların cezasını vereyim.»
Suzanna ile Yuanna ayrılırlarken, kadın, görmez gözleriyle tekrar süt sağmaya koyuldu. Fakat bitkindi pek ve o haliyle durumunu dile getirdi.
Suzanna ile Yuanna kapı eşiğinde dinlemeden edemediler :

Deli yapmaz onun yaptığım. Görmüyor mu, farketmiyor mu Havanın soğukluğunu?. Neden sarındığı yorgam Fırlatıp atıyor?.
Belki de götürüp
Ocakta yakacak.
Niçin ama?.
Yoksa pencereden uzatılan
Çiçek dalına aldanıp
Bahar mı geldi sanıyorlar?
Ey nefsinin yükü altında
Ezilen, terleyen adam!.
Kanma o uzatılan dala.
Geldiği gibi gidecektir.
Sen örtünden olmakla kalacak
Ve çıkamayacağın çukuruna düşeceksin.
* **
Suzanna ile Yuanna iki gün daha hep kocaları Kâhya ,-fuza'nın peşinde dolanıp durdular. Bütün gayretleri **boşa** çıktı. Anahtar tomarını ele geçiremediler. Her iki kadın çıldırmış gibiydiler. Kocalarını baş suçlu görüyorlardı.
Eğer o kendilerine uysa, hep birlikte Hazreti **Yahya** (A.S.) ı zindandan kaçırırlar ve ortadan kaybolurlardı.
Hazreti Yahya (A.S.), bunu istesin istemesin, yaparlardı.
Allanın bir peygamberini bile bile ölüme bırakamazlardı.
Yine Hazreti Yahya (A.S.), Allahından vahy almaşındı görevli bölgeden çıkması için, onu bölge içinde saklarlardı.
Son gün gelip çatmıştı.
Akşama Vali Herod'un doğum yıldönümü **kutlanacaktı.**

Hm ı.....•ıiMİarımi|fı.
Suzanna II» V" p§flfdılr*ı
«Kaybatm»k üw»y"
«I ve».»
«Aklımı/ı yıiif çalıştıralım ey Suzanna.»
«Hep çaldırmıyor muyuz?. Uykumuzda bile.»
«Ben diyorum ki anahtarlar Huza'nın beline bağlıdır. Onu öldürelim ve alalım.»
«Zindan nöbetçileri bırakmazlar ki.»
«Doğru. O halde, yine onu öldürelim. O zaman Vali Herod bize pek .güvendiğinden anahtarları verir.-»
«Hem öldüreceğiz, hem kurtulacağız ha?.»
«Mümkün değil mi..»
«Belki mümkündür.»
Susup düşündüler. Suzanna çareyi buldu :
«Bayram saray bahçesinde olacak.. Yemekler orada pişiyor ve Huza kazanların başından ayrılmıyor. Bir kazanın ipini keselim, üzerine düşsün.»
«Göz göre göre ağaca nasıl çıkarız?.»
«Sen diğer adamları lâfa tut! Ben yaparım. Ağaçların sık yapraklan gizlerler.»
Böyle tehlikeli, yüzdebir kurtuluşu olan bir işi bile göze aldılar Yuanna ile Suzanna, bahçeye gittiler.
Hakikaten bahçe ağaçları çoktu ve yaprakları sıktı.
Suzanna, görünmeden, en büyük kazanın asılı olduğu ağaca çıktı. Beklemeye başladı.
Çok geçmedi kocası Huza, yine yemekleri muayeneye geldi.
Sırayla, taş basamaklardan çıkıyor ve dala asılı kazanlara eğilip bakıyordu.
Suzanna'nın bulunduğu kazan önüne gelince, onun da faş basamaklarına adımını attı.
Aynı anda da Suzanna ipi kesti.

Kazan., merdivenlere doğru, tam Huza'nin üzerine devrildi. Aynı anda ortalık karıştı.
Bundan faydalanan Suzanna ağaçtan inip, Yuhanna ile birlikte içeriye kaçtılar.
Sanki hiçbir şeyden haberleri yokmuşçasına, tekrar çıktılar ve önlerine gelene sordular :
«Bahçedeki bu gürültü nedir?..»
«Kazan devrilmiş.»
«Bu kadar gürültüye değer mi?..»
«Ama kocanız Huza haşlanmış ve kolları, ile ayakları kırılmış.»
Suzanna ile Yuhanna, yalancı bir feryatla olay yerine koştular. Kocaları, ölmemişti ama, tutar yeri kalmamıştı.
Kucakladılar, ağlaştılar.
Bu sırada Vali Herod da gelmişti.
Kâhyasının hayatıyla ilgileneceği yerde, hemen üstünü araştırdı. Belinden anahtar tomarını aldı.
Ayağa kalkınca Suzanna ile Yuhanna'ya baktı.
İki kadın heyecan içindeydiler.
İşte neredeyse zindanın anahtarını vali onlara verecek sanıyorlardı.
Fakat tamamen tersi oldu. Vali Herod o taş yüreklili-ğiyle emrini verdi :
«Bugün benim doğum günümdür. Akşamla birlikte bahçe neşeyle dolacak. Ağlayan, yas tutan kimselerin bulunduğunu bile istemem.» dedi ve anahtarları cebine koydu.
Birisi konuştu :
«Huza öldü ey Kralımız.» Vali Herod cevap verdi ;
«Bu belliydi. Kaldırın ve işinize devam edin.»
Vali Herod ayrılacakken döndü, Suzanna ile Yuhanna'ya da acı emrini verdi :
«Burada beklemeyin, sarayımdan ayrılıp, hemen kendi evinize gidin.»

Sı> im **bula-**
madılar,
"■■ >ı -■■>■(■■»■ ' !■■ mil İM.Inır-l.ıiıı.lr c.l.ıt ı <-,y.ıl, ıı mı .ılrıı.ık
için **oyalanmaya** kalkıjtılmvı *da:* «Sonra sonra» diyerek **uzaklaştırıldılar.**
Suzanna il© Yuanna saraydan çıkarlarken, sanki hayatta değildiler. İradeleri dışı yürüyorlardı.
Hiçbir şey düşünecek halde de görünmüyorlardı.
Onları tekrar hayata döndüren, sokaktaki pencerelerin birinden dışanya yayılan sözler oldu :
Boşuna çırpındmız, Beyhude uğraştınız, Sanmayın kendinizi.
Belki hedefinize Ulaşamadınız ama, Başka şeyler yaptınız.
Suçluları da birer ikişer
Cezaya çarptırmak,
Günahsızı kurtarmak kadar iyidir.
Suzanna bitkin bir sesle Yuanna'ya sordu : «Duydun mu?..» « Evet.»
«Öyle midir?..»
«Ben inandım.. Suçlulardan birisini cezalandırdık. Diğerleri de cezalanacaklar.» «Inşaallah.»
* **
Aynı gece, Vali. Herod'un doğum yıl dönümü dolayısıyla saray bahçesinde başlayan eğlenceler, bütün coşkun-luğuyla devam ediyordu.
Zaman ilerledikçe bir sefahat halini alıyordu.

Roma Genel Valisi hariç, aşağı yukarı, Filistin'deki bütün Romalı subayların önde gelenleri, valiler, **maiyetleri,** din bilginleri ve aileleri, israiloğulları kabile **başkanları, eşraf,** oradaydılar.
Sözde kitaplarına pek tutkun olan bu **kalabalık, Tevrat'ın** değil de incil'in emirlerine göre amel etmekteydiler.
Şarap içiyorlardı.
Halbuki Tevrat bunu **yasaklamıştı., incil bu yasağı** kaldırmıştı. Hazreti Allah (C.C.) ca malum bir **hikmetle** şimdilik. Genç kadın ve kızlar çıplak **denecek bir halde, ortada** oynuyorlardı.
Suzanna ile Yuanna, Hirodias'ın **dayısının evinde, onun** ailesiyle alt katta gizli gizli görüşüyorlardı.
O esnada iki adam geldiler.
Hirodias'ın dayısının ailesi, kapı önüne çıkıp ilgilendi:
«Kimi istiyorsunuz?..»
«Kralımız Herod, kardeşinin kızının kızını-istiyor.»
«Ne yapacakmış?.»
«Bilmiyoruz.»
«Onlar uykudadırlar şimdi.»
«Uyandır..»
Yaşlı kadın mecbur kalıp **yukarıya çıktı. Haber verdi** :
«Ey Hirodias, kalk ve kızını hazırla!»
Hirodias gerçekte uyumuyordu **ve kızı hazırdı.**
Buna rağmen sordu :
«Ne var, ne oluyor?..»
«Herod kızını istemiş?..»
«Niçin?..»
«Bilmiyorum. İki adam geldi, aşağıda **bekliyorlar.»**
Hirodias, kızını sözde hazırladı **ve ona tenbih etti**:
«Sanırım oyun için çağrıldın. **Göster kendini.»**
Sonra devam etti, dayısının **ailesinden çekinmeyerek:**

«Kral senden bir armağan isterse, kararımızı belli etme, bana danışacağını söyleyerek buraya gel, yine gidersin.»
Hirodias'ın kızı «Olur» dedi ve inip gelen adamlarla gitti. Kadın, Suzanna ile Yuanna'ya duyduklarını söyledi.
Hepsinin fikri aynıydı :
Hazreti Yahya (A.S.) şehit edilecekti.
Suzanna hemen iki tas süt hazırladı, kadın da içlerine zehir koydu. Beklemeye başladılar.
Hirodias'ın dayısının ailesi yavaş yavaş söylendi :
Şu toprcüdardaküerden gayrı Yaratüms ne varsa, Bu gece yaşadıklarından Perişan olacaklardır.
Bunu durdurmak artık, Kudretimiz dışına çtktt. önlesek bile tosa sürecektir. Başka hUetere başvurulacaktır.
Hirodias'ın kızı saray bahçesine vardığı zaman, oniki yaşına rağmen, pişkindi.
Büyüklerin önüne gelip hepsini selâmladı.
Vali Herod onu takdim etti :
«Kardeşimin torunudur o. Fakat yakında benim de torunum olacak.»
Sonra kıza dönüp emretti :
«Haydi bakalım bütün sanatını göster.»
Hirodias'ın kızı, emri iki ettirmedi. Oyuna başladı.
Hakikaten, şimdiye kadar hiç kimsenin görmediği derecede güzel oynuyor, seyreden sapıkfarın akıllarını başlarından alıyordu.
Oyununa ara verdikçe, tekrarlatılıyordu. Nihayet oyunu son buldu.-Vali Herod diledi:

«Meclisimizi pek şenlendirdin, içimizi yıkadın. Sana armağan gerek, lâkin bulamıyorum. Söyle bakalım ne istiyorsun?.»
«Bilmem ki.»
«Bak, bütün şu meclistekiier şahit olsun, yemin ediyorum, ne istersen yapacağım.»
Kız biraz düşünür gibi yaptı, nihayet izin istedi : «Anneme sorsam olmaz mı ey Kralım?..» «Olur elbette. Lâkin, çabuk dön!» «Dönerim.»
Hirodias'ın kızı aynı adamlarla evine döndü ve annesine müjdeledi :
«Ey annem, Kralımız bana ne istersem vereceğine yemin etti.»
«Bir şey kaçırmadın ya ağzından?.» «Hayır. Sana danışacağımı söyıedim.» «O halde git ve onu söyle!» «Yahyanın ölmesini değil mi?..» «Evet.»
Kız çıktı sofaya, orada yaşlı kadın bekliyordu.. Ve duymuştu duyacağını. Kendini zor tutup sordu :
«Yine nereye gidiyorsun kızım?..» «Kralımıza.» «Neden?.»
«Bana vereceği armağanı anneme danıştım.» «Nerdeyse sabah olacak, al sütünü iç.» Kız tası aldı ve sütünü içip koşarcasına saraya döndü. Hirodias'ın dayısının ailesi, elinde diğer bir süt taşıyla Hirodias'ın yanına girdi. Konuştu :
«Tebrik ederim, kızın güzel oynamış. Kral armağan verecekmiş.» «Evet.» «Ne istedin?..»

•Göreceksin.*
«Elbette göreceğim.. Kırın giderken sütünü içti, a! *%tn* de iç. Gün ağarmak üzere.»
Hirodias, hiç şüphelenmeden sütünü içti ve tası geriye verdi. Yaşlı kadın, ayrılıp aşağıya indi, Suzanna ile Yuanna'-ya tekmili verdi :
«Her ikisi de iki saat sonra cezalarını bulacaklar. Haydi artık gidin vt üzülmeyin.»
«Elde mi b"?..»
«Değil ama, Hazreti Allah (C.C.) in hikmetinden sual olunmaz.. Hazreti Yahya (A.S.) in kaderini böyle buyurmuş. Otuz yaşındayken, babası gibi şehit edilecek. Buna vasıta olanlardan bir kısmının cezalandırılmasında biz aracı olduk.»
«Herod duruyor»
«O da bulacaktır belâsını. Ancak yalnız o mu?.»
«Kim var başka?..»
«Bütün Israilogulları'nın sapıkları. Onlar bir zamanlar birinci fesadı, suçu, işlemişlerdi, eski peygamberlerini öldürerek. Şimdi ise ikinci fesallanna başladılar. Onun ilk perdesinde Hazreti Yahya (A.S.) in. babasını şehit ettiler. Orta perdesindeyse Hazreti Yahya (A.S.) ı aynı akıbete uğratacaklar.»
Suzanna dayanamayıp sordu :
«Bu ikinci fesadın son perdesi de var mı?.»
«Olması gerekli.»
«Neden?.»
«Israiloğulları, ilk fesatlarında Allahın gazabına Buh-tunnasar vasıtasıyle uğramışlardı. Eğer şimdi fesatları bitseydi başka gazaba uğrarlardı. Demek ki bir son perde var daha.»
«Anladık.»
Suzanna ile Yuanna kalktılar, giderlerken onlara kadın hatırlattı :

«Hazreti Meryem'i bulun ve onu bırakmayın, isa'ya benim de dinini tastık ettiğimi söyleyin.» «Bunu sen söyleyeceksin.»
«Hayır, Hirodias ile kızı Salome ölünce, taslara bakacaklar ve her şeyi anlayıp canıma kıyacaklar. Lâkin çok huzurla doluyum.»
Suzanna ile Yuanna, söz verdiler dediklerini yapacaklarına ve ayrıldılar.
Hâlâ içlerinde bir ümit olduğundan, saray yakınına sokulup, meraklılar arasında bekleştiler.
Bu esnada Hirodias'ın kızı Salome gelmiş ve Herod'a isteğini bildirmeye hazırlanıyordu.
Bir türlü başlayamayınca vali Herod sordu : «Annene danıştın mı ey kızım?..»
«Evet.»
«O halde dileğin nedir?..» Kız dinleyenleri şaşırtan bir cevap verdi • «Yahya'nın başını.» Herod duymamış gibi ilgilendi : «Hangi Yahya'nın.»
«Kitabımızı kapatan (haşa), münafık Yahya'nın.» Vali Herod, meclistekilere baktı birer birer. «Ne dersiniz?.» gibisindeydi bu bakış. Esasen sarhoş olan bu fesat meclisi için için kararlıydı. Herod'un gözgöze geldiği her şahıs: «Uygundur.» diyordu. Buna Romalı binbaşılar bile katıldılar.
Kur'a ile Mescid-i Aksa başkanı olana sıra gelince, Vali Herod açıkça bir daha sordu s «Fetvan nedir ey başkan?.» «Katli gereklidir.» Vali Herod rahat bir nefes aldı. Derhal anahtarları güvendikleri cellâtlara verdi.

Sanki hiçbir şey olmuyormuş gibi, medistekiler eğlencelerine devam ettiler.
Yarım saat dolmadan, özel surette hazırlanmış bir tepsi getirildi ortaya. Üzeri Örtülüydü.
Vali Herod, örtüyü kaldırdı ve baktı.
Tepside Hazreti Yahya (A.S.) in mübarek başı bulunuyordu. Gözleri canlıymtş gibi açık ve mahzundu.
Otuz yaşında şehit ettikleri Hazreti Yahya (A.S.) la her karşılaşan, titriyor, ürküyor, şarap tasına sarılıyordu.
Vali Herod en beterleriydi.
Hirodias'in kızı Salome'ye adeta yalvardı :
«Al istediğin armağanı.»
Kızın cevabı hazırdı :
«Armağanımı gördüm, gömebilirsin.»
O esnada güneşin ilk ışıkları yükselmişti.
Vali Herod meclistekilere hatırlattı ;
«Bu akşam da düğünüm için şeref vereceksiniz.. Gecemizin iyi geçmesi için, dağılalım ve akşama kadar uyuyalım.»
Misafirler bunu yaptılar.
Fakat Vali Herod'a uyumak nasip olmadı.
Çünkü ona ilk haberi ulaştırmışlardı :
«Ey Kralımız, Hirodias'in kızı birden düştü ve öldü.»
Herod, inanmayarak, bulunduğu yere koştu.
Gerçekti gelen haber. Annesine gitmeye gücü yetmedi.
Kızın cesedini adamlarıyla yolladı.
Fakat, onlardan çeyrek saat sonra, dünyayı kendisine zindan edecek haberi aldı :
«Ey Kralımız, kardeş kızın Hirodias da ölmüş.»
Herod hep: «Nasıl olur, nasıl olur?.» diye diye koştu eve. Evet, sözde bu gece evleneceği Hirodias cansız yatıyordu yerde. Vali Herod suçluyu aramadı. Korkudan titriyordu. O kadar ki, sağ tarafına inme indi.